EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 27.10.2021
COM(2021) 663 final

2021/0341 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller tillsynsbefogenheter, sanktioner, filialer från tredjeland och risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning samt om ändring av direktiv 2014/59/EU

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2021) 380 final} - {SWD(2021) 320 final} - {SWD(2021) 321 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Den föreslagna ändringen av direktiv 2013/36/EU (kapitalkravsdirektivet eller CRD) är en del av ett lagstiftningspaket som även omfattar ändringar av förordning (EU) nr 575/2013 (kapitalkravsförordningen eller CRR)[1].

Mot bakgrund av den stora finanskrisen 2008–2009 genomförde unionen betydande reformer av det tillsynsregelverk som ska tillämpas av banker för att förbättra deras motståndskraft och därmed bidra till att förhindra en liknande kris i framtiden. Dessa reformer baserades i stor utsträckning på de internationella standarder som antagits sedan 2010 av Baselkommittén för banktillsyn[2]. Standarderna går tillsammans under benämningen Basel III-standarderna, Basel III-reformerna eller Basel III-regelverket[3].

De globala standarder som utarbetats av Baselkommittén har blivit allt viktigare på grund av banksektorns globala och sammanlänkade karaktär. En globaliserad banksektor underlättar internationell handel och investeringar, men den skapar även mer komplexa finansiella risker. Utan enhetliga globala standarder kan bankerna välja att etablera sin verksamhet i den jurisdiktion som har den förmånligaste reglerings- och tillsynsordningen. Detta kan leda till en regleringskapplöpning mot botten för att locka bankföretag och samtidigt öka risken för en global finansiell instabilitet. En internationell samordning av globala standarder begränsar denna typ av riskabel konkurrens och är avgörande för upprätthållandet av finansiell stabilitet i en globaliserad värld. Globala standarder underlättar även livet för internationellt aktiva banker – däribland ett stort antal EU-banker – eftersom de garanterar att liknande regler tillämpas i de viktigaste finansiella centrumen över hela världen.

EU har varit en av de främsta förespråkarna av internationellt samarbete på området för banktillsyn. Den första uppsättningen av reformer efter krisen inom ramen för Basel III-regelverket har genomförts i två steg:

- I juni 2013 antogs kapitalkravsförordningen (CRR)[4] och kapitalkravsdirektivet (CRD IV)[5].
- I maj 2019 antogs förordning (EU) 2019/876[6], även kallad CRR II, och direktiv (EU) 2019/878, även kallat CRD V[7].

---

1 COM(2021) 664.

2 Baselkommitténs medlemmar utgörs av centralbanker och banktillsynsmyndigheter från 28 jurisdiktioner över hela världen. Bland EU:s medlemsstater är Belgien, Frankrike, Tyskland, Italien, Luxemburg, Nederländerna och Spanien medlemmar av Baselkommittén tillsammans med Europeiska centralbanken. Europeiska kommissionen och EBA deltar i Baselkommitténs möten som observatörer.

3 Det konsoliderade Basel III-regelverket finns tillgängligt på adressen https://www.bis.org/bcbs/publ/d462.htm.

4 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 321, 26.6.2013, s. 6).

5 Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

6 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012.

De reformer som hittills har genomförts har varit inriktade på att öka kvaliteten på och kvantiteten av den kapitalbas som banker måste inneha för att täcka möjliga förluster. De har dessutom syftat till att minska bankernas alltför höga skuldsättningsgrad, öka bankernas motståndskraft mot kortsiktiga likviditetsproblem, minska deras beroende av kortsiktig finansiering och minska deras koncentrationsrisk, samt till att hantera problem med institut som är för stora för att gå i konkurs[8].

De nya reglerna innebar strängare kriterier för godtagbar kapitalbas, ökade krav på lägsta kapital samt nya krav för risken för kreditvärdighetsjustering (CVA)[9] och för exponering mot centrala motparter[10]. Dessutom infördes flera nya tillsynsåtgärder: ett minimikrav på bruttosoliditetsgrad, en kortsiktig bruttosoliditetsgrad (även kallad likviditetstäckningskvot), en mer långsiktig stabil finansieringskvot (även kallad stabil nettofinansieringskvot), högre gränsvärden för exponering[11] och makroprudentiella kapitalbuffertar[12].

Tack vare genomförandet av denna första uppsättning av reformer i unionen[13] blev EU:s banksektor betydligt mer motståndskraftig mot ekonomiska chocker, vilket gjorde att den kunde hantera covid-19-krisen på ett betydligt bättre sätt jämfört med förhållandena vid inledningen av den stora finanskrisen.

Dessutom vidtogs tillfälliga räddningsåtgärder av tillsynsmyndigheter och lagstiftare vid inledningen av covid-19-krisen. I sitt tolkningsmeddelande av den 28 april 2020 om tillämpningen av redovisnings- och tillsynsregelverken för att underlätta EU-bankernas utlåning för att stödja företag och hushåll under covid-19-krisen[14] bekräftade kommissionen den inneboende flexibilitet i tillsyns- och redovisningsreglerna som framhållits av de europeiska tillsynsmyndigheterna och internationella organ. På denna grund antog medlagstiftarna i juni 2020 ett antal målinriktade tillfälliga ändringar av vissa aspekter av tillsynsregelverket – det så kallade ”quick fix”-paketet för kapitalkravsförordningen[15]. Tack vare beslutsamma åtgärder inom penning- och skattepolitiken[16] kunde bankerna fortsätta sin utlåning till hushåll och företag under pandemin. Detta bidrog i sin tur till att mildra den ekonomiska chocken[17] till följd av pandemin.

---

7 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder.

8 Se https://www.bis.org/publ/bcbs189.htm.

9 Kreditvärdighetsjustering är en redovisningsjustering av priset på ett derivat för att ta hänsyn till motpartskreditrisken.

10 Dessa var de enda väsentliga ändringarna av den del av standarderna avseende riskbaserade kapitalkrav som infördes i den första etappen av Basel III-reformen.

11 Ett minimikrav på höga gränsvärden för exponering ingick redan i unionslagstiftningen, men var ett nytt inslag i Basel-standarderna.

12 Mer specifikt gäller detta kapitalkonserveringsbufferten (CCB), den kontracykliska kapitalbufferten (CCyB), systemriskbufferten (SRB) samt kapitalbuffertar för globala och andra systemviktiga banker (G-SII respektive O-SII).

13 Denna första uppsättning av reformer har även genomförts i de flesta jurisdiktioner över hela världen, vilket framgår av den artonde lägesrapporten om antagandet av Basel-regelverket, som offentliggjordes i juli 2020 (se https://www.bis.org/bcbs/publ/d506.htm).

14 Se https://ec.europa.eu/info/publications/200428-banking-package-communication_en.

15 Se https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020R0873&from=EN.

16 En heltäckande förteckning av åtgärderna har sammanställts av ESRB, se ”Policy measures in response to the COVID-19 pandemic”.

17 I sin sårbarhetsanalys av covid-19-pandemin, som offentliggjordes i juli 2020, visade ECB att de största bankerna i euroområdet hade tillräckligt med kapital för att motstå en kortlivad djup recession och att antalet banker med otillräckliga kapitalresurser vid en mer allvarlig recession skulle vara begränsat (se https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2020/html/ssm.pr200728_annex~d36d893ca2.en.pdf).

Även om den övergripande kapitalnivån i EU:s banksystem i stort sett anses vara tillfredsställande har vissa av de problem som identifierades efter den stora finanskrisen ännu inte hanterats. Enligt analyser som utförts av EBA och ECB uppvisar de kapitalkrav som beräknats av EU:s banker med användning av interna modeller en betydande variation som inte kan motiveras av skillnader i de underliggande riskerna, vilket undergräver tillförlitligheten och jämförbarheten i deras kapitalrelationer. Dessutom leder bristen på riskkänslighet i de kapitalkrav som beräknas med användning av schablonmetoder till otillräckliga eller otillbörligt höga kapitalkrav för vissa finansiella produkter eller verksamheter (och därmed för de specifika affärsmodeller som främst bygger på dem). I december 2017 kom Baselkommittén överens om en slutgiltig uppsättning reformer[18] av de internationella standarderna för att hantera dessa problem. I mars 2018 välkomnade G20-ländernas finansministrar och centralbankschefer dessa reformer och bekräftade att de hade för avsikt att säkerställa ett fullständigt, skyndsamt och enhetligt genomförande. Under 2019 meddelade kommissionen sin avsikt att lägga fram ett lagstiftningsförslag för att genomföra dessa reformer i EU:s tillsynsregelverk.[19]

På grund av covid-19-pandemin har det förberedande arbetet med detta förslag blivit försenat. Förseningen föranleddes av Baselkommitténs beslut av den 26 mars 2020 att skjuta fram de tidigare överenskomna tidsfristerna för genomförandet av de sista delarna av Basel III-reformen med ett år. [20]

Mot bakgrund av ovanstående har det föreliggande lagstiftningsinitiativet två allmänna mål: att bidra till finansiell stabilitet och att bidra till en stabil finansiering av ekonomin i samband med återhämtningen efter covid-19-krisen. Dessa allmänna mål kan delas in i fyra mer specifika mål, nämligen

(1) att stärka de riskbaserade kapitalkravsreglerna utan att avsevärt höja kapitalkraven totalt sett,

(2) att förstärka inriktningen på risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG-risker) i tillsynsregelverket,

(3) att ytterligare harmonisera tillsynsmyndigheternas befogenheter och verktyg, och

(4) att minska bankernas administrativa kostnader i samband med offentliggöranden och förbättra tillgången till bankernas tillsynsuppgifter.

(1) Att stärka de riskbaserade kapitalkravsreglerna

De tillfälligt ansträngda ekonomiska villkoren har inte påverkat behovet att genomföra denna strukturreform. Att slutföra reformen är nödvändigt för att hantera de kvarstående problemen, för att ytterligare stärka EU-bankernas finansiella stabilitet så att de får bättre möjligheter att stödja den ekonomiska tillväxten och stå emot eventuella framtida kriser samt för att göra det lättare att jämföra bankernas kapitalnivåer. Genomförandet av de sista delarna av Basel III-regelverket är också nödvändigt för att ge instituten den nödvändiga rättsliga säkerheten genom att slutföra en reform av tillsynsregelverket som pågått i ett årtionde.

Slutligen är slutförandet av reformen i linje med EU:s åtagande att delta i ett internationellt regleringssamarbete och de konkreta åtgärder som några av unionens partner har

[18] Se https://www.bis.org/bcbs/publ/d424.htm

[19] Se https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/SPEECH_19_6269.

[20] Mer specifikt till den 1 januari 2023 som startdatum för tillämpningen och den 1 januari 2028 för den fullständiga tillämpningen av de sista delarna av reformen.

tillkännagivit eller redan har vidtagit för att genomföra reformen på ett skyndsamt och tillförlitligt sätt.

(2) Att förstärka inriktningen på risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG-risker) i tillsynsregelverket

Ett annat lika viktigt behov av reformer härrör från kommissionens pågående arbete med omställningen till en hållbar ekonomi. I kommissionens meddelande om den europeiska gröna given[21] och i kommissionens meddelande om att nå EU:s klimatmål 2030 (55 %-paketet)[22] fastställer kommissionen klart och tydligt sitt åtagande att ställa om EU:s ekonomi till en hållbar ekonomi och att samtidigt hantera de ofrånkomliga konsekvenserna av klimatförändringarna. Kommissionen har även tillkännagivit en strategi för hållbar finansiering[23] som bygger på tidigare initiativ och rapporter, däribland handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt[24] och rapporterna från den tekniska expertgruppen för hållbar finansiering[25], men som förstärker kommissionens ansträngningar på detta område för att anpassa dem till de ambitiösa målen för den europeiska gröna given.

Omställningen mot kommissionens hållbarhetsmål kräver ekonomiska ansträngningar utan motstycke för att mildra och hantera klimatförändringarna, bygga upp naturkapital samt förstärka motståndskraften och det övergripande sociala kapitalet. Enbart offentliga medel kommer inte att räcka till. Omställningen till en hållbar, koldioxidneutral, cirkulär och rättvis ekonomi kräver stora privata investeringar för att säkerställa de resurser som krävs för att uppnå dessa mål. Målet med kommissionens strategi för grön finansiering är att sätta grön och hållbar finansiering i centrum för det finansiella systemet. En bankbaserad förmedlingsverksamhet kommer därför att spela en avgörande roll för att finansiera omställningen till en mer hållbar ekonomi. Samtidigt kommer denna omställning sannolikt att innebära risker som bankerna måste hantera på ett korrekt sätt för att säkerställa att riskerna för den finansiella stabiliteten minimeras. Det är här tillsynsregler behövs och kan spela en avgörande roll. Detta ingår i EU:s strategi, som även betonar behovet av en bättre integration av risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG-risker) i EU:s tillsynsregelverk. De gällande rättsliga kraven är i sig inte tillräckliga för att ge bankerna incitament till en systematisk och enhetlig förvaltning av ESG-risker.

(3) Att ytterligare harmonisera tillsynsmyndigheternas befogenheter och verktyg

Ett annat fokusområde är en korrekt tillämpning av tillsynsreglerna. Tillsynsmyndigheterna måste ha de nödvändiga verktygen och befogenheterna för detta syfte (t.ex. befogenhet att auktorisera banker och deras verksamheter, att bedöma ledningens lämplighet eller att utfärda påföljder om de bryter mot reglerna). Även om EU-lagstiftningen säkerställer en miniminivå av harmonisering varierar verktygen och förfarandena stort bland medlemsstaterna. Detta fragmenterade regelverk för de befogenheter och verktyg som finns tillgängliga för tillsynsmyndigheterna och deras tillämpning i medlemsstaterna skapar orättvisa konkurrensförhållanden på den inre marknaden och gör att tvivel väcks om den sunda och ansvarsfulla förvaltningen av EU-bankerna och deras övervakning. Problemet är särskilt allvarligt när det gäller bankunionen. Skillnaderna mellan de 21 olika rättssystemen gör att den gemensamma tillsynsmekanismen inte kan fullgöra sina tillsynsuppgifter på ett effektivt

21 Se https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?qid=1588580774040&uri=CELEX:52019DC0640.
22 Se https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=COM:2021:550:FIN
23 Se COM(2021) 390 final.
24 Se https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:52018DC0097.
25 Se https://ec.europa.eu/info/publications/sustainable-finance-high-level-expert-group_en.

och ändamålsenligt sätt. Dessutom måste gränsöverskridande bankgrupper kunna hantera ett antal olika förfaranden för samma tillsynsfunktion, vilket ökar deras administrativa kostnader.

(4) Att minska bankernas administrativa kostnader i samband med offentliggöranden och förbättra tillgången till bankernas tillsynsuppgifter.

Förslaget är även nödvändigt för att ytterligare förbättra marknadsdisciplinen. Detta är ett annat viktigt verktyg för att investerare ska kunna utöva sin roll att övervaka bankernas beteende. För att kunna göra detta måste de ha tillgång till nödvändiga uppgifter. De nuvarande svårigheterna att komma åt tillsynsuppgifter gör att marknadsaktörerna inte kommer åt den information de behöver om bankernas situation. Detta medför att effektiviteten i bankernas tillsynsregelverk minskar och att tvivel väcks angående banksektorns motståndskraft, särskilt under perioder av stress. Därför syftar förslaget till att centralisera offentliggöranden av tillsynsinformation för att öka tillgången till tillsynsuppgifter och förbättra jämförbarheten inom branschen. Centraliseringen av offentliggöranden i en gemensam åtkomstpunkt som inrättats av EBA syftar även till att minska den administrativa bördan för instituten, särskilt de små och icke-komplexa.

Ett annat sektorsöverskridande mål, att skapa ett robust EU-regelverk för grupper från tredjeland som tillhandahåller banktjänster i EU, har fått en ny dimension efter brexit. Etableringen av filialer från tredjeland omfattas i grunden av nationell lagstiftning och harmoniseras endast i mycket begränsad grad genom kapitalkravsdirektivet. Den senaste rapporten från EBA[26] till instituten visar att det nuvarande fragmenterade regelverket å ena sidan erbjuder filialer från tredjeland betydande möjligheter till reglerings- och tillsynsarbitrage för att bedriva sin bankverksamhet, samtidigt som det å andra sidan leder till en brist på tillsyn och ökade risker för den finansiella stabiliteten i EU.

Tillsynsmyndigheterna saknar ofta de uppgifter och befogenheter de behöver för att hantera dessa risker på ett korrekt sätt. Avsaknaden av gemensamma tillsyns-, styrnings- och rapporteringskrav, såväl som det otillräckliga utbytet av information mellan de myndigheter som är ansvariga för att övervaka olika enheter/verksamheter inom en grupp från tredjeland skapar luckor. EU är den enda större jurisdiktionen där den samordnande tillsynsmyndigheten inte har en fullständig bild av verksamheten inom grupper från tredjeland som är verksamma både via dotterföretag och filialer. Dessa brister skapar inte bara risker för EU:s finansiella stabilitet och marknadsintegritet, utan de påverkar även konkurrensförhållandena bland grupper från tredjeland som verkar i olika medlemsstater, såväl som gentemot banker med huvudkontor i EU.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Flera delar av förslagen till kapitalkravsdirektivet och kapitalkravsförordningen bygger på arbete som bedrivits på internationell nivå, eller av EBA, medan andra anpassningar av tillsynsregelverket har blivit nödvändiga på grund av de praktiska erfarenheterna av medlemsstaternas införlivande och tillämpning av kapitalkravsdirektivet, däribland inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen.

Förslaget omfattar ändringar av den befintliga lagstiftningen för att göra den fullt förenlig med de befintliga bestämmelserna på området reglering och tillsyn av banker. Syftet med omarbetningen av kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet är att slutföra

[26] EBA/REP/2021/20. Kapitalkravsdirektivet innehåller krav på att EBA ska rapportera om det regleringsarbitrage som orsakas av de skilda behandlingarna av filialer från tredjeland. I denna rapport görs en utvärdering av de nationella systemen för filialer från tredjeland som bekräftar att det fortfarande finns betydande skillnader i den nationella behandlingen av dessa filialer och i graden av deltagande från värdlandets tillsynsmyndighet.

genomförandet av Basel III-reformen i EU genom att införa åtgärder som behövs för att ytterligare stärka banksektorns motståndskraft.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Det har nästan gått tio år sedan de europeiska stats- och regeringscheferna enades om att bilda en bankunion. Två pelare av bankunionen – gemensam tillsyn och resolution – är på plats och står på en stabil grund som utgörs av ett enhetligt regelverk för alla EU:s institutioner.

Detta förslag syftar till att säkerställa ett enhetligt regelverk för alla EU:s institutioner även i fortsättningen, oavsett om de tillhör eller står utanför bankunionen. Initiativets övergripande mål, som beskrivs ovan, är helt förenliga och samstämmiga med EU:s grundläggande mål att främja finansiell stabilitet, minska sannolikheten för och omfattningen av skattebetalarnas stöd när ett institut försätts i resolution samt att bidra till en harmonisk och hållbar finansiering av ekonomisk verksamhet som främjar en stark konkurrenskraft och ett starkt konsumentskydd.

Slutligen är detta initiativ ett komplement till EU:s bredare strategi för ett mer hållbart och motståndskraftigt finansiellt system genom erkännandet av ESG-relaterade risker och införlivandet av ESG-risker i tillsynsregelverket.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Förslaget omfattar åtgärder för att skapa en ram för upptagande, utövande och övervakning av bankernas verksamhet inom unionen med målet att säkerställa den inre marknadens stabilitet. Bankverksamheten är en av hörnstenarna i unionens finansiella system och står för närvarande för den största delen av finansieringen på den inre marknaden. Unionen har ett tydligt mandat att agera på den inre marknaden, och den tillämpliga rättsliga grunden utgörs av de relevanta fördragsartiklar[27] som ligger till grund för unionens behörighet på området.

De föreslagna ändringarna bygger på samma rättsliga grund som de rättsakter som ska ändras, dvs. artikel 114 i EUF-fördraget, för förslaget till förordning om ändring av kapitalkravsförordningen, och artikel 53.1 i EUF-fördraget för förslaget till direktiv om ändring av kapitalkravsdirektivet.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Den rättsliga grunden faller inom området för den inre marknaden, vilket anses vara en delad befogenhet enligt definitionen i artikel 4 i EUF-fördraget. De flesta av de åtgärder som övervägs är uppdateringar och ändringar av den befintliga unionslagstiftningen. Åtgärderna avser därmed områden där unionen redan utövar sina befogenheter och där den inte har för avsikt att upphöra med utövandet av dessa befogenheter. Ett fåtal av åtgärderna (särskilt ändringen av kapitalkravsdirektivet) syftar till att införa en ytterligare nivå av harmonisering för att uppnå de mål som definieras i direktivet på ett enhetligt sätt.

Med tanke på att de mål som eftersträvas med de föreslagna åtgärderna syftar till att komplettera redan befintlig EU-lagstiftning kan de uppnås bättre på EU-nivå än genom olika

[27] De relevanta fördragsartiklar som ger unionen rätt att anta åtgärder är de som avser etableringsfriheten (i synnerhet artikel 53 i EUF-fördraget), friheten att tillhandahålla tjänster (artikel 59 i EUF-fördraget) och tillnärmningen av regler som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera (artikel 114 i EUF-fördraget).

nationella initiativ. Nationella åtgärder som syftar till att genomföra regler som har ett internationellt täckningsområde i den tillämpliga lagstiftningen – till exempel en global standard som Basel III eller för att bättre bekämpa ESG-relaterade risker – skulle inte vara lika effektiva som EU-reglerna för att säkerställa finansiell stabilitet. Om initiativ för tillsynsåtgärder, offentliggöranden och filialer från tredjeland endast genomförs på nationell nivå kan det leda till en minskad transparens och ökade arbitragekostnader, vilket i sin tur kan leda till störningar av konkurrensen och påverka kapitalflödet. Antagande av nationella åtgärder kan dessutom medföra rättsliga problem, eftersom bankfrågor redan regleras i kapitalkravsförordningen, däribland riskvikter, rapportering och offentliggöranden och andra närliggande krav.

Ändringarna av kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet anses därför vara det bästa alternativet. De ger den rätta avvägningen mellan harmonisering av reglerna och upprätthållande av nationell flexibilitet när så behövs, utan att påverka det gemensamma regelverket. Ändringarna kommer dessutom att främja en enhetlig tillämpning av tillsynskraven, öka konvergensen mellan tillsynsmetoderna och säkerställa lika villkor på hela den inre marknaden för banktjänster. Detta är särskilt viktigt inom banksektorn där många kreditinstitut bedriver verksamhet på hela den inre marknaden i EU. Fullständigt samarbete och förtroende inom den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM) och inom tillsynskollegierna och behöriga myndigheter utanför SSM är avgörande för att säkerställa en effektiv tillsyn av kreditinstituten på konsoliderad basis. Dessa mål skulle inte uppnås med nationella regler.

- **Proportionalitetsprincipen**

Proportionalitetsprincipen har varit en integrerad del av den konsekvensbedömning som åtföljer förslaget. De föreslagna ändringarna av olika lagstiftningsområden har bedömts var för sig gentemot proportionalitetsmålet. Dessutom har bristen på proportionalitet i de befintliga reglerna bedömts inom flera olika områden, och specifika alternativ har analyserats för att minska den administrativa bördan och efterlevnadskostnaderna för mindre institut.

Som exempel kan nämnas att de ändringar som syftar till att införa krav på förhandsanmälan av händelser med relevans för tillsynen omfattar tröskelvärden för väsentlighet, under vilka händelserna inte behöver anmälas. Enligt det nya regelverket för filialer från tredjeland omfattas de filialer som räknas som små och mindre riskbenägna (filialer från tredjeland i klass 2) av jämförelsevis mindre stränga tillsyns- och rapporteringskrav. Slutligen har de nya kraven på förhandsbedömning av lämpligheten kalibrerats så att de endast riktar sig till stora finansinstitut.

- **Val av instrument**

Åtgärderna ska enligt planerna genomföras genom ändringar av kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet i form av en förordning respektive ett direktiv. De föreslagna åtgärderna omfattar hänvisningar till eller en ytterligare utveckling av de befintliga bestämmelser som är inbyggda i dessa rättsliga instrument (dvs. regelverket för beräkning av riskbaserade kapitalkrav samt de befogenheter och verktyg som gjorts tillgängliga för tillsynsmyndigheter i hela unionen).

Vissa av de föreslagna ändringar av kapitalkravsdirektivet som påverkar sanktionsbefogenheterna skulle ge medlemsstaterna vissa möjligheter att behålla olika regler i samband med införlivandet i nationell rätt.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Kommissionen har vidtagit flera åtgärder och inlett olika initiativ för att bedöma om det nuvarande tillsynsregelverket för banker i EU och genomförandet av de kvarvarande internationella standarderna räcker för att säkerställa att EU:s banksystem är stabilt och motståndskraftigt mot ekonomiska chocker och fortfarande är en hållbar källa till finansiering av EU:s ekonomi.

Kommissionen samlade in de berörda parternas synpunkter på särskilda ämnen inom områdena för kreditrisk, operativ risk, marknadsrisk, kreditvärdighetsjusteringsrisk och transaktioner för värdepappersfinansiering samt med avseende på kapitalgolvet. Utöver dessa aspekter i samband med genomförandet av Basel III har kommissionen även genomfört samråd om vissa andra ämnen för att säkerställa enhetliga tillsynsförfaranden i hela unionen och minska institutens administrativa börda.

Ett offentligt samråd som genomfördes mellan oktober 2019 och början av januari 2020[28] hade föregåtts av ett första förberedande samråd under våren 2018[29] för att samla in inledande synpunkter om den internationella överenskommelsen från en särskilt utsedd grupp av intressenter. Resultaten av de två samråden har legat till grund för utarbetandet av det lagstiftningsinitiativ som åtföljer konsekvensbedömningen.

Alla initiativ som nämns ovan har tydligt visat behovet av att uppdatera och komplettera de nuvarande reglerna för att i) ytterligare minska riskerna i banksektorn och ii) förbättra institutens förmåga att kanalisera tillräcklig finansiering till ekonomin.

Bilaga 2 till konsekvensbedömningen innehåller en sammanfattning av samråden.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen drog nytta av sakkunskapen hos EBA, som utarbetade en konsekvensanalys av genomförandet av den slutliga Basel III-reformen[30]. Dessutom utförde kommissionens avdelningar en granskning av ECB:s makroekonomiska analys. Denna presenteras i konsekvensbedömningen och innebär en uppdatering av den tidigare makroekonomiska analys som offentliggjordes i december 2019.

---

28 Se https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12015-Alignment-EU-rules-on-capital-requirements-to-international-standards-prudential-requirements-and-market-discipline-/public-consultation_en.

29 Se https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2018-basel-3-finalisation_en

30 I sin rapport från december 2020 beskrev EBA konsekvenserna för samma urval av 99 banker, men på grundval av de uppgifter från andra kvartalet 2018 som använts vid den tidigare konsekvensanalysen. Från andra kvartalet 2018 till fjärde kvartalet 2019 minskade den sammanlagda ökningen av lägsta kapitalkrav med över 5 procentenheter (dvs. från +24,1 % till +18,5 %), samtidigt som kapitalunderskottet för dessa banker mer än halverades (från 109,5 miljarder EUR till 52,2 miljarder EUR).

- **Konsekvensbedömning**[31]

I konsekvensbedömningen beaktades en rad politiska alternativ inom fyra centrala politiska dimensioner, utöver utgångsläget där ingen åtgärd vidtas på unionsnivå. Som framgår av den simuleringsanalys och den makroekonomiska modell som utarbetats vid konsekvensbedömningen förväntas genomförandet av de rekommenderade alternativen, med beaktande av alla åtgärder i förslaget, leda till en vägd genomsnittlig ökning av EU-bankernas lägsta kapitalkrav på +6,4 % till +8,4 % på lång sikt (fram till 2030), efter den planerade övergångsperioden. På medellång sikt (fram till 2025) förväntas ökningen uppgå till mellan +0,7 % och +2,7 %.

Enligt EBA:s uppskattningar kan detta leda till att ett begränsat antal stora EU-banker (tio av 99 banker i urvalet) tillsammans måste anskaffa ytterligare kapital (mindre än 27 miljarder EUR för de tio bankerna) för att uppfylla de nya lägsta kapitalkraven enligt det rekommenderade alternativet. För att sätta detta belopp i ett sammanhang innehade de 99 bankerna i urvalet (vilka stod för 75 % av EU:s banktillgångar) ett sammanlagt lagstadgat kapital som uppgick till 1 414 miljarder EUR i slutet av 2019 och uppnådde en sammanlagd vinst på 99,8 miljarder EUR 2019.

Även om bankerna skulle ådra sig administrativa och operativa engångskostnader för att genomföra de ändrade reglerna förväntas de förenklingar som följer av flera av de rekommenderade alternativen (t.ex. avskaffandet av interna modeller) leda till minskade återkommande kostnader jämfört med i dag.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Syftet med detta initiativ är att slutföra EU:s genomförande av de internationella tillsynsstandarder för banker som Baselkommittén enades om mellan 2017 och 2020. EU skulle därmed slutföra genomförandet av den Basel III-reform som utarbetades av Baselkommittén efter den stora finanskrisen. Den reformen var i sig en omfattande omarbetning av det tillsynsregelverk som gällde före och under finanskrisen, nämligen Basel II-regelverket (som i EU genomfördes genom direktiv 2006/48/EG, dvs. det ursprungliga kapitalkravsdirektivet). Kommissionen har använt resultaten av Baselkommitténs omfattande granskning av tillsynsregelverket, tillsammans med synpunkter från EBA, ECB och andra intressenter, som grund för sitt arbete med genomförandet. I avvaktan på att de slutgiltiga Basel III-reformerna ska genomföras i EU har ändamålsenligheten ännu inte kontrollerats.

- **Grundläggande rättigheter**

EU har åtagit sig att iaktta höga standarder i fråga om skydd av grundläggande rättigheter och har undertecknat en bred uppsättning konventioner om de mänskliga rättigheterna. Förslaget kommer sannolikt inte att inverka direkt på dessa rättigheter, vilka anges i de huvudsakliga FN-konventionerna om de mänskliga rättigheterna, EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna, som införlivats med EU-fördragen, och Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget får inga konsekvenser för unionens budget.

[31] SWD(2021) 321 (RIA). Konsekvensbedömningen omfattade inte någon bedömning av förslaget om filialer från tredjeland, eftersom den EBA-rapport som analysen bygger på offentliggjordes den 23 juni 2021. En bedömning av konsekvenserna av förslaget som bygger på EBA-rapporten ingår i denna motivering som en del av avsnittet om filialer från tredjeland.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

De föreslagna ändringarna väntas börja träda i kraft tidigast 2023. Ändringarna är tätt sammanlänkade med andra bestämmelser i de gällande versionerna av kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet, och har övervakats sedan 2014 eller, när det gäller de åtgärder som införts genom paketet med riskbegränsande åtgärder, sedan 2019.

Baselkommittén och EBA kommer att fortsätta att samla in uppgifter som är nödvändiga för övervakningen av nyckeltalen (kapitalrelationer, bruttosoliditetsgrad, likviditetsmått). Detta kommer att möjliggöra en framtida konsekvensbedömning av de nya politiska verktygen. En regelbunden översyns- och utvärderingsprocess och regelbundna stresstester kommer också att bidra till övervakningen av de nya föreslagna åtgärdernas inverkan på berörda institut och bedömningen av om flexibiliteten och proportionaliteten är lämplig för att ta hänsyn till mindre instituts särdrag. Dessutom arbetar EBA, tillsammans med den gemensamma tillsynsmekanismen och de nationella behöriga myndigheterna, med att utveckla ett integrerat rapporteringsverktyg (EUCLID) som förväntas bli ett användbart instrument för övervakningen och utvärderingen av reformernas konsekvenser. Slutligen kommer kommissionen att fortsätta delta i Baselkommitténs arbetsgrupper och den gemensamma arbetsgrupp som inrättats av Europeiska centralbanken (ECB) och EBA för att övervaka utvecklingen av institutens kapitalbas- och likviditetspositioner, globalt respektive inom EU.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Inga förklarande dokument anses nödvändiga.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

De behöriga myndigheternas oberoende

Den senaste utvecklingen har visat att det behövs tydligare och mer operativa bestämmelser för principen om de behöriga myndigheternas oberoende. Därför ändras artikel 4 för att klargöra hur medlemsstaterna ska säkerställa de behöriga myndigheternas oberoende, inbegripet deras personal och styrande organ. Minimikrav införs för att förhindra intressekonflikter i de tillsynsuppgifter som utförs av behöriga myndigheter, deras personal och de styrande organen, och EBA får i uppdrag att utarbeta riktlinjer med hänsyn till bästa internationella praxis.

Tillsynsbefogenheter

För att bankunionen ska vara effektiv krävs enhetliga tillsynsförfaranden och, i slutändan, en tillräcklig grad av harmonisering av de olika nationella regler som utgör ramen för tillsynsåtgärderna. Ett visst antal avvikelser mellan medlemsstaterna anses i detta avseende vara mycket skadligt för bankunionens funktion. Detta gäller i synnerhet tillsynsbefogenheterna. I kapitalkravsdirektivet fastställs en minsta uppsättning tillsynsbefogenheter som måste finnas tillgängliga för de behöriga myndigheterna i unionen. Vissa av dem finns redan på plats i många av medlemsstaterna, medan de saknas i andra. Denna situation leder till orättvisa konkurrensförhållanden och potentiellt till regleringsarbitrage. Den gör även att det är omöjligt för vissa behöriga myndigheter att ingripa i transaktioner som utförs av en övervakad enhet och som kan ge anledning till farhågor angående penningtvätt eller finansiering av terrorism.

För att avhjälpa denna situation medför kommissionens förslag att förteckningen över tillsynsbefogenheter för behöriga myndigheter i kapitalkravsdirektivet utökas så att den omfattar verksamheter som kreditinstituts förvärv av betydande innehav i en finansiell eller icke-finansiell enhet (det nya kapitel 3 i den nuvarande avdelning III), betydande överföring av tillgångar eller skulder (det nya kapitel 4) och fusion eller delning (det nya kapitel 5). Dessa tillsynsbefogenheter kommer att säkerställa att behöriga myndigheter underrättas i förväg (artiklarna 27a, 27f och 27j), har tillgång till all nödvändig information för att göra en tillsynsbedömning av dessa verksamheter och i slutändan kan motsätta sig slutförandet av verksamheter (artiklarna 27b, 27g och 27k) som är skadliga för tillsynsprofilen för de övervakade enheter som utför dem.

Dessa nya tillsynsbefogenheter utformas så att de förblir proportionerliga, i synnerhet för att undvika en onödig administrativ börda för övervakade enheter och behöriga myndigheter. I första hand gäller befogenheterna i samband med kreditinstituts förvärv av kvalificerat innehav och överföringar av tillgångar och skulder endast vid transaktioner som anses vara betydande. En mekanism för underförstått godkännande som liknar den som inrättats för förvärv av betydande innehav i kreditinstitut införs för att ge övervakade enheter rättslig säkerhet och för att förhindra att behöriga myndigheter är skyldiga att delta i ett standardförfarande för antagande av beslut om detta inte är nödvändigt. Endast när det gäller fusioner och delningar kommer ett förhandsgodkännande från behöriga myndigheter att krävas i samtliga fall (såvida inte verksamheten är intern inom gruppen), så länge det inte leder till en situation där den nya enhet som härrör från fusionen eller delningen skulle behöva ansöka om auktorisation som kreditinstitut eller godkännande som finansiellt holdingföretag.

För att säkerställa samstämmigheten mellan de olika bedömningar (i vissa fall av flera behöriga myndigheter) som kan behöva utföras för en enskild verksamhet förväntas dessutom ett nära samarbete mellan de berörda behöriga myndigheterna, med krav på utbyte av underrättelser och information (artiklarna 27c, 27h och 27k). För att underlätta detta

samarbete, men även för att säkerställa effektiva anmälnings- och bedömningsprocesser och för att undvika en onödig administrativ börda för övervakade enheter och behöriga myndigheter, föreslås ett visst antal EBA-mandat som komplement till det regelverk som fastställs i kapitalkravsdirektivet för dessa nya tillsynsbefogenheter. Dessa mandat gäller bland annat den information som ska skickas till de behöriga myndigheterna, bedömningsprocessen, utvecklingen av de relevanta bedömningskriterierna och samarbetet mellan de olika behöriga myndigheter som kan vara delaktiga.

Dessa ändringar var föremål för särskilda diskussioner inom expertgruppen för bankverksamhet, betaltjänster och försäkring.

Lämplighet

Regelverket för lämplighet är ett av de minst harmoniserade områdena inom EU:s lagstiftning om banktillsyn, och följaktligen anses ändringar av kapitalkravsdirektivet vara nödvändiga för att säkerställa en mer enhetlig, effektiv och ändamålsenlig tillsyn av styrelseledamöter och personer som innehar nyckelfunktioner. Trots de insatser som gjort av lagstiftare och tillsynsmyndigheter[32] för att säkerställa en enhetlig övervakning måste lagstiftningen ändras för att förbättra deras tillsyn. Det nuvarande regelverket för styrelseledamöter, som bygger på nationell lagstiftning om genomförandet av kapitalkravsdirektivet, är till stor del principbaserat och omfattar därmed inte några regler för hur och när tillsynsmyndigheterna bör utföra lämplighetsbedömningar. När det gäller personer som innehar nyckelfunktioner har avsaknaden av en definition och ett regelverk i kapitalkravsdirektivet lett till att vissa tillsynsmyndigheter inte identifierar dem korrekt och därmed inte utför någon bedömning av deras lämplighet att fullgöra sina uppgifter, medan andra myndigheter gör det på en mängd olika sätt. Detta fragmenterade regelverk är ett allvarligt problem, särskilt inom bankunionen. Som tillägg till lämplighetskriterierna i artikel 91 införs därför artiklarna 91a och 91b för att klargöra bankernas och de behöriga myndigheternas ansvar för att kontrollera styrelseledamöters efterlevnad, inbegripet tidpunkten för sådana kontroller. Artiklarna 91c och 91d läggs till för att fastställa minimikrav för personer som innehar nyckelfunktioner.

För att säkerställa den finansiella stabiliteten i brådskande situationer där ledamöter i ledningsorganet eller den verkställande ledningen avsätts eller ersätts till följd av tillämpningen av åtgärder för tidigt ingripande eller genomförandet av en resolutionsåtgärd av den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten, bör lämplighetsbedömningen utföras när dessa personer har tillträtt sina tjänster.

Förtydligande av samspelet mellan förklaringen att ett institut anses fallera eller sannolikt kommer att fallera och återkallandet av tillståndet

Artikel 18 ändras för att klargöra att den behöriga myndigheten har befogenhet att återkalla ett instituts tillstånd att driva bankrörelse om den behöriga myndigheten eller resolutionsmyndigheten anser att institutet fallerar eller sannolikt kommer att fallera.

På senare tid har det framkommit att regelverken för tillsyn och resolution inte har anpassats till varandra på ett optimalt sätt. I unionens regelverk för resolution av banker fastställs till exempel att inte bara faktisk insolvens eller faktisk illikviditet, utan även sannolik insolvens och sannolik illikviditet, utgör skäl för att anse att ett institut fallerar eller sannolikt kommer

[32] Se https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/joint-esma-and-eba-guidelines-on the-assessment-of-the-suitability-of-members-of-the-management-body.
Se https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssm.fap_guide_201705_rev_201805.sv.pdf.

att fallera. Däremot omfattar den nationella insolvenslagstiftningen i regel krav på att faktisk insolvens och/eller faktisk illikviditet ska ha uppstått innan ett insolvensförfarande kan inledas. Vissa av de delar som ingår i den nationella lagstiftningen om insolvens kan inte hanteras genom ändringar av kapitalkravsdirektivet. Enligt förslaget bör det emellertid klargöras i artikel 18 g att om ett kreditinstitut anses fallera eller sannolikt kommer att fallera, och om det samtidigt inte uppfyller de övriga villkoren för resolution (förekomst av allmänt intresse, avsaknad av ett marknadsstyrt alternativ för att lösa krisen), bör det avsluta sin bankverksamhet och avvecklas enligt nationell rätt.

Risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG-risker)

Nya bestämmelser införs och justeringar görs av flera artiklar i kapitalkravsdirektivet och kapitalkravsförordningen för att hantera de betydande risker som kreditinstitut kommer att ställas inför på grund av klimatförändringarna och de genomgripande ekonomiska omställningar som krävs för att hantera dessa risker och andra ESG-risker. Bestämmelserna i artikel 133 om regelverket för systemriskbuffert kan redan användas för att hantera olika typer av systemrisker, däribland risker i samband med klimatförändringar. De berörda behöriga eller utsedda myndigheterna, beroende på vad som är tillämpligt, kan kräva att kreditinstitut ska upprätthålla en systemriskbuffert för att hantera risker som kan ha allvarliga negativa konsekvenser för medlemsstaternas finansiella system och reala ekonomi om införandet av ett systemriskbuffertvärde bedöms vara ett effektivt och proportionerligt sätt att minska risken. Enligt artikel 133.5 kan åtgärder som vidtagits av de berörda behöriga eller utsedda myndigheterna i enlighet med artikel 133 tillämpas på olika uppsättningar eller deluppsättningar av exponeringar, till exempel de som omfattas av fysiska risker och övergångsrisker på grund av klimatförändringar. Lämpligheten hos regelverket för makrotillsyn för att hantera sådana risker kommer att bedömas på ett heltäckande och strukturerat sätt i samband med 2022 års granskning av makrotillsynen.

Artiklarna 73 och 74 i kapitalkravsdirektivet ändras med införandet av kravet att korta, medellånga och långa tidshorisonter för ESG-risker ska ingå i kreditinstitutens strategier och processer för utvärdering av interna kapitalbehov såväl som en tillräcklig intern styrning.

En hänvisning till de nuvarande och framtida konsekvenserna av ESG-risker och ett krav på att ledningsorganet ska utarbeta konkreta planer för att hantera dessa risker införs också i artikel 76.

Genom artikel 87a i kapitalkravsdirektivet införs en hållbarhetsdimension i tillsynsregelverket för att säkerställa en bättre hantering av ESG-risker och skapa incitament för en bättre fördelning av bankmedel till hållbara projekt som stöder omställningen till en hållbar ekonomi. Artikel 87a ger även de behöriga myndigheterna möjlighet att granska bankernas anpassning till de relevanta målen i unionens politik eller de bredare utvecklingstrenderna på grund av ESG-faktorerna och bankernas hantering av ESG-risker på kort, medellång och lång sikt. Detta skapar en bättre förståelse för riskerna och gör att de behöriga myndigheterna kan hantera de finansiella stabilitetsproblem som skulle kunna uppstå om kreditinstituten fortsätter att sätta fel pris på ESG-riskerna. För att säkerställa enhetliga bedömningar av ESG-riskerna ger artikel 87a EBA mandat att ange ytterligare kriterier för bedömningen, däribland hur riskerna bör identifieras, mätas, hanteras och övervakas, såväl som hur kreditinstituten bör upprätta konkreta planer för att hantera och stresstesta sin interna motståndskraft och de långsiktiga negativa konsekvenserna av ESG-riskerna.

När det gäller översyns- och utvärderingsprocessen har EBA, enligt artikel 98, befogenhet att utfärda riktlinjer för ett enhetligt införlivande av ESG-risker i processen.

Eftersom framtidsinriktade stresstester behövs för att mäta miljörelaterade och andra ESG-risker i översyns- och utvärderingsprocessen enligt artikel 97 ändras artikel 100 för att ge EBA och de andra europeiska tillsynsmyndigheterna möjlighet att utarbeta enhetliga standarder för de metoder som används för att stresstesta dessa risker. Miljörelaterade risker bör prioriteras, eftersom uppgifterna och metoderna för ESG-risker hela tiden utvecklas för att fånga in de andra faktorerna.

För att underlätta översyns- och utvärderingsprocessen för kreditinstitutens exponeringar, styrning och hantering av ESG-risker ändras artikel 98 genom införande av kravet att de behöriga myndigheterna ska bedöma lämpligheten hos såväl institutens exponeringar som ordningarna, strategierna, processerna och mekanismerna för att hantera dessa risker.

För att ge de behöriga myndigheterna möjlighet att hantera ESG-risker som påverkar bankernas tillsyn på kort, medellång och lång sikt, och för att återspegla särdragen i dessa riskkategorier, läggs en konkret tillsynsbefogenhet till i artikel 104.

Direkt tillhandahållande av banktjänster i EU av företag i tredje land

Kreditinstitut omfattas av reglering och tillsyn för att minimera risken för fallissemang och, i förekommande fall, hantera fallissemanget för att förhindra att det sprids på ett okontrollerat sätt till andra kreditinstitut och marknadsaktörer och leder till en kollaps av det finansiella systemet (spridningsrisk). Följaktligen är ett av de viktigaste syftena med reglering och tillsyn att skydda unionens och medlemsstaternas finansiella stabilitet.

Med tanke på detta mål är det mycket viktigt att inga områden eller segment på marknaden faller utanför tillämpningsområdet för reglerings- och tillsynssystemet, eftersom riskerna i detta scenario kan ansamlas okontrollerat i sådana segment och sprida sig till andra delar av det finansiella systemet med mycket skadliga effekter. Detta är särskilt viktigt för de delar av finansmarknaderna där kreditinstitut är aktivt delaktiga.

Finanskrisen 2008–2009 är den senaste historiska händelsen som visar hur små marknadssegment kan bli en grogrund för betydande hot mot unionens och medlemsstaternas finansiella stabilitet om de inte omfattas av tillämpningsområdet för reglering och tillsyn.

Av detta skäl måste tillhandahållandet av banktjänster i unionen utgå från en fysisk närvaro genom en filial eller en juridisk person i en medlemsstat, eftersom kreditinstitut måste vara fysiskt närvarande för att omfattas av effektiv reglering och tillsyn i unionen. I motsats till detta bidrar tillhandahållandet av banktjänster i unionen utan en filial eller en juridisk person som är etablerad i en medlemsstat till att skapa sådana typer av marknadssegment som faller utanför tillämpningsområdet för unionens reglering och tillsyn, vilket kan orsaka en okontrollerad ansamling av risker och hota unionens eller medlemsstaternas finansiella stabilitet.

Därför måste företag i tredjeländer inrätta en filial i en medlemsstat och ansöka om tillstånd för filialen enligt avdelning VI i kapitalkravsdirektivet för att kunna bedriva bankverksamhet i medlemsstaten. Artikel 21c införs i kapitalkravsdirektivet uttryckligen för att fastställa detta krav.

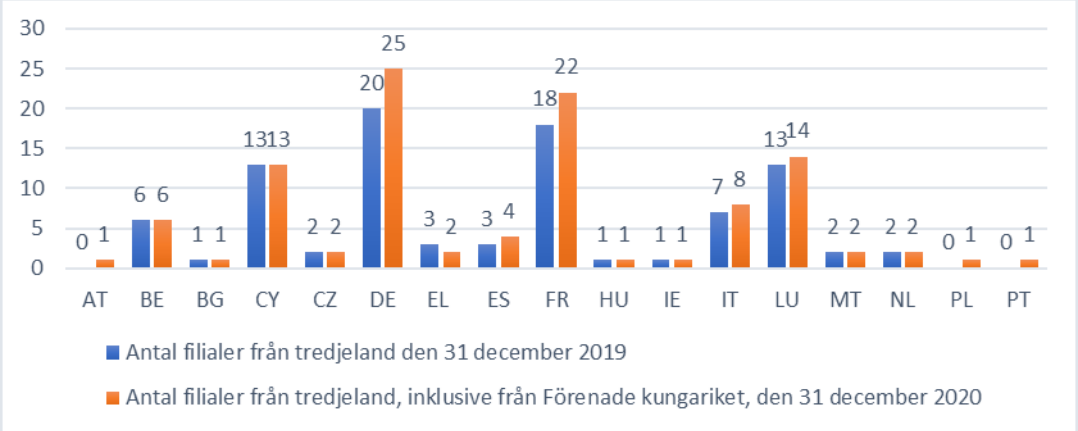
Detta krav behöver emellertid inte tillämpas om företaget i tredjeland tillhandahåller banktjänster med kunder och motparter i en medlemsstat genom kundinitierade kontakter, eftersom det i sådana fall är den berörda kunden eller motparten som begär att företaget i tredjelandet ska tillhandahålla tjänsten.

Filialer från tredjeland

Översikt över filialer från tredjeland i EU[33]

Den 31 december 2020 fanns det 106 filialer från tredjeland i EU, fördelade på 17 medlemsstater. Det totala beloppet av deras sammanlagda tillgångar uppgick detta datum till drygt 510 miljarder EUR, varav 86 % var koncentrerat till fyra medlemsstater (Belgien, Frankrike, Tyskland och Luxemburg).

Det verkar finnas en tendens till ökad användning av filialer från tredjeland för att komma åt medlemsstaternas bankmarknader. Mellan 2019 och 2020 steg det totala antalet filialer med 14, samtidigt som deras tillgångar växte med 120,5 miljarder EUR.

Källa: EBA:s rapport om filialer från tredjeland.

En majoritet av filialerna från tredjeland (70 av 106) hade mindre än 3 miljarder EUR i tillgångar, men det fanns två enskilda filialer med tillgångar på över 30 miljarder EUR och ytterligare 14 med tillgångar på mellan 10 och 30 miljarder EUR (jämfört med sex på samma datum föregående år).

Den 31 december 2020 hade de filialer från tredjeland som etablerats i EU sitt ursprung i 23 tredjeländer, däribland Kina (18), Förenade kungariket (15), Iran (10), USA (9) och Libanon (9). Flera grupper från tredjeland (23) har filialer i fler än en medlemsstat. Några av dessa grupper har dessutom ett eller flera dotterföretag i EU. Det finns till exempel 14 grupper från tredjeland som har både en filial och ett dotterföretag i samma medlemsstat. Av dessa har nio grupper ett dotterföretag och två eller fler filialer i EU. Två grupper från tredjeland har en dubbel närvaro med en filial och ett dotterföretag i fler än en medlemsstat. De 15 största grupperna från tredjeland som är verksamma i EU innehar mer än tre fjärdedelar av sina EU-tillgångar i filialer från tredjeland. När det gäller konsekvenserna av filialerna från tredjelands närvaro i EU kan dessa mätas genom användning av följande två mått:

(a) Förhållandet mellan filialerna från tredjelands sammanlagda tillgångar per medlemsstat den 31 december 2019 och storleken på det nationella banksystemet[34]. Denna kvot är mindre än 1 % i sju medlemsstater, mellan 1 och 10 % i sex medlemsstater och över 25 % i en medlemsstat.

---

33 Detta avsnitt bygger på EBA:s rapport om behandlingen av filialer från tredjeland inom ramen för medlemsstaternas nationella lagstiftning av den 23 juni 2021 (Report on third country branches.docx (europa.eu))

34 Detta mått beräknas med uppgifter från CBD2 som offentliggjorts av ECB för inhemska bankgrupper och fristående banker, utlandskontrollerade dotterföretag (i och utanför EU) och utlandskontrollerade filialer (i och utanför EU) för december 2019.

(b) Förhållandet mellan filialerna från tredjelands sammanlagda tillgångar per medlemsstat den 31 december 2019 och storleken på medlemsstatens bruttonationalprodukt. Denna kvot är mindre än 1 % i sju medlemsstater, mellan 1 och 10 % i sex medlemsstater och över 25 % i en medlemsstat.

När det gäller affärsmodellen är 50 filialer från tredjeland verksamma som universalbanker, medan 48 endast är verksamma som företagsbanker enligt tillgängliga uppgifter. Endast fyra filialer från tredjeland inriktar sig på banktjänster till privatkunder.

Dagens utmaningar

Som framgår av det föregående avsnittet har filialer från tredjeland redan en betydande närvaro i EU. I vissa fall har filialerna mycket stora sammanlagda tillgångar jämfört med storleken på BNP i den medlemsstat där de är etablerade och storleken på banksektorn i samma medlemsstat. För vissa filialer från tredjeland överstiger de enskilda tillgångarna det tröskelvärde som gäller för att de ska betraktas som systemviktiga institut som står under direkt tillsyn av Europeiska centralbanken (ECB) inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen. Filialer från tredjeland ligger emellertid fortfarande utanför tillämpningsområdet för den gemensamma tillsynsmekanismen och omfattas inte av de tillsynskrav som fastställs i kapitalkravsdirektivet, eftersom de inte är auktoriserade kreditinstitut enligt avdelning III kapitel 1 i direktivet.

I stället omfattas filialer från tredjeland som vill etablera sig för att tillhandahålla banktjänster[35] i EU av nationell lagstiftning, eftersom de informationsskyldigheter på hög nivå som gäller för dem först nyligen har harmoniserats inom ramen för CRD V. Detta leder till ett fragmenterat regelverk som ger upphov till vitt skilda krav på filialer från tredjeland i varje medlemsstat och betydande svårigheter för de behöriga myndigheterna att övervaka de risker som följer av filialernas verksamhet i EU. Här följer några exempel:

(a) Eftersom det saknas ett gemensamt regelverk för tillsyn och styrning av filialer från tredjeland omfattas vissa av dem endast av begränsade krav i vissa medlemsstater.

(b) De nuvarande EU-omfattande mekanismerna för samarbete på tillsynsområdet omfattar inte filialer från tredjeland, vilket ger upphov till luckor i den mån som filialerna genererar risker som kan spridas på ett okontrollerat sätt till andra gruppföretag eller till marknaden. Eftersom det inte finns något krav på att behöriga myndigheter ska utbyta övergripande information om filialer från tredjeland har de myndigheter som övervakar en grupp från tredjeland i en medlemsstat inte tillräcklig information om gruppens filialer i en annan medlemsstat och saknar därmed även lämpliga verktyg för att hantera de möjliga riskerna för spridning.

(c) Flera grupper från tredjeland använder komplicerade rättsliga strukturer med en blandning av dotterföretag och filialer eller, beroende på vilka tjänster som tillhandahålls, gränsöverskridande verksamheter för att bedriva sin verksamhet i EU. Sådana komplicerade strukturer kan vara ogenomskådliga och mycket svåra att övervaka av de behöriga myndigheterna med tanke på de skilda och osammanhängande krav som gäller för de olika enheterna. Till exempel kan dubbla befogenheter för vissa styrelseledamöter leda till intressekonflikter, medan flexibel bokföring och redovisning kan leda till att risken flyttas från ett företag till ett annat.

[35] Detta gäller alla verksamheter som förtecknas i bilaga I till kapitalkravsdirektivet när de bedrivs av kreditinstitut, tillhandahållande av investeringstjänster i stor skala enligt definitionen i artikel 4.1.1 b och tillhandahållande av huvudsaklig bankverksamhet (enligt förteckningen i punkterna 1–3 och 6) av ett företag i tredjeland.

(d) Filialer från tredjeland bör endast tillhandahålla tjänster i de medlemsstater där de är etablerade[36], men att övervaka efterlevnaden av detta krav är inte bara svårt, utan näst intill omöjligt inom ramen för det nuvarande regelverket på grund av den växande trenden med digitalisering av finansiella tjänster.

Filialer från tredjeland väcker även farhågor kring regleringsarbitrage. Om den medlemsstat där filialer från tredjeland är etablerade inför låga tillsynsstandarder kan filialerna i praktiken göra det möjligt för grupper från tredjeland att underskrida EU:s krav på bankverksamhet om deras huvudkontor omfattas av mindre stränga tillsynsstandarder i det berörda tredjelandet.

Harmoniserat regelverk för filialer från tredjeland

Mot bakgrund av filialerna från tredjelands betydande närvaro på EU:s bankmarknader, och de spridda och osammanhängande tillsynskrav som de för närvarande omfattas av, finns det en överhängande risk för EU:s finansiella stabilitet och marknadsintegritet. Det finns även möjligheter till regleringsarbitrage som måste hanteras genom ett nytt harmoniserat regelverk för filialer från tredjeland.

Även om upprätthållande av status quo inte är ett önskvärt alternativ kan ett krav på att filialer från tredjeland ska omfattas av alla tillsynskrav som är tillämpliga för kreditinstitut enligt kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet vara oproportionerligt, eftersom detta skulle åsidosätta deras särdrag i förhållande till kreditinstitut som har sitt huvudkontor i EU och leda till betydande negativa konsekvenser för filialerna från tredjeland.

En lämpligare väg framåt skulle vara att skapa en särskild uppsättning av krav på minimiharmonisering som bygger på medlemsstaternas befintliga nationella regelverk för att säkerställa minimistandarder och enhetliga krav i hela unionen. Ett sådant regelverk skulle skapa en tillräcklig tydlighet, förutsägbarhet och transparens för företag i tredje land som vill tillhandahålla banktjänster genom filialer i en eller flera medlemsstater. Det skulle även innebära att EU:s krav på filialer från tredjeland anpassas till gällande internationell praxis, eftersom ett stort antal tredjeländer tillämpar samma eller motsvarande krav på filialer till utländska banker som är verksamma på deras territorium.

Avdelning VI i kapitalkravsdirektivet ändras därför så att den omfattar bestämmelser om följande:

(a) **Auktorisation**: Etableringen av filialer från tredjeland omfattas av ett uttryckligt auktorisationsförfarande och särskilda minimikrav. Dessa krav måste omfatta ordningar för samarbete och informationsutbyte varigenom filialerna i tredjelands behöriga myndigheter i) har tillräcklig information om det företag i tredjelandet som är filialens huvudkontor (filialen från tredjelands ”huvudföretag”) och ii) kan samarbeta med huvudföretagets tillsynsmyndigheter om detta är nödvändigt eller relevant för att övervaka filialen från tredjeland i medlemsstaten på ett effektivt sätt.

(b) **Lagstadgade minimikrav**: Dessa krav omfattar skyldigheter för filialer från tredjeland att

[36] Enligt skäl 19 i kapitalkravsdirektivet: ”Filialer till kreditinstitut med huvudkontor utanför gemenskapen bör inte åtnjuta frihet att tillhandahålla tjänster enligt artikel 49 andra stycket i fördraget eller frihet att etablera sig i andra medlemsstater än de i vilka de är etablerade”. En filial från tredjeland får endast tillhandahålla gränsöverskridande investeringstjänster till professionella kunder och godtagbara motparter om tjänsterna tillhandahålls av filialer som är godkända enligt Mifid-direktivet och om ett beslut om likvärdighet har utfärdats i enlighet med artikel 47.3 i Mifir (se bilaga 3). Hittills har emellertid inget beslut om likvärdighet fattats, och inget planeras inom den närmaste framtiden.

i) upprätthålla ett lägsta särskilt tillskjutet kapital, beräknat som en procentandel av filialens skulder för större och mer riskbenägna filialer från tredjeland (klass 1) eller ett fast belopp för mindre filialer från tredjeland (klass 2),

ii) uppfylla ett krav på likviditet, vilket för filialer från tredjeland i klass 1 måste vara samma som det likviditetstäckningskrav som gäller för kreditinstitut i enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61,

iii) uppfylla interna krav på bolagsstyrning och riskkontroll och genomföra bokningssystem för att spåra tillgångar och skulder som kan kopplas till den verksamhet som filialen från tredjeland bedriver i medlemsstaten.

(c) **Rapporteringskrav:** Filialer från tredjeland ska lämna regelbundna rapporter till sina behöriga myndigheter med i) information om att de uppfyller kraven i kapitalkravsdirektivet och i nationell rätt och ii) finansiell information om tillgångarna och skulderna i deras bokföring.

(d) **Tillsyn**: Behöriga myndigheter ska utföra en regelbunden översyn av filialerna från tredjelands efterlevnad av sina lagstadgade krav, däribland när det gäller bekämpning av penningtvätt, och vidta tillsynsåtgärder för att säkerställa eller återupprätta efterlevnaden av dessa krav. Behöriga myndigheter för filialer från tredjeland i klass 1 ska inkludera dem i tillsynskollegierna för den relevanta gruppen, om sådana redan finns, eller inrätta ett särskilt kollegium för filialer från tredjeland i klass 1 inom samma grupp som är verksamma i fler än en medlemsstat.

Av **proportionalitetsskäl**, och i synnerhet för att undvika en onödig administrativ börda för små eller mindre filialer från tredjeland, anpassas tillsynskravens omfattning och nivå för att skilja mellan filialer från tredje land i klass 1 och klass 2. Den förstnämnda klassen omfattar större filialer från tredjeland (dvs. sådana som har tillgångar som motsvarar eller överstiger 5 miljarder EUR) samt filialer som har tillstånd att ta emot insättningar från privatkunder och filialer som betraktas som ”icke-kvalificerade”, de två sistnämnda oavsett deras storlek. Klass 2 omfattar alla filialer från tredjeland som inte ingår i klass 1.

En filial från tredjeland betraktas som ”kvalificerad” om dess huvudkontor är etablerat i ett land som i) har ett regelverk för tillsyn och reglering av banker och konfidentialitetskrav som har bedömts vara likvärdiga med kraven i unionen, och ii) inte är listat som ett högrisktredjeland som har strategiska brister i sitt system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

Medlemsstaterna måste säkerställa att deras behöriga myndigheter har de nödvändiga befogenheterna att kräva att filialer från tredjeland som är etablerade på deras territorium ansöker om auktorisation som dotterinstitut enligt kapitalkravsdirektivet i särskilda fall (**befogenhet att inrätta dotterföretag**). Denna befogenhet måste till exempel kunna användas på en filial från tredjeland som utför transaktioner eller bedriver affärer med motparter i andra medlemsstater i strid med reglerna för den inre marknaden. Dessutom måste samma befogenhet kunna användas om en filial från tredjeland utgör en risk för den finansiella stabiliteten i den berörda medlemsstaten eller i EU, med beaktande av vissa systemriskindikatorer som fastställs i kapitalkravsdirektivet och som ytterligare beskrivs i tekniska standarder för tillsyn.

Om en filial från tredjeland har bokförda tillgångar som motsvarar eller överstiger 30 miljarder EUR måste de behöriga myndigheterna göra en regelbunden bedömning av huruvida den filialen utgör en risk för den finansiella stabiliteten i den berörda medlemsstaten eller i EU på motsvarande sätt som för institut som definieras som ”systemviktiga” enligt kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet (**bedömning av systemviktighet**).

Tröskelvärdet på 30 miljarder EUR måste beräknas med beaktande av de tillgångar som bokförts av alla filialer i tredjeland som tillhör samma grupp från tredjeland i EU, oavsett om de är etablerade i en eller flera medlemsstater, och antingen mätas som ett genomsnitt under en period av tre på varandra följande år eller som ett lägsta absolut tröskelvärde som uppnåtts under minst tre år under en period av fem på varandra följande år. När de behöriga myndigheterna utför bedömningen av systemviktighet måste de ta hänsyn till de systemriskindikatorer som avses i föregående punkt. Om de behöriga myndigheterna på grundval av dessa indikatorer drar slutsatsen att de berörda filialerna från tredjeland är systemviktiga kan de kräva att filialerna från tredjeland ska ansöka om auktorisation som dotterinstitut enligt kapitalkravsdirektivet för att få fortsätta att bedriva bankverksamhet i medlemsstaten och i EU (**krav på inrättande av dotterföretag**). Alternativt kan de behöriga myndigheterna besluta att i) kräva att filialerna från tredjeland omstrukturerar sin verksamhet eller sina tillgångar så att de inte längre uppfyller kriterierna för systemviktighet eller tröskelvärdet på 30 miljarder EUR (**krav på omstrukturering**), eller ii) införa ytterligare krav enligt pelare 2 på filialer och dotterföretag i EU till gruppen i tredjeland (t.ex. ytterligare krav på kapital, likviditet, rapportering eller offentliggörande) om dessa krav enligt pelare 2 är lämpliga och tillräckliga för att minska de potentiella riskerna för den finansiella stabiliteten (**krav enligt pelare 2**). De behöriga myndigheterna får endast besluta att inte införa något av ovanstående krav på filialerna från tredjeland om de kan motivera att de risker som filialerna utgör för den finansiella stabiliteten och marknadsintegriteten inte skulle öka avsevärt i avsaknad av dessa krav (**beslut om uppskov**). De behöriga myndigheterna måste ompröva sitt beslut att bevilja uppskov inom ett år från det datum då beslutet fattades.

Bedömningen av systemviktigheten hos filialer från tredjeland som tillhör en grupp från tredjeland med filialer och dotterföretag i hela EU måste ledas av i) den berörda gruppens samordnande tillsynsmyndighet i unionen, om artikel 111 i kapitalkravsdirektivet är tillämplig, ii) den behöriga myndighet som skulle utses som gruppens samordnande tillsynsmyndighet i EU i enlighet med den artikeln om filialerna från tredjeland betraktas som dotterinstitut, eller iii) EBA, om den ledande behöriga myndigheten inte har påbörjat bedömningen eller om den hypotetiska samordnande tillsynsmyndigheten inte har utsetts inom en period på tre månader. Beslutet om huruvida något av de ovannämnda kraven ska införas eller om de filialer från tredjeland som bedömts vara systemviktiga ska beviljas uppskov måste fattas som ett gemensamt beslut av den ledande behöriga myndigheten och de behöriga myndigheter som är ansvariga för tillsynen av filialer från tredjeland och dotterföretag i samma grupp från tredjeland.

Det nya regelverket för filialer från tredjeland ersätter inte medlemsstaternas nuvarande befogenheter att efter eget gottfinnande införa ett krav med allmän tillämpning på företag som är etablerade i vissa tredjeländer att bedriva bankverksamhet på deras territorium genom dotterföretag som godkänts i enlighet med avdelning III kapitel 1 i kapitalkravsdirektivet.

Det nya regelverkets konsekvenser

Enligt förslaget till det nya regelverket kommer filialer från tredjeland som för närvarande är verksamma i EU att behöva auktoriseras på nytt. Efterlevnads- och övergångskostnaderna i samband med denna auktorisation och den fortsatta driften kommer emellertid att begränsas avsevärt genom följande bestämmelser:

(a) Filialerna från tredjeland kommer att beviljas en övergångsperiod på 12 månader efter den 18 månader långa perioden för införlivande av direktivet för att erhålla auktorisationen och kommer därmed att kunna sprida ut övergångskostnaderna över denna period.

(b) Kraven på auktorisation och tillsyn bygger till stor del på befintliga nationella krav i de olika medlemsstaterna, och eftersom kraven i det nya regelverket är mycket snarlika kommer endast begränsade anpassningskostnader att uppstå för filialerna från tredjeland.

(c) På grundval av uppgifter från den 31 december 2020 skulle uppemot 40 av de 106 filialer från tredjeland som har tillstånd att bedriva verksamhet i de olika medlemsstaterna klassificeras i klass 2, och således skulle 40 av filialerna omfattas av jämförelsevis lägre tillsyns- och rapporteringskrav enligt det nya regelverket.

(d) Samma uppgifter visade att endast tre filialer från tredjeland hade bokförda tillgångar som översteg 30 miljarder EUR och därmed skulle vara föremål för bedömningen av systemviktighet.

Även om de nya rapporteringskraven medför ytterligare kostnader för filialerna från tredjeland skulle dessa vara motiverade för att uppfylla målet att förstärka skyddet av den finansiella stabiliteten och marknadsintegriteten.

Granskning av systemet med administrativa sanktioner

Viten införs som ett nytt verkställighetsverktyg för att säkerställa att kreditinstituten snabbt uppfyller tillsynsreglerna. Dessutom görs en tydlig åtskillnad mellan viten och administrativa sanktioner. Förteckningen över överträdelser som leder till administrativa sanktioner kompletteras med tillsynskrav som för närvarande saknas i förteckningen över vilka överträdelser som kan bestraffas enligt artikel 67 i kapitalkravsdirektivet. Artiklarna 66 och 67 i kapitalkravsdirektivet ändras för att förtydliga definitionen av *total årlig nettoomsättning* med hänvisning till verksamhetsindikatorn i den nya artikel 314 i kapitalkravsförordningen.

För att säkerställa rättvisa villkor på området för sanktionsbefogenheter är medlemsstaterna skyldiga att införa administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder i samband med överträdelser av de nationella bestämmelserna om införlivande av kapitalkravsdirektivet och kapitalkravsförordningen. Dessutom införs rättssäkerhetsgarantier för den effektiva tillämpningen av påföljder, särskilt vid sammanslagning av administrativa och straffrättsliga påföljder för samma överträdelse. För detta ändamål ändras artikel 70 i kapitalkravsdirektivet genom införande av kravet att medlemsstaterna ska fastställa regler för samarbetet mellan behöriga myndigheter och rättsliga myndigheter i de fall då straffrättsliga och administrativa förfaranden och påföljder åläggs för samma överträdelse. Dessa regler är avsedda att skapa ett tillräckligt skydd för den fysiska eller juridiska person som omfattas av dessa dubbla förfaranden i enlighet med principen att samma sak inte får prövas två gånger.

Översyn av sammansättningen av kraven enligt pelare 2

För att förbättra regelverkets enhetlighet innebär CRD V att karaktären hos det lagstadgade kapital som banker måste inneha för att uppfylla kapitalkraven enligt pelare 2 anpassas till sammansättningen av minsta kapitel enligt kapitalkravet i pelare 1. Genom undantag från den allmänna regel som fastställs i artikel 104a.4 i kapitalkravsdirektivet kan tillsynsmyndigheterna efter eget gottfinnande, från fall till fall, besluta att införa kapitalkraven enligt pelare 2 med en högre andel primärkapital eller kärnprimärkapital. Denna nya hantering har genomförts först nyligen i samband med covid-19-krisen. Även om det är för tidigt att dra övergripande slutsatser om den senaste anpassningen har en första granskning bekräftat ändamålsenligheten i en standardsammansättning av minimikrav (pelare 1) och kompletterande kapitalkrav (pelare 2).

Justeringar i samband med införandet av kapitalgolvet

Införandet av kapitalgolvet i beräkningen av det totala riskvägda exponeringsbeloppet enligt artikel 92 i kapitalkravsförordningen kommer att påverka de kapitalbaskrav i kapitalkravsdirektivet vars beräkning beror på det totala riskvägda exponeringsbeloppet. Dessa krav omfattar kravet på kapitalkonserveringsbuffert (CCB), kravet på kontracyklisk kapitalbuffert (CCyB), buffertkravet för globala och andra systemviktiga institut (G-/O-SIIs), kravet på systemriskbuffert (SyRB) och – i den mån en behörig myndighet använder en metod där kravet från början fastställs som en procentandel av det totala riskvägda exponeringsbeloppet[37] – det institutspecifika kravet enligt pelare 2 (P2R).

Två av dessa krav, nämligen kravet enligt pelare 2 och kravet på systemriskbuffert, kan användas för att hantera risker som till sin karaktär liknar de som hanteras genom kapitalgolvet. Följaktligen finns det en möjlighet att vissa risker (t.ex. modellrisk[38]) kan dubbelräknas när kapitalgolvet börjar tillämpas. Detta måste undvikas. EBA:s råd om slutförandet av Basel III omfattar en specifik rekommendation i denna fråga, med den allmänna uppmaningen att behöriga och utsedda myndigheter bör ompröva den lämpliga nivån på kravet enligt pelare 2 respektive kravet på systemriskbuffert när kapitalgolvet börjar tillämpas.

Mot bakgrund av ovanstående föreslås att artiklarna 104a och 133 i kapitalkravsdirektivet – om fastställande av regler för kravet enligt pelare 2 respektive kravet på systemriskbuffert – ska ändras genom införande av skyddsåtgärder som syftar till att förhindra omotiverade höjningar av kravet enligt pelare 2 och kravet på systemriskbuffert efter att ett institut har blivit bundet av kapitalgolvet[39].

- Kravet enligt pelare 2 och kravet på systemriskbuffert kommer att ”frysas” för att undvika automatiska (eller ”aritmetiska”) ökningar av det belopp av lagstadgat kapital som krävs enligt dessa två krav. Denna skyddsåtgärd motiveras av det faktum att ökningen av de riskvägda tillgångarna på grund av att institutet blir bundet av kapitalgolvet, om alla övriga omständigheter är oförändrade, är rent aritmetiskt och därmed inte återspeglar en verklig ökning av riskerna som skulle motivera ett krav på ytterligare kapital från institutet.
- Institutets behöriga myndighet ska granska kalibreringen av kravet enligt pelare 2, och den behöriga eller utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, ska granska kalibreringen av kravet på systemriskbuffert för att fastställa om det finns någon risk för dubbelräkning och, i så fall, omkalibrera dessa krav för att undvika dubbelräkning.

---

37 I stället för att först fastställa kravet enligt pelare 2 (P2R) som ett nominellt belopp och i efterhand uttrycka det som en andel av det totala riskvägda exponeringsbeloppet för att det ska passa in i den övergripande kapitalstrukturen.

38 I detta sammanhang bör modellrisk inte förstås som risken att det kapitalbaskrav som beräknats med användning av interna modeller inte skulle stå i proportion till den inneboende risken i den exponering för vilken kravet beräknas.

39 Ett institut blir bundet av kapitalgolvet om institutets totala riskvägda exponeringsbelopp med golv (dvs. det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat med beaktande av kapitalgolvet) är högre än dess totala riskvägda exponeringsbelopp utan golv (dvs. det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat utan beaktande av kapitalgolvet). Mer information om kapitalgolvets funktion finns i motiveringen till förordningen om ändring av kapitalkravsförordningen.

- De två kraven kommer att vara frusna fram till dess att de respektive granskningarna har slutförts och det relevanta beslutet om den tillämpliga kalibreringen av kraven har offentliggjorts[40].

Artiklarna 104a och 133 i kapitalkravsdirektivet ändras för att klargöra att kravet enligt pelare 2 och kravet på systemriskbuffert inte kan användas för att täcka risker som redan täcks helt och hållet av kapitalgolvet.

Slutligen ändras artikel 131 genom införande av kravet att behöriga eller utsedda myndigheter, beroende på vad som är tillämpligt, ska granska kalibreringen av bufferten för andra systemviktiga institut om det systemviktiga institutet blir bundet av kapitalgolvet, för att säkerställa att kalibreringen är lämplig.

Offentliggörande

Artikel 106 ändras så att medlemsstaterna får möjlighet att ge tillsynsmyndigheterna befogenhet att kräva att instituten ska lämna information till EBA inom en tidsfrist. Detta följer ändringarna av artiklarna 433 och 434 i kapitalkravsförordningen, i vilka det föreskrivs att EBA ska centralisera offentliggörandet av institutens upplysningar. Enligt förslaget ska tillsynsmyndigheterna även kunna tillåta att instituten offentliggör sina uppgifter via andra medier och på andra platser än EBA:s webbplats. Detta är i linje med den föreslagna ändringen av kapitalkravsförordningen, enligt vilken instituten ska kunna offentliggöra sina upplysningar på andra sätt än genom EBA:s centraliserade offentliggörande.

Tillsynsmyndigheternas riktmärkning av metoder för beräkning av kapitalbaskrav

Artikel 78 ändras genom att två typer av metoder för beräkning av kapitalbaskrav läggs till de metoder som ingår i tillämpningsområdet för tillsynsmyndigheternas riktmärkning, nämligen

(a) modellbaserade metoder som används för att beräkna förväntade kreditriskförluster både enligt International Financial Reporting Standard 9 (IFRS 9) och enligt nationella redovisningsstandarder, och

(b) den alternativa schablonmetod för marknadsrisk som fastställs i del tre avdelning IV kapitel 1a i kapitalkravsförordningen, med tanke på att instituten kan modellera vissa parametrar enligt den metoden.

Eftersom de metoder som används för att beräkna förväntade kreditriskförluster även kan användas av institut som använder den schablonmetod för kreditrisk som fastställs i del tre avdelning II kapitel 2 i kapitalkravsförordningen ingår även dessa institut i tillämpningsområdet för tillsynsmyndigheternas riktmärkning. EBA ska emellertid besluta vilka av dessa institut som ska ingå, med beaktande av principen om proportionalitet.

Artikel 78 ändras även för att göra det möjligt att utöka intervallet mellan riktmärkningarna från en gång om året till en gång vartannat år, eftersom ett längre intervall sannolikt kommer att vara tillräckligt för att övervaka resultaten av institutens metoder när ett visst antal

[40] När det gäller kravet enligt pelare 2 kommer tillkännagivandet att ha formen av en skrivelse från den behöriga myndigheten till det granskade institutet med resultaten av översyns- och utvärderingsprocessen och institutets nya krav enligt andra pelaren (om ingen dubbelräkning konstateras kommer kravet enligt andra pelaren att vara oförändrat). När det gäller kravet på systemriskbuffert kommer tillkännagivandet att ha formen av ett nytt beslut av den behöriga eller utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, om den lämpliga kalibreringen av kravet på systemriskbuffert.

riktmärkningar har utförts. Detta kommer att minska den administrativa bördan för de institut som använder metoderna med riktmärkning.

2021/0341 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller tillsynsbefogenheter, sanktioner, filialer från tredjeland och risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning samt om ändring av direktiv 2014/59/EU

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 53.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande[41],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[42],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Behöriga myndigheter, deras personal och ledamöter av deras styrande organ bör vara fria från politiskt och ekonomiskt inflytande. Risker för intressekonflikter undergräver integriteten hos unionens finansiella system och motverkar målet med en integrerad bank- och kapitalmarknadsunion. Direktiv 2013/36/EU bör innehålla mer detaljerade bestämmelser för att medlemsstaterna ska kunna säkerställa att deras behöriga myndigheter, inklusive deras personal och ledningsorgan, kan agera på ett oberoende och objektivt sätt. I detta sammanhang bör minimikrav fastställas för att förebygga intressekonflikter. Europeiska bankmyndigheten (EBA) bör utfärda riktlinjer till de behöriga myndigheterna om förebyggandet av intressekonflikter på grundval av internationell bästa praxis.

(2) Behöriga myndigheter bör ha de befogenheter som krävs för att återkalla en auktorisation som beviljats ett kreditinstitut om det har konstaterats att kreditinstitutet fallerar eller sannolikt kommer att fallera och samtidigt inte uppfyller de övriga villkor för resolution som fastställs genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU[43] eller genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr

---

41 EUT C , , s. .

42 EUT C , , s. .

43 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG,

806/2014[44]. I en sådan situation bör kreditinstitutet avvecklas i enlighet med tillämpliga nationella insolvensförfaranden, eller andra typer av förfaranden som fastställts för sådana institut i nationell rätt, och därmed avsluta den verksamhet som auktorisationen hade beviljats för.

(3) Bestämmelsen om banktjänster i unionen gäller på villkor att kreditinstitutet har en tidigare auktorisation och en fysisk närvaro genom en juridisk person eller filial på sitt territorium. Detta krävs för att ett kreditinstitut ska kunna omfattas av effektiv reglering och tillsyn som behövs för att minimera risken för fallissemang och, om detta inträffar, att hantera fallissemanget för att förhindra att det sprider sig på ett okontrollerat sätt och leder till en kollaps av det finansiella systemet (t.ex. en spridningsrisk på grund av bankrusning eller fallissemang som orsakats av oförsiktig utlåning). Tillhandahållande av banktjänster i unionen utan en sådan fysisk närvaro skulle öka förekomsten och betydelsen av risksegment som inte omfattas av unionens reglering och tillsyn på de finansmarknader där kreditinstituten har en utbredd verksamhet och riskera att hota den finansiella stabiliteten i unionen eller i enskilda medlemsstater. Finanskrisen 2008–2009 är den senaste historiska händelsen som visar hur små marknadssegment kan bli en grogrund för betydande hot mot unionens och medlemsstaternas finansiella stabilitet om de inte omfattas av tillämpningsområdet för reglering och tillsyn. Därför är det nödvändigt att fastställa ett uttryckligt krav i unionslagstiftningen om att företag som är etablerade i ett tredjeland och som vill tillhandahålla banktjänster i unionen åtminstone bör etablera en filial i en medlemsstat och ansöka om auktorisation av en sådan filial i enlighet med unionslagstiftningen, såvida inte företaget önskar tillhandahålla banktjänster i unionen genom ett dotterföretag. Kravet att etablera en filial bör emellertid inte tillämpas i samband med kundinitierade kontakter, eftersom det i sådana fall är kunden som begär att företaget i tredjelandet ska tillhandahålla tjänsten.

(4) Kreditinstitutens tillsynsmyndigheter bör ha alla befogenheter som krävs för att fullgöra sina skyldigheter med avseende på de olika verksamheter som bedrivs av de övervakade enheterna. För detta ändamål och för att garantera rättvisa villkor måste tillsynsmyndigheterna ha alla tillsynsbefogenheter som behövs för att hantera de betydande verksamheter som kan bedrivas av de övervakade enheterna. Europeiska centralbanken och de nationella behöriga myndigheterna bör därför underrättas om en betydande verksamhet, däribland övervakade enheters förvärv av betydande innehav i finansiella eller icke-finansiella enheter, betydande överföringar av tillgångar och skulder från eller till övervakade enheter samt fusioner och delningar som inbegriper övervakade enheter och som genomförs av en övervakad enhet, väcker farhågor kring dess tillsynsprofil eller om möjlig penningtvätt eller finansiering av terrorism. Dessutom bör ECB och de nationella behöriga myndigheterna ha befogenhet att ingripa i sådana fall.

(5) När det gäller fusioner och delningar fastställs harmoniserade regler och förfaranden i direktiv (EU) 2017/1132, framför allt för gränsöverskridande fusioner och delningar av aktiebolag. Det bedömningsförfarande för behöriga myndigheter som föreskrivs i

---

2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

[44] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

detta direktiv bör därför ses som ett komplement till direktiv (EU) 2017/1132 och bör inte stå i strid med någon av dess bestämmelser. När det gäller gränsöverskridande fusioner och delningar som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2017/1132 bör det motiverade yttrande som utfärdas av den behöriga tillsynsmyndigheten vara en del av bedömningen av efterlevnaden av alla relevanta villkor och det korrekta slutförandet av alla förfaranden och formaliteter som krävs för fusions- eller delningsintyget. Det motiverade yttrandet bör därför vidarebefordras till den utsedda nationella myndighet som är ansvarig för att utfärda fusions- eller delningsintyget enligt direktiv 2017/1132.

(6) För att säkerställa att de behöriga myndigheterna kan ingripa innan någon av dessa betydande verksamheter inleds bör de underrättas i förväg. Underrättelsen bör åtföljas av all information som behövs för att de behöriga myndigheterna ska kunna bedöma den planerade verksamheten ur ett tillsynsperspektiv och förhindra penningtvätt eller finansiering av terrorism. De behöriga myndigheternas bedömning bör inledas när underrättelsen med all begärd information har tagits emot och, när det gäller förvärv av betydande innehav eller betydande överföringar av tillgångar och skulder, vara begränsad i tid.

(7) När det gäller förvärv av kvalificerat innehav, eller betydande överföringar av tillgångar eller skulder, kan slutsatserna av bedömningen leda till att den behöriga myndigheten fattar beslut om att motsätta sig verksamheten. Om den behöriga myndigheten inte har motsatt sig verksamheten inom en viss tidsperiod bör verksamheten betraktas som godkänd.

(8) För att säkerställa proportionaliteten och undvika en onödig administrativ börda bör de behöriga myndigheternas utökade befogenheter endast vara tillämpliga på verksamheter som anses vara betydande. Endast verksamheter som omfattar fusioner eller delningar bör automatiskt hanteras som betydande verksamheter, eftersom den enhet som bildas kan förväntas ha en tillsynsprofil som skiljer sig avsevärt från de ursprungliga enheterna i fusionen eller delningen. Dessutom bör fusioner eller delningar inte slutföras av enheter som inleder dem innan ett positivt förhandsyttrande har tagits emot från de behöriga myndigheterna. Andra verksamheter som anses vara betydande (däribland förvärv av innehav och överföring av tillgångar och skulder) bör bedömas av de behöriga myndigheterna på grundval av ett förfarande för underförstått godkännande.

(9) I vissa situationer (till exempel om enheter som är etablerade i olika medlemsstater är inblandade) kan verksamheterna kräva flera underrättelser och bedömningar av olika behöriga myndigheter, vilket kräver ett effektivt samarbete mellan dessa myndigheter. Därför måste samarbetsskyldigheterna preciseras, i synnerhet när det gäller tidiga underrättelser, utbyte av information och samordning av bedömningen.

(10) Bestämmelserna om förvärv av kvalificerat innehav i ett kreditinstitut måste anpassas till bestämmelserna om förvärv av kvalificerat innehav av ett institut om båda bedömningarna måste utföras för samma verksamhet. Om de inte stämmer överens kan bestämmelserna leda till avvikelser i den bedömning som utförs av de behöriga myndigheterna och påverka de beslut som fattas av dem. Därför är det nödvändigt att ge lika mycket extra tid som ges till de behöriga myndigheterna för att bekräfta mottagandet av underrättelsen om verksamheten betraktas som komplex.

(11) EBA bör ges mandat att utveckla tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande för att säkerställa en lämplig ram för användningen av dessa utökade tillsynsbefogenheter. De tekniska standarderna för tillsyn och

genomförande bör i synnerhet omfatta vilken information som ska tas emot av de behöriga myndigheterna, vilka delar som ska bedömas och hur samarbetet ska äga rum om fler än en behörig myndighet är inblandade. Dessa olika delar är avgörande för att säkerställa en tillräckligt harmoniserad tillsynsmetod med bestämmelser som möjliggör ett effektivt genomförande av de utökade befogenheterna med minsta möjliga administrativa börda.

(12) Det är mycket viktigt att kreditinstitut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag uppfyller tillsynskraven för att säkerställa deras säkerhet och sundhet och för att bevara stabiliteten i det finansiella systemet, både i unionen som helhet och i de enskilda medlemsstaterna. ECB och de nationella behöriga myndigheterna bör därför ha befogenhet att vidta avgörande åtgärder i god tid om kreditinstituten, de finansiella holdingföretagen och de blandade finansiella holdingföretagen om deras ledningsorgan inte uppfyller kraven på eller besluten om tillsyn.

(13) För att säkerställa rättvisa villkor på området för sanktionsbefogenheter bör medlemsstaterna vara skyldiga att införa effektiva, proportionerliga och avskräckande administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder i samband med överträdelser av de nationella bestämmelserna om införlivande av detta direktiv och överträdelser av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013[45]. Framför allt kan medlemsstaterna tillämpa administrativa sanktioner om den aktuella överträdelsen även omfattas av den nationella straffrätten. Dessa administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder bör uppfylla vissa minimikrav, däribland vilka minsta befogenheter de behöriga myndigheterna bör ha för att kunna tillämpa dem, vilka kriterier de behöriga myndigheterna bör beakta vid tillämpningen samt vilka krav som ska gälla för offentliggörande av de olika nivåerna av administrativa sanktioner och viten. Medlemsstaterna bör fastställa särskilda regler och effektiva mekanismer för tillämpningen av viten.

(14) Administrativa sanktionsavgifter bör ha en avskräckande effekt för att förhindra att den fysiska eller juridiska person som bryter mot nationella bestämmelser om införlivande av direktiv 2013/36/EU eller mot förordning (EU) nr 575/2013 inte återfaller till samma eller liknande överträdelser i framtiden. Medlemsstaterna bör vara skyldiga att införa administrativa sanktioner som är effektiva, proportionerliga och avskräckande. Behöriga myndigheter bör dessutom ta hänsyn till tidigare straffrättsliga påföljder som kan ha ålagts samma fysiska eller juridiska person som är ansvarig för samma överträdelse när de fastställer typen av administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder och nivån på de administrativa sanktionsavgifterna. Detta säkerställer att strängheten hos alla påföljder och andra administrativa åtgärder som tillämpas i bestraffningssyfte vid en sammanslagning av de administrativa och straffrättsliga förfarandena begränsas till vad som är nödvändigt mot bakgrund av överträdelsens allvar. Därför är det viktigt att förstärka samarbetet mellan de behöriga myndigheterna och de rättsliga myndigheterna vid en sammanslagning av administrativa och straffrättsliga förfaranden mot samma personer som är ansvariga för samma överträdelse. Medlemsstaterna bör fastställa särskilda regler och mekanismer för att underlätta ett sådant samarbete.

---

[45] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

(15) Behöriga myndigheter bör kunna ålägga administrativa sanktioner för samma fysiska eller juridiska person som är ansvarig för samma handlingar eller underlåtelser. Sådana sammanslagningar av förfaranden och påföljder för samma överträdelse bör emellertid syfta till att eftersträva olika mål av allmänt intresse. Medlemsstaterna bör fastställa regler för en lämplig samordning av administrativa och straffrättsliga förfaranden. Reglerna bör begränsa tillämpningen av sammanslagna påföljder för samma överträdelse för den berörda fysiska eller juridiska personen till vad som är absolut nödvändigt för att uppfylla de olika villkoren. Vidare bör medlemsstaterna fastställa regler för att säkerställa att strängheten hos alla administrativa och straffrättsliga påföljder och andra åtgärder som ålagts vid sammanslagning av förfaranden begränsas till vad som är nödvändigt mot bakgrund av överträdelsens allvar. Medlemsstaterna bör även säkerställa att sådana dubbla förfaranden och tillhörande påföljder uppfyller principen om att samma sak inte får prövas två gånger och att den berörda fysiska eller juridiska personens rättigheter skyddas på vederbörligt sätt.

(16) Administrativa sanktionsavgifter för juridiska personer bör tillämpas på ett enhetligt sätt, i synnerhet när det gäller fastställandet av det högsta beloppet för administrativa sanktioner. Detta belopp bör baseras på det relevanta företagets totala årliga nettoomsättning. Den nuvarande definitionen av total årlig nettoomsättning i direktiv 2013/36/EU är emellertid varken tillräckligt uttömmande eller tillräckligt tydlig och komplett för att säkerställa rättvisa villkor vid tillämpningen av administrativa straffavgifter. Därför är det nödvändigt att förtydliga flera delar av den nuvarande definitionen av total årlig nettoomsättning för att undvika en inkonsekvent tolkning.

(17) Förutom administrativa sanktioner bör behöriga myndigheter ha befogenhet att förelägga viten för kreditinstitut, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och deras ledningsorgan om de inte uppfyller sina skyldigheter enligt direktiv 2013/36/EU, förordning (EU) nr 575/2013 eller ett beslut som utfärdats av en behörig myndighet. Dessa efterlevnadsåtgärder bör tillämpas vid återkommande överträdelser av ett krav eller ett tillsynsbeslut från den behöriga myndigheten. Behöriga myndigheter bör kunna tillämpa sådana efterlevnadsåtgärder utan föregående begäran, beslut eller varning till den skyldiga parten. Eftersom syftet med att förelägga viten är att tvinga fysiska eller juridiska personer att avsluta en pågående överträdelse bör tillämpningen av viten inte hindra de behöriga myndigheterna från att ålägga efterföljande administrativa sanktioner för samma överträdelse.

(18) Det är nödvändigt att fastställa administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder för att säkerställa största möjliga handlingsutrymme till följd av en överträdelse och för att underlätta förebyggandet av nya överträdelser, oavsett om åtgärderna kvalificeras som administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder enligt nationell lagstiftning. Medlemsstaterna bör därför kunna införa ytterligare sanktioner och en högre nivå av administrativa sanktionsavgifter.

(19) Behöriga myndigheter bör förelägga viten som är proportionerliga och effektiva. Följaktligen bör den behöriga myndigheten ta hänsyn till vitenas möjliga konsekvenser för den skyldiga juridiska eller fysiska personens ekonomiska situation och försöka undvika att sanktionen leder till att den skyldiga juridiska eller fysiska personen blir insolvent, orsakar allvarliga ekonomiska problem eller utgör en oproportionerlig andel av den totala årliga omsättningen.

(20) Om de administrativa sanktioner som föreskrivs i detta direktiv inte är tillåtna enligt medlemsstatens rättssystem får reglerna för administrativa sanktioner tillämpas på ett

sådant sätt att sanktionen initieras av den behöriga myndigheten och åläggs av en rättslig myndighet. Därför måste dessa medlemsstater säkerställa att tillämpningen av reglerna och sanktionerna har en effekt som motsvarar de administrativa sanktioner som åläggs av de behöriga myndigheterna. När de rättsliga myndigheterna ålägger sådana sanktioner bör de ta hänsyn till rekommendationerna från den behöriga myndighet som har initierat sanktionen. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

(21) För att fastställa lämpliga sanktioner för överträdelser av nationella bestämmelser om införlivande av direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013 bör förteckningen över överträdelser som är föremål för administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder kompletteras. Förteckningen över överträdelser i artikel 67 i direktiv 2013/36/EU bör därför ändras.

(22) Regleringen av filialer som etablerats av företag från ett tredjeland för att tillhandahålla banktjänster i en medlemsstat omfattas av nationell lagstiftning och harmoniseras endast i mycket begränsad utsträckning genom 2013/36/EU. Trots att filialer från tredjeland har en betydande närvaro på unionens bankmarknader omfattas de för närvarande endast av informationskrav på mycket hög nivå och inte av några tillsynsstandarder eller samarbetsarrangemang på unionsnivå. Den fullständiga avsaknaden av ett gemensamt tillsynsregelverk gör att filialer från tredjeland omfattas av olika nationella krav med varierande nivå av tillsyn och räckvidd. Dessutom saknar de behöriga myndigheterna övergripande information och nödvändiga tillsynsverktyg för att övervaka de särskilda risker som orsakas av grupper från tredjeland som är verksamma i en eller flera medlemsstater genom både filialer och dotterföretag. Det finns för närvarande inte någon integrerad tillsynsram, och den behöriga myndighet som är ansvarig för tillsynen av varje filial som tillhör en grupp från tredjeland är inte skyldig att utbyta information med de behöriga myndigheter som utövar tillsyn över andra filialer och dotterföretag inom samma grupp. Ett sådant fragmenterat regelverk skapar risker för unionens finansiella stabilitet och marknadsintegritet som borde hanteras på ett korrekt sätt genom en harmoniserad ram för filialer från tredjeland. Denna ram bör omfatta gemensamma minimikrav på auktorisation, tillsynsstandarder, intern styrning, tillsyn och rapportering. Denna uppsättning av krav bör bygga på de krav som medlemsstaterna redan tillämpar på filialer från tredjeland inom sina territorier och ta hänsyn till liknande eller motsvarande krav som tredjeländer tillämpar på utländska filialer för att säkerställa samstämmighet mellan medlemsstaterna och anpassa unionens regelverk för filialer från tredjeland till befintlig internationell praxis inom detta område.

(23) Av proportionalitetsskäl bör kraven på filialer från tredjeland fastställas i förhållande till den risk de utgör för unionens och medlemsstaternas finansiella stabilitet och marknadsintegritet. Filialer från tredjeland bör därför kategoriseras antingen i klass 1, om de bedöms vara mer riskbenägna, eller i klass 2 om de är små och icke-komplexa och inte utgör någon betydande risk för den finansiella stabiliteten (i enlighet med definitionen av ”små och icke-komplexa institut” i förordning (EU) nr 575/2013). Enligt denna indelning bör filialer från tredjeland med bokförda tillgångar i medlemsstaten som motsvarar eller överstiger 5 000 000 000 EUR anses utgöra en sådan betydande risk på grund av deras storlek och komplexitet, eftersom deras fallissemang skulle kunna leda till en betydande störning av medlemsstatens marknad för banktjänster eller dess banksystem. Filialer från tredjeland som har tillstånd att ta emot inlåning från allmänheten bör också betraktas som mer riskbenägna oavsett deras storlek, eftersom deras fallissemang skulle påverka mycket sårbara insättare och leda

till ett minskat förtroende för säkerheten och sundheten hos medlemsstatens banksystem för att skydda medborgarnas besparingar. Båda dessa typer av filialer från tredjeland bör därför kategoriseras i klass 1.

(24) Filialer från tredjeland bör även klassificeras i klass 1 om det företag i tredjelandet som är deras huvudkontor (”huvudföretaget”) är föremål för reglering, tillsyn och genomförande av föreskrifter som inte anses motsvara föreskrifterna i direktiv2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013, eller om det berörda tredjelandet är listat som ett högrisktredjeland med strategiska brister i sitt system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849[46]. Dessa filialer från tredjeland utgör en betydande risk för den finansiella stabiliteten i unionen och i den medlemsstat där de är etablerade, eftersom de regelverk för bankverksamhet eller bekämpning av penningtvätt som gäller för deras huvudföretag inte omfattar eller tillåter en ordentlig övervakning av de särskilda risker som uppstår till följd av den verksamhet som bedrivs av filialen i medlemsstaten eller de risker för motparter i medlemsstaten som gruppen i tredjeland ger upphov till. För att fastställa likvärdigheten mellan tredjelandets tillsynsstandarder för bankverksamhet och unionens standarder bör kommissionen kunna ge EBA i uppdrag att utföra en bedömning i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 575/2013. EBA bör säkerställa att bedömningen utförs på ett noggrant och transparent och i enlighet med tillförlitliga metoder. EBA bör även rådgöra och samarbeta med de tillsynsmyndigheter och ministerier i tredjelandet som är ansvariga för bankregleringen och, i tillämpliga fall, den privata sektorns parter, i en strävan att behandla dessa parter på ett rättvist sätt och ge dem möjlighet att skicka in dokumentation och lämna synpunkter inom en rimlig tidsram. Dessutom bör EBA säkerställa att den rapport som utfärdas i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 575/2013 är tillräckligt underbyggd, omfattar en detaljerad beskrivning av de bedömda frågorna och lämnas in inom en rimlig tidsram.

(25) Behöriga myndigheter bör ha en uttrycklig befogenhet att från fall till fall kräva att filialer från tredjeland ska ansöka om auktorisation i enlighet med avdelning III kapitel 1 i direktiv 2013/36/EU, åtminstone om filialerna bedriver verksamhet med motparter i andra medlemsstater i strid med reglerna för den inre marknaden eller om de utgör en betydande risk för den finansiella stabiliteten i unionen eller i den medlemsstat där de är etablerade. Dessutom bör behöriga myndigheter ha skyldighet att regelbundet bedöma om filialer från tredjeland som har bokförda tillgångar som motsvarar eller överstiger 30 000 000 000 EUR är systemviktiga. Alla filialer inom samma grupp från tredjeland som är etablerad i en medlemsstat eller i hela unionen bör omfattas gemensamt av en sådan regelbunden bedömning. Bedömningen bör omfatta en undersökning, i enlighet med särskilda kriterier, av huruvida filialerna utgör en lika hög risk för unionens eller medlemsstaternas finansiella stabilitet som institut som definieras som ”systemviktiga” enligt direktiv 2013/36/EU och förordning EU nr 575/2013. Om de behöriga myndigheterna drar slutsatsen att filialerna från tredjeland är systemviktiga bör de införa krav på filialerna som är lämpliga för att minska riskerna för den finansiella stabiliteten. För detta ändamål bör de behöriga

[46] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

myndigheterna kunna kräva att filialer från tredjeland ska ansöka om auktorisation som dotterinstitut enligt direktiv 2013/36/EU för att kunna fortsätta att bedriva bankverksamhet i medlemsstaten eller i hela unionen. Behöriga myndigheter bör dessutom ha möjlighet att införa andra krav, i synnerhet en skyldighet att omstrukturera filialernas tillgångar eller verksamheter i unionen så att dessa filialer inte längre är systemviktiga eller en skyldighet att uppfylla ytterligare krav på kapital, likviditet, rapportering eller offentliggörande, om detta skulle vara tillräckligt för att minska riskerna för den finansiella stabiliteten. Behöriga myndigheter bör endast kunna besluta att inte införa något av dessa krav på filialer från tredjeland som bedömts vara systemviktiga om de behöriga myndigheterna kan motivera att de risker som filialerna utgör för unionens och medlemsstaternas finansiella stabilitet och marknadsintegritet inte skulle öka i väsentlig grad i avsaknad av sådana krav under en period på högst ett år.

(26) För att säkerställa samstämmigheten i tillsynsbeslut avseende en grupp från tredjeland med filialer och dotterföretag i hela unionen bör en ledande behörig myndighet utses för att utföra bedömningen av systemviktighet. Denna roll bör motsvara gruppen från tredjelands samordnande tillsynsmyndighet i unionen, om artikel 111 i direktiv 2013/36/EU är tillämplig, eller den behöriga myndighet som skulle fungera som samordnande tillsynsmyndighet i enlighet med den artikeln om gruppens filialer i tredjeland betraktas som dess dotterföretag. Om den berörda samordnande tillsynsmyndigheten inte har fastställts eller om den ledande behöriga myndigheten inte har inlett bedömningen av systemviktighet inom tre månader bör i stället EBA utföra bedömningen. Den ledande behöriga myndigheten, eller i tillämpliga fall EBA, bör rådgöra och samarbeta fullt ut med de behöriga myndigheter som är ansvariga för tillsynen av den berörda gruppen i tredjelands dotterföretag och filialer i unionen. Den ledande behöriga myndigheten och ovannämnda behöriga myndigheter bör fatta ett gemensamt beslut om huruvida krav ska införas på de filialer från tredjeland som bedömts vara systemviktiga. För att säkerställa ett korrekt rättsförfarande bör den ledande behöriga myndigheten, eller i tillämpliga fall EBA, säkerställa att filialerna från tredjelands rätt att yttra sig och framföra sina synpunkter respekteras under bedömningen av systemviktigheten.

(27) Behöriga myndigheter bör utföra regelbundna granskningar av filialerna från tredjelands efterlevnad av de relevanta kraven i direktiv 2013/36/EU och vidta tillsynsåtgärder för filialerna för att säkerställa eller återställa efterlevnaden av kraven. För att underlätta en effektiv tillsyn av kraven på filialerna från tredjeland och möjliggöra en övergripande granskning av grupperna i tredjelands verksamhet i unionen bör en gemensam finansiell tillsynsrapportering göras tillgänglig för de behöriga myndigheterna enligt standardiserade mallar. EBA bör ges mandat att utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande med sådana mallar, och kommissionen bör ges befogenhet att anta dessa utkast till tekniska standarder för genomförande. Dessutom måste lämpliga samarbetsarrangemang mellan de behöriga myndigheterna genomföras för att säkerställa att all verksamhet inom de grupper från tredjeland som är verksamma i unionen genom filialer från tredjeland är föremål för en övergripande tillsyn för att förhindra att de krav som är tillämpliga för dessa grupper enligt unionslagstiftningen kringgås och för att minimera de möjliga riskerna för unionens finansiella stabilitet. I synnerhet bör filialer från tredjeland i klass 1 ingå i tillämpningsområdet för tillsynskollegierna för grupper från tredjeland i unionen. Om ett sådant kollegium inte redan finns bör de behöriga myndigheterna inrätta ett särskilt kollegium för alla filialer från tredjeland i klass 1 inom samma grupp om den är verksam i fler än en medlemsstat.

(28) Unionens regelverk för filialer från tredjeland bör tillämpas utan att det påverkar det handlingsutrymme som medlemsstaterna för närvarande har att på allmän grund kräva att företag från tredjeland från vissa tredjeländer endast bedriver bankverksamhet på deras territorium genom dotterinstitut som har godkänts i enlighet med avdelning III kapitel 1 i direktiv 2013/36/EU. Detta krav kan gälla tredjeländer som tillämpar tillsynsstandarder för bankverksamhet som inte motsvarar standarderna i medlemsstatens nationella lagstiftning eller tredjeländer som har strategiska brister i sitt system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

(29) Sedan införandet av IFRS 9 den 1 januari 2018 har resultatet av beräkningarna av förväntade kreditförluster, vilka bygger på modellbaserade metoder, en direkt inverkan på institutens kapitalbas och lagstadgade kapitalkvoter. Samma modellbaserade metoder är även grunden för beräkningen av förväntade kreditförluster om instituten tillämpar nationella redovisningsramar. Därför är det viktigt att de behöriga myndigheterna och EBA har en tydlig bild av vilka effekter beräkningarna har på det värdeintervall för riskvägda tillgångar och kapitalbaskrav som uppstår för liknande exponeringar. För detta ändamål bör riktmärkningen även omfatta dessa modellbaserade metoder. Med tanke på att institut som beräknar kapitalkrav i enlighet med schablonmetoden för kreditrisk även får använda modeller för beräkningen av förväntade kreditförluster inom ramen för IFRS 9 bör dessa institut också omfattas av riktmärkningen med beaktande av proportionalitetsprincipen.

(30) Förordning (EU) 2019/876[47] innebar att förordning (EU) nr 575/2013 ändrades genom införandet av en reviderad ram för marknadsrisker som utvecklats av Baselkommittén för banktillsyn. Den alternativa schablonmetod som ingår i denna nya ram gör att instituten kan tillämpa modeller för vissa parametrar som används vid beräkningen av riskvägda tillgångar och kapitalbaskrav för marknadsrisk. Därför är det viktigt att de behöriga myndigheterna och EBA har en tydlig bild av värdeintervallen för riskvägda tillgångar och kapitalbaskrav som uppstår för liknande exponeringar, inte bara med den alternativa internmodellmetoden utan även med den alternativa schablonmetoden. Som en följd av detta bör riktmärkningen av marknadsrisk omfatta de omarbetade schablon- och internmodellmetoderna.

(31) Den globala omställningen till en hållbar ekonomi i enlighet med Parisavtalet[48], som unionen har undertecknat, och Förenta nationernas Agenda 2030 för hållbar utveckling kommer att kräva en genomgripande socioekonomisk omställning och en mobilisering av betydande finansiella resurser från de offentliga och privata sektorerna. Genom den europeiska gröna given[49] har unionen åtagit sig att bli klimatneutral senast 2050. Finanssystemet har en viktig roll i samband med övergången, inte bara när det gäller att ta vara på och utnyttja de möjligheter som kommer att uppstå utan även för att hantera de risker som övergången kan medföra.

---

47 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 150, 7.6.2019, s. 1).

48 Rådets beslut (EU) 2016/1841 av den 5 oktober 2016 om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (EUT L 282, 19.10.2016, s. 4).

49 COM(2019) 640 final.

(32) Övergången till en hållbar, klimatneutral och cirkulär ekonomi kommer att ha betydande konsekvenser för det finansiella systemet. Under 2018 fastslog nätverket av centralbanker och tillsynsmyndigheter för miljöanpassning av det finansiella systemet[50] att klimatrelaterade risker är en källa till finansiell risk. I kommissionens förnyade strategi för hållbar finansiering[51] betonas att risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG-risker) och risker som härrör från de fysiska effekterna av klimatförändringarna, förlusten av biologisk mångfald och den allmänna förstörelsen av ekosystemen utgör en utmaning utan motstycke för våra ekonomier och stabiliteten i det finansiella systemet. Dessa risker har olika gemensamma särdrag, däribland deras framtidsinriktade karaktär och deras betydande konsekvenser på kort, medellång och läng sikt.

(33) Den långsiktiga och genomgripande karaktären hos omställningen till en hållbar, klimatneutral och cirkulär ekonomi kommer att medföra betydande förändringar av institutens affärsmodeller. En adekvat anpassning av finanssektorn, och i synnerhet kreditinstituten, är nödvändig för att uppnå målet med nollutsläpp av växthusgaser i unionens ekonomi senast 2050 och samtidigt hålla de inneboende riskerna under kontroll. Behöriga myndigheter bör därför ha möjlighet att bedöma denna process och ingripa i de fall då instituten hanterar klimatrisker, såväl som risker på grund av miljöförstöring och förlust av biologisk mångfald, på ett sätt som äventyrar de enskilda institutens stabilitet eller den övergripande finansiella stabiliteten. Behöriga myndigheter bör även övervaka och ha befogenhet att agera om institutens affärsmodeller och strategier är felaktigt anpassade till unionens relevanta politiska mål och den övergripande utvecklingen mot en hållbar ekonomi, vilket kan leda till risker för institutens affärsmodeller och strategier eller för den finansiella stabiliteten. Klimatrisker och mer övergripande miljörisker bör hanteras tillsammans med risker avseende samhällsansvar och bolagsstyrning inom en kategori av risker för att möjliggöra en heltäckande och samordnad integrering av dessa faktorer, eftersom de ofta är sammanflätade. ESG-riskerna är nära kopplade till begreppet hållbarhet, eftersom ESG-faktorerna motsvarar de tre huvudsakliga hållbarhetspelarna.

(34) För att upprätthålla en tillräcklig motståndskraft mot de negativa effekterna av ESG-faktorerna måste institut som är etablerade i unionen kunna identifiera, mäta och hantera ESG-risker på ett systematiskt sätt. Tillsynsmyndigheterna måste bedöma riskerna på samma nivå som de enskilda instituten, såväl som på systemnivå, genom att prioritera miljöfaktorerna och gå vidare till de andra hållbarhetsfaktorerna efterhand som metoderna och verktygen för bedömningen utvecklas. Instituten bör bedöma anpassningen av sina portföljer till unionens ambition att uppnå klimatneutralitet senast 2050 och avvärja hoten mot miljön och den biologiska mångfalden. Instituten bör utarbeta särskilda planer för att hantera de risker som kan uppstå på kort, medellång och lång sikt om deras affärsmodell och strategi inte anpassas till unionens relevanta politiska mål, däribland målen i Parisavtalet, 55 %-paketet[52] [och den globala ramen för biologisk mångfald efter 2020]. Instituten bör ha

---

50 Nätverket lanserades vid toppmötet One Planet Summit i Paris den 12 december 2017 och är en grupp av centralbanker och tillsynsmyndigheter som på frivillig basis är beredda att dela med sig av bästa praxis och bidra till utvecklingen av hanteringen av miljö- och klimatrisker i den finansiella sektorn och att mobilisera traditionell finansiering för att stödja omställningen till en hållbar ekonomi.

51 COM(2021) 390 final, 6.7.2021.

52 Kommissionens meddelande COM(2021)568 final, 14.7.2021, vilket omfattar följande av kommissionens förslag: COM(2021)562 final, COM(2021)561 final, COM(2021)564 final,

skyldighet att utarbeta stabila styrningssystem och interna processer för hanteringen av ESG-risker. De bör även införa strategier som godkänts av deras ledningsorgan och som inte bara tar hänsyn till de nuvarande effekterna, utan även de framtida konsekvenserna av ESG-faktorerna. Ledningsorganets samlade kunskap och medvetenhet om ESG-faktorerna och institutens interna fördelning av kapital för att hantera ESG-riskerna är också viktiga drivkrafter bakom förändringarna inom varje enskilt institut. ESG-riskernas särdrag och deras nya karaktär innebär att överenskommelser, mätningar och förvaltningsförfaranden kan skilja sig avsevärt mellan olika institut. För att säkerställa samstämmighet i unionen och en gemensam förståelse för ESG-riskerna bör lämpliga definitioner och minimistandarder för bedömningen av riskerna fastställas genom tillsynsbestämmelser. För att uppnå detta mål har definitioner fastställts i förordning (EU) nr 575/2013, och EBA har befogenhet att ange en minsta uppsättning av referensmetoder för att bedöma ESG-riskernas konsekvenser för institutens finansiella stabilitet med prioritering av effekterna av miljöfaktorer. ESG-riskernas framtidsinriktade karaktär innebär att scenarioanalyser och stresstester, tillsammans med planer för hantering av dessa risker, är särskilt informativa bedömningsverktyg, och EBA bör därför ha befogenhet att utarbeta enhetliga kriterier för innehållet i planerna för hantering av risker och för fastställandet av scenarier och metoder för stresstestning. Miljörelaterade risker, däribland risker på grund av miljöförstöring och förlust av biologisk mångfald, och klimatrelaterade risker bör prioriteras mot bakgrund av deras brådskande karaktär och den särskilda betydelsen av scenarioanalys och stresstestning för deras bedömning.

(35) ESG-risker kan ha långtgående konsekvenser för stabiliteten, både för enskilda institut och det finansiella systemet som helhet. Behöriga myndigheter bör därför hela tiden ta hänsyn till dessa risker i berörd tillsynsverksamhet, inbegripet utvärderings- och granskningsprocessen och stresstestningen av dessa risker. Europeiska kommissionen har via sitt instrument för tekniskt stöd tillhandahållit stöd till de nationella behöriga myndigheterna i samband med utarbetandet och genomförandet av metoder för stresstestning och är redo att ge fortsatt tekniskt stöd för detta ändamål. Metoderna för stresstestning av ESG-risker har emellertid hittills främst tillämpats i förberedande syfte. För att införliva stresstestning av ESG-risker i tillsynsverksamheten bör EBA, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) utarbeta riktlinjer för att säkerställa konsekventa överväganden och gemensamma metoder för stresstestning av ESG-risker. Stresstestningen av dessa risker bör utgå från klimat- och miljörelaterade faktorer, men efterhand som fler uppgifter och metoder för ESG-risker blir tillgängliga för att stödja utvecklingen av ytterligare verktyg för bedömning av den kvantitativa effekten på de finansiella riskerna bör de behöriga myndigheterna övergå till att bedöma effekten av dessa risker i samband med lämplighetsbedömningen av kreditinstitut. För att säkerställa överensstämmande tillsynsförfaranden bör EBA utfärda riktlinjer angående den enhetliga integreringen av ESG-risker i översyns- och utvärderingsprocessen.

(36) Bestämmelserna om systemriskbuffert i artikel 133 i direktiv 2013/36/EU kan redan användas för att hantera olika typer av systemrisker, däribland risker i samband med klimatförändringar. Om de berörda behöriga eller utsedda myndigheterna, beroende på vad som är tillämpligt, gör bedömningen att risker i samband med klimatförändringar

---

COM(2021)563 final, COM(2021)556 final, COM(2021)559 final, COM(2021)558 final, COM(2021)557 final, COM(2021)554 final, COM(2021)555 final och COM(2021)552 final.

kan ha allvarliga negativa konsekvenser för medlemsstaternas finansiella system och realekonomi bör de införa ett systemriskbuffertvärde för dessa risker om införandet av ett sådant värde bedöms vara ett effektivt och proportionerligt sätt att minska riskerna.

(37) Ledningsorganets ledamöter går i vissa fall inte genom någon lämplighetsbedömning förrän en viss tid har gått efter deras utnämning eller, när det gäller personer som innehar nyckelfunktioner, inte alls. Således kan ledamöter i ledningsorganet som inte uppfyller lämplighetskriterierna ha utfört sina arbetsuppgifter under en lång tid, vilket är särskilt problematiskt för stora institut. Dessutom måste gränsöverskridande institut ta hänsyn till en mängd olika nationella regler och processer, vilket gör att det nuvarande systemet inte är ändamålsenligt. Förekomsten av olika krav när det gäller lämplighetsbedömningen är ett särskilt brådskande problem för bankunionen. Därför är det viktigt att utarbeta en uppsättning av regler på unionsnivå för att säkerställa en enhetlig och förutsägbar ram för lämplighetsbedömning. Detta kommer att främja en enhetlighet i tillsynen, stärka förtroendet mellan behöriga myndigheter och ge instituten en större rättssäkerhet. En stabil ram för bedömning av lämpligheten hos ledamöterna i ledningsorganet och personer som innehar nyckelfunktioner är avgörande för att säkerställa att instituten drivs korrekt och att deras risker hanteras på ett lämpligt sätt.

(38) Syftet med bedömningen av lämpligheten hos ledamöterna i ledningsorganet är att säkerställa att ledamöterna är kvalificerade för sina roller och har ett gott anseende. Instituten har det övergripande ansvaret för att bedöma lämpligheten hos varje ledamot i ledningsorganet och bör utföra lämplighetsbedömningen. Därefter bör de behöriga myndigheterna utföra en kontroll av lämpligheten antingen innan eller efter att ledamoten har tillträtt sin tjänst. På grund av de risker som förknippas med stora institut, särskilt förekomsten av möjliga spridningseffekter, bör emellertid olämpliga ledamöter i ledningsorganet hindras från att påverka driften av sådana stora institut om allvarliga och skadliga konsekvenser kan uppstå. Därför är det lämpligt att de behöriga myndigheterna, utom i undantagsfall, bedömer lämpligheten hos ledamöterna i ledningsorganet för stora institut innan dessa ledamöter utför sina arbetsuppgifter.

(39) Vid sidan av ledamöterna i ledningsorganet har även personer som innehar nyckelfunktioner ett betydande inflytande för att säkerställa en sund och ansvarsfull förvaltning av institutets dagliga ledning. Eftersom direktiv 2013/36/EU för närvarande inte innehåller någon definition av begreppet *personer som innehar nyckelfunktioner* varierar medlemsstaternas praxis, vilket hindrar en effektiv och ändamålsenlig tillsyn och motverkar rättvisa villkor. Därför är det nödvändigt att definiera begreppet *personer som innehar nyckelfunktioner*. Dessutom bör ansvaret för att bedöma lämpligheten för personer som innehar nyckelfunktioner i första hand ligga hos instituten. På grund av de risker som förknippas med verksamheten inom stora institut bör emellertid lämpligheten hos cheferna för interna kontrollfunktioner och finansdirektören för sådana stora institut bedömas av de behöriga myndigheterna innan dessa personer tillträder sin tjänst.

(40) För att säkerställa rättssäkerheten och förutsägbarheten för instituten är det nödvändigt att inrätta en ändamålsenlig och effektiv process för de behöriga myndigheternas kontroll av lämpligheten hos ledningsorganets ledamöter och personerna som innehar nyckelfunktioner. Denna process bör ge de behöriga myndigheterna möjlighet att begära ytterligare information vid behov, men även säkerställa att de behöriga myndigheterna kan utföra de lämpliga bedömningarna inom den föreskrivna tidsramen. Instituten bör å sin sida ge de behöriga myndigheterna korrekt och

fullständig information inom den överenskomna tidsramen och svara snabbt och i god tro på begäranden om ytterligare information från de behöriga myndigheterna.

(41) Eftersom lämplighetsbedömningen syftar till att främja en sund och ansvarsfull ledning av instituten måste de behöriga myndigheterna ha tillgång till nya verktyg, till exempel arbetsbeskrivningar och en kartläggning av arbetsuppgifterna, för att bedöma lämpligheten hos ledningsorganets ledamöter och personerna som innehar nyckelfunktioner. Dessa nya verktyg kommer även att stödja de behöriga myndigheternas arbete med att granska institutens styrningssystem inom ramen för tillsyns- och utvärderingsprocessen. Utan hinder av ledningsorganets övergripande ansvar som kollegialt organ bör instituten ha skyldighet att upprätta enskilda redogörelser och en kartläggning som klargör arbetsuppgifterna för ledamöterna i ledningsorganet, den verkställande ledningen och personerna som innehar nyckelfunktioner. Deras enskilda arbetsuppgifter fastställs inte alltid på ett tydligt och konsekvent sätt, och det kan finnas situationer där två eller fler roller överlappar eller där uppgiftsområden förbises eftersom de inte faller inom en enskild persons ansvarsområde. De enskilda arbetsuppgifternas omfattning bör vara väl definierad, och inga uppgiftsområden bör lämnas utan en ansvarig person. Dessa verktyg bör säkerställa ytterligare ansvarsskyldighet för ledamöterna i ledningsorganet, den verkställande ledningen och personerna som innehar nyckelfunktioner.

(42) För att skydda den finansiella stabiliteten bör de behöriga myndigheterna kunna fatta och genomföra snabba beslut. Inom ramen för åtgärder för tidigt ingripande eller resolutionsåtgärder kan de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna anse det lämpligt att avsätta eller ersätta ledamöterna i ledningsorganet eller den verkställande ledningen. För att ta hänsyn till sådana situationer bör de behöriga myndigheterna utföra lämplighetsbedömningen av ledamöterna i ledningsorganet eller personerna som innehar nyckelfunktioner efter att dessa har tillträtt sin tjänst.

(43) Om institutet har blivit bundet av det kapitalgolv som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013 bör det nominella belopp av institutets ytterligare kapitalbaskrav som fastställts av institutets behöriga myndighet i enlighet med artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet inte öka omedelbart om övriga omständigheter är oförändrade. I sådana fall bör den behöriga myndigheten dessutom granska institutets ytterligare kapitalbaskrav och i synnerhet bedöma om och i vilken utsträckning detta krav fångar in modellrisk från institutets användning av interna modeller. Om detta är fallet bör institutets ytterligare kapitalbaskrav anses överlappa de risker som fångas in av kapitalgolvet i institutets kapitalbaskrav, och den behöriga myndigheten bör följaktligen minska detta krav till den nivå som är nödvändig för att undanröja en sådan överlappning så länge institutet är bundet av kapitalgolvet.

(44) På liknande sätt, om institutet har blivit bundet av kapitalgolvet, bör det nominella belopp av institutets kärnprimärkapital som krävs enligt systemriskbufferten inte öka om det inte har förekommit någon ökning av de makrotillsynsrisker eller systemrisker som är förenade med institutet. I sådana fall bör institutets behöriga eller utsedda myndighet, beroende på vad som är tillämpligt, granska kalibreringen av systemriskbuffertvärdena och se till att de fortfarande är lämpliga och inte medför någon dubbelräkning av de risker som redan omfattas genom det faktum att institutet är bundet av kapitalgolvet. Mer allmänt bör behöriga eller utsedda myndigheter, beroende på vad som är tillämpligt, inte införa krav på systemriskbuffert för risker som redan omfattas fullt ut av kapitalgolvet.

(45) Om ett institut som betecknas som ett ”annat systemviktigt institut” blir bundet av kapitalgolvet bör dess behöriga eller utsedda myndighet, beroende på vad som är tillämpligt, dessutom granska kalibreringen av institutets krav på buffert för andra systemviktiga institut och se till att det fortfarande är lämpligt.

(46) För att möjliggöra en snabb och effektiv aktivering av systemriskbufferten är det nödvändigt att klargöra tillämpningen av de relevanta bestämmelserna och förenkla och anpassa de tillämpliga förfarandena. Utsedda myndigheter i alla medlemsstater bör ha möjlighet att fastställa en systemriskbuffert för att möjliggöra erkännandet av systemriskbuffertvärden som fastställts av myndigheterna i andra medlemsstater och för att säkerställa att myndigheterna har befogenhet att hantera systemrisker på ett snabbt och effektivt sätt. Erkännandet av ett systemriskbuffertvärde som fastställts av en annan medlemsstat bör endast kräva en anmälan från den myndighet som erkänner värdet. För att undvika onödiga auktorisationsförfaranden om beslutet att fastställa ett buffertvärde leder till en minskning av eller inte ändrar något av de tidigare fastställda värdena måste det förfarande som fastställs i artikel 131.15 i direktiv 2013/36/EU anpassas till det förfarande som fastställs i artikel 133.9 i det direktivet. De förfaranden som fastställs i artikel 133.11 i ovannämnda direktiv bör förtydligas och göras mer samstämmiga med de förfaranden som gäller för andra systemriskbuffertvärden i tillämpliga fall.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2013/36/EU

Direktiv 2013/36/EU ska ändras på följande sätt:

(1) I artikel 3 ska punkt 1 ändras på följande sätt:

a) Följande led ska införas som led 8a:

”8a) *ledningsorgan med ledningsfunktion*: ledningsorganet i dess roll att leda institutet på ett effektivt sätt, inbegripet de personer som leder institutets affärsverksamhet.”.

b) Led 9 ska ersättas med följande:

”9) *verkställande ledning*: de fysiska personer som utövar verkställande funktioner vid ett institut och som är direkt ansvariga inför institutets ledningsorgan, men som inte är ledamöter av det organet, och som är ansvariga för den dagliga ledningen av institutet under ledning av institutets ledningsorgan.”.

c) Följande led ska införas som leden 9a–9d:

”9a) *personer som innehar nyckelfunktioner*: personer som har ett betydande inflytande över institutets ledning, men som inte är ledamöter i ledningsorganet, inbegripet cheferna för interna kontrollfunktioner och finansdirektören, om dessa chefer eller denna direktör inte är ledamöter i ledningsorganet.

9b) *finansdirektör*: den person som är ansvarig för institutets förvaltning av finansiella resurser, den finansiella planeringen och den finansiella rapporteringen.

9c) *chefer för interna kontrollfunktioner*: personer på högsta nivå inom institutet som är ansvariga för den dagliga ledningen av institutets oberoende riskhanterings-, regelefterlevnads- och internrevisionsfunktioner.

9d) *interna kontrollfunktioner*: riskhanterings-, regelefterlevnads- och internrevisionsfunktioner.”.

d) Led 11 ska ersättas med följande:

”11) *modellrisk*: modellrisk enligt definitionen i artikel 4.1.52b i förordning (EU) nr 575/2013.”.

e) Följande led ska införas som led 29a:

”29a) *fristående institut i EU*: fristående institut i EU enligt definitionen i artikel 4.1.33a i förordning (EU) nr 575/2013.”.

f) Följande led ska införas som led 47a:

”47a) *godtagbart kapital*: godtagbart kapital enligt definitionen i artikel 4.1.71 i förordning (EU) nr 575/2013.”.

g) Följande led ska läggas till som leden 66–69:

”66) *stort institut*: ett institut enligt definitionen i artikel 4.1.146 i förordning (EU) nr 575/2013.

67) *relevant dotterföretag*: ett större dotterföretag enligt definitionen i artikel 4.1.135 i förordning (EU) nr 575/2013 eller ett stort dotterföretag enligt definitionen i artikel 4.1.147 i samma förordning.

68) *viten*: dagliga sanktionsavgifter som syftar till att avsluta pågående överträdelser och tvinga juridiska eller fysiska personer att åter uppfylla sina skyldigheter enligt detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013.

69) *miljö-, samhällsansvars- eller bolagsstyrningsrisk*: risk avseende miljö, samhällsansvar eller bolagsstyrning enligt definitionen i artikel 4.1.52d i förordning (EU) nr 575/2013.”.

(2) I artikel 4 ska punkt 4 ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter har den sakkunskap, de resurser, den operativa kapacitet, de befogenheter och det oberoende som krävs för att utföra funktioner som avser tillsyn, granskningar och de befogenheter att förelägga viten och sanktionsavgifter som fastställs i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575/2013.

För att upprätthålla de behöriga myndigheternas oberoende när de utövar sina befogenheter ska medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de behöriga myndigheterna, inbegripet deras personal och ledamöterna av deras ledningsorgan, kan agera på ett oberoende och objektivt sätt utan att söka eller ta emot instruktioner eller bli föremål för påverkan från de övervakade instituten, från regeringen i någon medlemsstat eller något organ i unionen eller från något annat offentligt eller privat organ. Dessa åtgärder ska inte påverka de rättigheter och skyldigheter för behöriga myndigheter som följer av att de ingår i det europeiska systemet för finansiell tillsyn enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010[*1], den gemensamma tillsynsmekanismen enligt rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013[*2] och Europeiska

centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014[*3] och den gemensamma resolutionsnämnden enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014[*4].

Medlemsstaterna ska i synnerhet säkerställa att behöriga myndigheter har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att förebygga intressekonflikter bland deras personal och ledamöterna av deras ledningsorgan. För detta ändamål ska medlemsstaterna fastställa regler som står i proportion till de roller och ansvarsområden som innehas av personalen och ledamöterna i ledningsorganet och som åtminstone förbjuder dem att

a) handla med finansiella instrument som utfärdats av eller är relaterade till de institut som övervakas av de behöriga myndigheterna eller deras direkta eller indirekta moderföretag, dotterföretag eller anknutna företag,

b) efter avslutad anställning vid den behöriga myndigheten ingå en anställning hos eller godta någon form av avtal om tillhandahållande av yrkesmässiga tjänster med

   i) institut som de har utövat direkt tillsyn över, inbegripet deras direkta eller indirekta moderföretag, dotterföretag eller anknutna företag, under åtminstone de två föregående åren från det datum då de tillträdde sin nya tjänst, eller

   ii) företag som tillhandahåller tjänster till något av de företag som avses i led i och som var direkt övervakade under åtminstone de två föregående åren från det datum då de tillträdde sin nya tjänst, såvida de inte är direkt utestängda från att delta i tillhandahållandet av dessa tjänster så länge det förbud som avses ovan är i kraft.

Personal och ledamöter av ledningsorgan som omfattas av de förbud som föreskrivs i det tredje stycket i led b ska ha rätt till en skälig ersättning för att de inte kan tillträda en förbjuden roll.

EBA ska utfärda riktlinjer som är riktade till de behöriga myndigheterna, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för att förebygga intressekonflikter och säkerställa de behöriga myndigheternas oberoende, med beaktande av internationell bästa praxis, för en proportionerlig tillämpning av denna artikel.”.

_____

[*1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

[*2] Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

[*3] Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen [SSM]) (ECB/2014/17) (EUT L 141, 14.5.2014, s. 1).

[*4] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

(3) I artikel 18 skall följande led läggas till som led g:

”g) uppfyller samtliga följande villkor:

i) Det har fastställts att institutet fallerar eller sannolikt kommer att fallera i enlighet med artikel 32.1 a i direktiv 2014/59/EU eller i enlighet med artikel 18.1 a i förordning (EU) nr 806/2014.

ii) Resolutionsmyndigheten anser att villkoret i artikel 32.1 b i direktiv 2014/59/EU eller i artikel 18.1 b i förordning (EU) nr 806/2014 är uppfyllt när det gäller det berörda institutet.

iii) Resolutionsmyndigheten anser att villkoret i artikel 32.1 c i direktiv 2014/59/EU eller i artikel 18.1 c i förordning (EU) nr 806/2014 inte är uppfyllt när det gäller det berörda institutet.”.

(4) Artikel 21a ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, finansiella moderholdingföretag inom EU och blandade finansiella moderholdingföretag inom EU ska ansöka om godkännande i enlighet med denna artikel. Andra finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag ska ansöka om godkännande i enlighet med denna artikel när de är skyldiga att följa detta direktiv eller förordning (EU) nr 575/2013 på undergruppsnivå.

Behöriga myndigheter ska utföra en granskning av moderföretagen till ett institut, eller av moderföretagen till en enhet som ansöker om auktorisation enligt artikel 8, för att avgöra om det finns ett företag som uppfyller kriterierna för att betraktas som ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU.

Vid tillämpning av andra stycket, om moderföretagen är etablerade i andra medlemsstater än den medlemsstat där institutet, eller den enhet som ansöker om auktorisation enligt artikel 8, är etablerat, ska de behöriga myndigheterna i dessa två medlemsstater samarbeta för att utföra granskningen.

De behöriga myndigheterna ska offentliggöra resultatet av den granskning som avses i andra stycket.”.

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska led b ersättas med följande:

”b) Uppgifter om utnämningen av minst två personer som i praktiken leder det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget och om efterlevnad av de krav som anges i artikel 91.1.”.

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Om godkännandet av ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag sker samtidigt som den bedömning som avses i artiklarna 22 och 27a ska den behöriga myndigheten vid tillämpning av den artikeln på lämpligt sätt samarbeta med den samordnande tillsynsmyndigheten och, i de fall det är en annan, den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget är etablerat. I det fallet ska den bedömningsperiod som avses i artikel 22.3 andra stycket och artikel 27a.6 suspenderas under en period som överstiger 20 arbetsdagar, tills det förfarande som anges i den här artikeln är avslutat.”.

(5) I artikel 21b.6 ska följande stycken läggas till som andra och tredje stycken:

”EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande för att specificera vilka enhetliga format, definitioner och it-lösningar som ska tillämpas inom unionen för rapporteringen av den information som avses i första stycket.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet = 12 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i andra stycket.”.

(6) Följande artikel ska införas som artikel 21c:

Artikel 21c

Krav att etablera en filial för tillhandahållande av banktjänster av företag i tredjeland och undantag för kundinitierade kontakter

1. Medlemsstaterna ska kräva att företag som är etablerade i ett tredjeland enligt artikel 47.1 och 47.2 ska etablera en filial på deras territorium och ansöka om auktorisation i enlighet med avdelning VI för att inleda eller fortsätta att bedriva de verksamheter som avses i punkt 1 i den artikeln i den berörda medlemsstaten.

2. Om en icke-professionell kund, en godtagbar motpart eller en professionell kund i den mening som avses i avsnitten I och II i bilaga II till direktiv 2014/65/EU som är etablerad eller belägen i unionen på eget initiativ anlitar ett företag som är etablerat i ett tredjeland för tillhandahållandet av någon av de tjänster eller verksamheter som avses i artikel 47.1 ska det krav som fastställs i punkt 1 i denna artikel inte tillämpas på tillhandahållandet till den personen av den berörda tjänsten eller verksamheten, inbegripet ett förhållande som särskilt gäller tillhandahållandet av denna tjänst eller verksamhet. Utan att det påverkar gruppinterna relationer ska det inte betraktas som tjänster som tillhandahålls uteslutande på kundens initiativ om ett företag i tredjeland, inbegripet genom en enhet som agerar för dess räkning eller har nära förbindelser med ett sådant företag i tredje land eller alla personer som agerar åt en sådan enhet, söker upp kunder eller potentiella kunder i unionen.

3. Ett sådant initiativ av en kund eller motpart som avses i punkt 2 ska inte ge företaget i tredje land rätt att marknadsföra andra kategorier av produkter, verksamheter och tjänster än de som den kunden eller motparten har begärt, såvida detta inte sker genom en filial från tredje land som är etablerad i en medlemsstat.”.

(7) I avdelning III ska följande kapitel läggas till som kapitel 3, 4 och 5:

”KAPITEL 3

Förvärv eller avyttring av ett kvalificerat innehav

Artikel 27a
Anmälan och bedömning av förvärvet

1. Medlemsstaterna ska kräva att alla institut, finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, finansiella moderholdingföretag inom EU och blandade finansiella moderholdingföretag inom EU, eller andra finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som måste ansöka om godkännande i enlighet med artikel 21a.1 på undergruppsnivå (*förvärvaren*) ska underrätta sin behöriga myndighet om de har för avsikt att, direkt eller indirekt, förvärva ett kvalificerat innehav som överstiger 15 % av förvärvarens godtagbara kapital (*det tilltänkta förvärvet*), med angivande av storleken på det avsedda innehavet och den relevanta information som anges i artikel 27b.5.

2. De behöriga myndigheterna ska bekräfta mottagandet av den underrättelse som avses i punkt 1 eller de kompletterande uppgifter som avses i punkt 5 utan dröjsmål och under alla omständigheter senast två arbetsdagar efter mottagandet av underrättelsen.

Genom undantag från punkt 2 i denna artikel och artikel 22.2 ska, om det tilltänkta förvärv som avses i punkt 1 i denna artikel eller i artikel 22.1 bedöms vara komplext av de behöriga myndigheterna, mottagandet av underrättelsen och eventuella kompletterande uppgifter bekräftas utan dröjsmål och under alla omständigheter senast tio arbetsdagar efter mottagandet av underrättelsen.

3. De behöriga myndigheterna ska utföra den bedömning som föreskrivs i artikel 27b.1 (*bedömningen*) inom 60 arbetsdagar från datumet för den skriftliga bekräftelsen av mottagandet av underrättelsen och mottagandet av alla handlingar, inbegripet de bifogade handlingar som medlemsstaten kräver i enlighet med artikel 27b.4 (*bedömningsperioden*).

Om det tilltänkta förvärvet utgörs av ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut enligt artikel 22.1 ska förvärvaren fortfarande omfattas av det krav på underrättelse och den bedömning som föreskrivs i den artikeln.

4. När de behöriga myndigheterna utfärdar det skriftliga mottagningsbevis som avses i punkt 3 ska de samtidigt underrätta den tilltänkta förvärvaren om vilken dag bedömningsperioden löper ut.

5. De behöriga myndigheterna får under bedömningsperioden vid behov, och inte senare än den femtionde arbetsdagen i bedömningsperioden, begära kompletterande uppgifter som krävs för att slutföra bedömningen. En sådan begäran ska vara skriftlig och ange vilka ytterligare uppgifter som krävs.

6. Bedömningsperioden ska suspenderas mellan det datum då de behöriga myndigheterna begär kompletterande uppgifter och det datum då ett svar på begäran med alla begärda uppgifter tas emot från förvärvaren. Suspensionen får inte överstiga 20 arbetsdagar. Om de behöriga myndigheterna därefter begär ytterligare uppgifter för komplettering eller förtydligande, vilket de själva får besluta om, får detta inte leda till att bedömningsperioden suspenderas.

7. De behöriga myndigheterna får förlänga den suspension som avses i punkt 6 andra stycket till högst trettio arbetsdagar om

a) den förvärvade enheten är belägen i eller omfattas av regelverk i ett tredjeland**,**

b) ett utbyte av information med de myndigheter som är ansvariga för tillsynen av de förpliktigade enheter som förtecknas i artikel 2.1.1 och 2.1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849[*5] är nödvändigt för att utföra den bedömning som avses i artikel 27b.1 i detta direktiv.

8. Om godkännandet av ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt artikel 21a sker samtidigt som den bedömning som avses i denna artikel ska den behöriga myndigheten vid tillämpning av den artikeln på lämpligt sätt samarbeta med den samordnande tillsynsmyndigheten och, i de fall det är en annan, den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget är etablerat. I det fallet ska bedömningsperioden suspenderas under en period som inte överstiger 20 arbetsdagar tills det förfarande som fastställs i artikel 21a är avslutat.

9. Om de behöriga myndigheterna beslutar att motsätta sig det tilltänkta förvärvet, ska de inom två arbetsdagar efter avslutad bedömning och inom bedömningsperioden skriftligen underrätta förvärvaren om detta och ange skälen till sitt beslut. Om inget annat följer av nationell rätt kan en lämplig redogörelse av skälen till beslutet att motsätta sig det tilltänkta förvärvet göras tillgänglig för allmänheten på förvärvarens begäran. Avsaknaden av bestämmelser i den nationella lagstiftningen om en lämplig redogörelse av skälen till beslutet att motsätta sig det tilltänkta förvärvet ska inte hindra medlemsstaterna från att låta den behöriga myndigheten offentliggöra denna information utan att förvärvaren begär detta.

10. Om de behöriga myndigheterna inte skriftligen motsätter sig det tilltänkta förvärvet inom bedömningsperioden ska det anses vara godkänt.

11. Behöriga myndigheter får fastställa en tidsperiod inom vilken det tilltänkta förvärvet ska vara slutfört och förlänga denna period i tillämpliga fall.

12. Medlemsstaterna får inte införa strängare krav än de som fastställs i artikel 89 i förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller underrättelse till behöriga myndigheter eller deras godkännande av direkta eller indirekta förvärv eller kapital.

_____

[*5] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

Artikel 27b

Bedömningskriterier

1. När de behöriga myndigheterna behandlar den underrättelse av tilltänkta förvärv som föreskrivs i artikel 27a.1 och de uppgifter som avses i artikel 27a.5 ska de göra en bedömning av förvärvarens sunda och ansvarsfulla ledning efter förvärvet, och i synnerhet de risker som förvärvaren är eller kan bli exponerad för, i enlighet med följande kriterier:

a) Huruvida varje ny ledamot av förvärvarens ledningsorgan som ska utses som en följd av det tilltänkta förvärvet har ett tillräckligt gott anseende och tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter enligt artikel 91.1.

b) Huruvida förvärvaren kommer att kunna uppfylla och fortsätta att uppfylla de tillsynskrav som fastställs i detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 samt, i tillämpliga fall, andra rättsakter i unionslagstiftningen.

c) Huruvida det finns rimliga skäl att misstänka att det tilltänkta förvärvet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, i den mening som avses i artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849, eller att det tilltänkta förvärvet skulle kunna öka riskerna för detta.

2. Vid bedömningen av det kriterium som fastställs i punkt 1 c, och det kriterium som fastställs i artikel 23.1 e, ska de behöriga myndigheterna, inom ramen för sina kontroller, rådgöra med de myndigheter som är behöriga för tillsynen av företagen i linje med direktiv (EU) 2015/849.

3. De behöriga myndigheterna får endast motsätta sig det tilltänkta förvärvet om det finns rimliga skäl enligt kriterierna i punkt 1 eller om de uppgifter som lämnats av den tilltänkta förvärvaren är ofullständiga, trots att en begäran har gjorts i enlighet med artikel 27a.

Vid tillämpning av denna punkt och artikel 23.2, och med beaktande av det kriterium som fastställs i punkt 1 c, ska en skriftlig invändning från de myndigheter som är behöriga att utöva tillsyn av företagen enligt direktiv (EU) 2015/849 utgöra ett rimligt skäl att motsätta sig det tilltänkta förvärvet.

4. Medlemsstaterna får varken införa förhandsvillkor i fråga om storleken på förvärvet av ägarandel eller tillåta sina behöriga myndigheter att bedöma det tilltänkta förvärvet utifrån marknadens ekonomiska behov.

5. Medlemsstaterna ska offentliggöra en förteckning över de uppgifter som krävs för att utföra bedömningen. Dessa uppgifter ska lämnas till de behöriga myndigheterna vid tidpunkten för den underrättelse som avses i artikel 27a.1. Uppgifterna ska vara proportionerliga och anpassade till karaktären hos den enhet som ska förvärvas. Medlemsstaterna ska inte kräva några uppgifter som inte är relevanta för tillsynsbedömningen enligt denna artikel.

6. Utan hinder av artikel 27a.2–27a.7 ska den behöriga myndighet som har fått in anmälningar om två eller flera tilltänkta förvärv av kvalificerade innehav i samma enhet behandla förvärvarna på ett icke diskriminerande sätt.

7. EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om

a) den förteckning över uppgifter som ska tillhandahållas till de behöriga myndigheterna vid tidpunkten för den underrättelse som avses i artiklarna 23.1, 27a.1, 27f.1 och 27k.1,

b) en gemensam bedömningsmetod för de kriterier som fastställs i denna artikel, artiklarna 27g och 27l,

c) den tillämpliga processen för underrättelsen och den tillsynsbedömning som krävs enligt artiklarna 27a, 27f och 27k.

Vid tillämpning av första stycket ska EBA ta hänsyn till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132[*6].

EBA ska lägga fram dessa utkast till tekniska standarder för genomförande för kommissionen senast [Publikationsbyrån: för in datumet = 18 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

[*6] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (kodifiering).

Artikel 27c

Samarbete mellan behöriga myndigheter

1. De berörda behöriga myndigheterna ska rådgöra med varandra när de utför den bedömning som avses i artikel 27b om den förvärvade enheten tillhör någon av följande kategorier:

a) Ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller ett förvaltningsbolag i den mening som avses i artikel 2.1 b i direktiv 2009/65/EG (*förvaltningsbolag för fondföretag*) som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den tilltänkta förvärvaren.

b) Ett moderföretag till ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller ett förvaltningsbolag i den mening som avses i artikel 2.1 b i direktiv 2009/65/EG (*förvaltningsbolag för fondföretag*) som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den tilltänkta förvärvaren.

c) En juridisk person som kontrollerar ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller ett förvaltningsbolag för fondföretag som är auktoriserat i annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.

De behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med alla väsentliga uppgifter eller andra uppgifter som är relevanta för bedömningen. För dessa ändamål ska de behöriga myndigheterna på begäran eller på eget initiativ underrätta varandra om alla uppgifter som är relevanta för bedömningen.

2. De behöriga myndigheterna ska sträva efter att samordna sina bedömningar och säkerställa att deras beslut är konsekventa. För detta ändamål ska det beslut som fattas av förvärvarens behöriga myndighet omfatta eventuella synpunkter eller reservationer som framförts av den behöriga myndighet som har auktoriserat det kreditinstitut som kontrolleras av det moderföretag som det tilltänkta förvärvet gäller.

3. EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande för upprättandet av gemensamma förfaranden, formulär och mallar för samrådet mellan de relevanta behöriga myndigheterna enligt denna artikel.

EBA ska lägga fram dessa utkast till tekniska standarder för genomförande för kommissionen senast [Publikationsbyrån: för in datumet = 18 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 27d

Anmälan vid avyttring

Medlemsstaterna ska kräva att institut, blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, finansiella moderholdingföretag inom EU och blandade finansiella moderholdingföretag inom EU, såväl som finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag, underrättar de behöriga myndigheterna om de har för avsikt att, direkt eller indirekt, avyttra ett kvalificerat innehav som överstiger 15 % av förvärvarens godtagbara kapital. Denna underrättelse ska lämnas in skriftligen före avyttringen och omfatta uppgifter om det berörda innehavets storlek.

Artikel 27e

Informationskrav och sanktioner

Om förvärvaren underlåter att anmäla det tilltänkta förvärvet i förväg i enlighet med artikel 27a.1 eller har förvärvat ett kvalificerat innehav som avses i den artikeln trots att de behöriga myndigheterna har motsatt sig detta, ska medlemsstaterna kräva att de behöriga myndigheterna vidtar lämpliga åtgärder. Sådana åtgärder kan omfatta förelägganden, viten och sanktionsavgifter, i enlighet med artiklarna 65–72, för ledamöter i ledningsorganet och den verkställande ledningen. Om ett kvalificerat innehav har förvärvats trots att de behöriga myndigheterna har motsatt sig detta ska medlemsstaterna, utan att det påverkar möjliga sanktionsavgifter, antingen föreskriva att rösträtterna för sådana innehav inte får utövas eller att avgivna röster ska förklaras ogiltiga.

KAPITEL 4

Betydande överföringar av tillgångar och skulder

Artikel 27f

Anmälan och bedömning av betydande överföringar av tillgångar och skulder

1. Medlemsstaterna ska kräva att institut, finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, finansiella moderholdingföretag inom EU och blandade finansiella moderholdingföretag inom EU, eller andra finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som måste ansöka om godkännande i enlighet med artikel 21a.1 på undergruppsnivå, ska underrätta sin behöriga myndighet om varje betydande överföring av tillgångar eller skulder som de har för avsikt att genomföra antingen genom försäljning eller någon annan typ av transaktion (*den avsedda transaktionen*). Underrättelsen ska omfatta uppgifter om storleken på den avsedda transaktionen och de uppgifter som anges i artikel 27g.5.

Om den avsedda transaktionen endast inbegriper institut från samma grupp ska dessa institut också omfattas av första stycket.

Vid tillämpningen av första och andra stycket ska vart och ett av de institut som är delaktiga i samma avsedda transaktion omfattas enskilt av den anmälningsskyldighet som fastställs i dessa stycken.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 gäller följande:

a) Den avsedda transaktionen ska anses vara betydande för ett institut om den minst motsvarar 10 % av dess totala tillgångar eller skulder, och om den avsedda transaktionen utförs mellan enheter inom samma grupp ska den avsedda transaktionen anses vara betydande för ett institut om den minst motsvarar 15 % av dess totala tillgångar eller skulder.

b) Överföringar av olönsamma tillgångar eller överföringar av tillgångar där syftet är att de ska ingå i en säkerhetsmassa, i den mening som avses i artikel 3.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162[*7], eller att de ska värdepapperiseras, ska inte beaktas vid beräkningen av den andel som avses i led a.

c) Överföringar av tillgångar eller skulder i samband med användningen av de verktyg, befogenheter och mekanismer för resolution som föreskrivs i avdelning IV i direktiv 2014/59/EU ska inte beaktas vid beräkningen av den andel som avses i led a.

3. Behöriga myndigheter ska bekräfta mottagandet av den anmälan som avses i punkt 1 eller de kompletterande uppgifter som avses i punkt 6 utan dröjsmål och under alla omständigheter senast två arbetsdagar efter mottagandet av underrättelsen.

4. Från datumet för den skriftliga bekräftelsen av mottagandet av anmälan och handlingarna, inbegripet de bifogade handlingar som medlemsstaten kräver i enlighet med artikel 27g.5, ska de behöriga myndigheterna utföra den bedömning som föreskrivs i artikel 27g.1 inom högst 60 dagar (*bedömningsperioden*).

5. När de behöriga myndigheterna utfärdar det skriftliga mottagningsbeviset ska de samtidigt underrätta institutet om vilken dag bedömningsperioden löper ut.

6. De behöriga myndigheterna får när som helst under bedömningsperioden begära ytterligare uppgifter som behövs för att slutföra bedömningen, men inte senare än den femtionde arbetsdagen av bedömningsperioden. En sådan begäran ska vara skriftlig och ange vilka ytterligare uppgifter som krävs.

7. Bedömningsperioden ska suspenderas mellan det datum då de behöriga myndigheterna begär in uppgifter och det datum då svar tas emot från institutet med alla begärda uppgifter. Suspensionen får inte överstiga 20 arbetsdagar. Om de behöriga myndigheterna därefter begär ytterligare uppgifter för komplettering eller förtydligande, vilket de själva får besluta om, får detta inte leda till att bedömningsperioden suspenderas.

8. Om de behöriga myndigheterna beslutar att motsätta sig den avsedda transaktionen ska de underrätta institutet skriftligen om detta och ange skälen till sitt beslut inom två arbetsdagar efter avslutad bedömning och inte senare än det datum då bedömningsperioden löper ut. Om inget annat följer av nationell rätt kan en lämplig redogörelse av skälen till beslutet göras tillgänglig för allmänheten på institutets begäran. Avsaknaden av bestämmelser i den nationella lagstiftningen om en lämplig redogörelse av skälen till beslutet att motsätta sig det tilltänkta förvärvet ska inte hindra medlemsstaterna från att låta den behöriga myndigheten offentliggöra denna information utan att institutet begär detta.

9. Om de behöriga myndigheterna inte motsätter sig den avsedda transaktionen skriftligen inom bedömningsperioden ska den anses vara godkänd.

10. De behöriga myndigheterna får fastställa en tidsperiod inom vilken den avsedda transaktionen ska vara slutförd och förlänga denna period i tillämpliga fall.

11. Medlemsstaterna får inte införa strängare krav än de som fastställs i artikel 27f när det gäller underrättelse till de behöriga myndigheterna eller deras godkännande.

_____

[*7] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162 av den 27 november 2019 om utgivning av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer samt om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2014/59/EU (EUT L 328, 18.12.2019, s. 29).

Artikel 27g

Bedömningskriterier

1. När de behöriga myndigheterna behandlar den underrättelse som föreskrivs i artikel 27f.1 och de uppgifter som avses i artikel 27f.6 ska de bedöma den avsedda transaktionen i enlighet med följande kriterier:

a) Huruvida institutet kommer att kunna uppfylla och fortsätta att uppfylla de tillsynskrav som fastställs i detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 samt, i tillämpliga fall, andra rättsakter i unionslagstiftningen.

b) Huruvida det finns rimliga skäl att misstänka att den avsedda transaktionen har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, i den mening som avses i artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849, eller att det tilltänkta förvärvet skulle kunna öka riskerna för detta.

2. Vid bedömningen av det kriterium som fastställs i punkt 1 b ska de behöriga myndigheterna, inom ramen för sina kontroller, rådgöra med de myndigheter som är behöriga för tillsynen av företagen i linje med direktiv (EU) 2015/849.

3. De behöriga myndigheterna får endast motsätta sig den avsedda transaktionen om de kriterier som fastställs i punkt 1 inte är uppfyllda eller om de uppgifter som lämnats av institutet är ofullständiga trots att en begäran har gjorts i enlighet med artikel 27f.

När det gäller det kriterium som fastställs i punkt 1 b ska en skriftlig invändning från de behöriga myndigheterna enligt direktiv (EU) 2015/849 utgöra ett rimligt skäl att motsätta sig den avsedda transaktionen.

4. Medlemsstaterna får varken ställa krav på att den avsedda transaktionen ska motsvara en viss nivå eller ett visst belopp eller tillåta att de behöriga myndigheterna granskar den avsedda transaktionen mot bakgrund av marknadens ekonomiska behov.

5. Medlemsstaterna ska offentliggöra en förteckning över de uppgifter som är nödvändiga för att utföra den bedömning som avses i punkt 1. Dessa uppgifter ska tillhandahållas till de behöriga myndigheterna vid tidpunkten för den underrättelse som avses i artikel 27f.1. Medlemsstaterna får inte kräva uppgifter som inte är relevanta för en tillsynsbedömning av den avsedda transaktionen.

Artikel 27h

Samarbete mellan behöriga myndigheter

1. De berörda behöriga myndigheterna ska rådgöra med varandra när de utför den bedömning som avses i artikel 27g om de parter som är delaktiga i den avsedda transaktionen tillhör någon av följande kategorier:

a) Ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller ett förvaltningsbolag enligt artikel 2.1 b i direktiv 2009/65/EG (*förvaltningsbolag för fondföretag*) som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.

b) Ett moderföretag till ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller ett förvaltningsbolag enligt artikel 2.1 b i direktiv 2009/65/EG (*förvaltningsbolag för fondföretag*) som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.

c) En juridisk person som kontrollerar ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller ett förvaltningsbolag för fondföretag som är auktoriserat i annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.

2. Behöriga myndigheter ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med alla väsentliga uppgifter eller andra uppgifter som är relevanta för bedömningen. För dessa ändamål ska behöriga myndigheter på begäran eller på eget initiativ underrätta varandra om alla uppgifter som är relevanta för bedömningen.

3. De behöriga myndigheterna ska sträva efter att samordna sina bedömningar, säkerställa att de fattar konsekventa beslut och uppge i sina beslut om den behöriga myndighet som utövar tillsyn över andra enheter som är delaktiga i den avsedda transaktionen har lämnat synpunkter eller reservationer.

4. EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande för upprättandet av gemensamma förfaranden, formulär och mallar för samrådet mellan de relevanta behöriga myndigheterna enligt denna artikel.

EBA ska lägga fram dessa utkast till tekniska standarder för genomförande för kommissionen senast [Publikationsbyrån: för in datumet = 18 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 27i

Informationskrav och sanktioner

Medlemsstaterna ska kräva att de behöriga myndigheterna vidtar lämpliga åtgärder om instituten underlåter att anmäla den avsedda transaktionen i förväg i enlighet med artikel 27f.1 eller har utfört den avsedda transaktion som avses i den artikeln trots att de behöriga myndigheterna har motsatt sig. Sådana åtgärder kan omfatta förelägganden, viten och sanktionsavgifter, enligt artiklarna 65–72, för ledamöter i ledningsorganet och den verkställande ledningen.

KAPITEL 5

Fusioner och delningar

Artikel 27j

Definitioner

I detta kapitel gäller följande definitioner:

a) *fusion*: ett förfarande varigenom

i) ett eller flera bolag upplöses utan likvidation och överför alla eller delar av sina tillgångar och skulder till ett annat befintligt bolag i utbyte mot att deras bolagsmän får ersättning i form av värdepapper eller andelar som representerar kapitalet i det andra bolaget samt, i förekommande fall, kontant betalning som inte överstiger 10 % av det nominella värdet (såvida inte annat anges i tillämplig nationell lagstiftning) eller, om det inte finns något nominellt värde, av det bokföringsmässiga parivärdet för dessa värdepapper eller andelar,

ii) ett eller flera bolag upplöses utan likvidation och överför alla eller delar av sina tillgångar och skulder till ett annat befintligt bolag – det övertagande bolaget – utan att det övertagande bolaget ger ut nya aktier, förutsatt att en person direkt eller indirekt innehar samtliga aktier i de fusionerande bolagen eller att aktieägarna i de fusionerande bolagen innehar sina värdepapper och aktier till samma andel i samtliga fusionerande bolag,

iii) två eller flera bolag upplöses utan likvidation och överför alla eller delar av sina tillgångar och skulder till ett bolag som de bildar i utbyte mot att deras bolagsmän får ersättning i form av värdepapper eller andelar som representerar kapitalet i det nya bolaget samt, i förekommande fall, kontant betalning som inte överstiger 10 % av det nominella värdet (såvida inte annat anges i tillämplig nationell lagstiftning eller, om det inte finns något nominellt värde, av det bokföringsmässiga parivärdet för dessa värdepapper eller andelar,

iv) ett bolag upplöses utan likvidation och överför alla eller delar av sina tillgångar och skulder till det bolag som innehar samtliga värdepapper eller andelar som representerar dess kapital.

b) *delning*: ett förfarande varigenom

i) ett bolag upplöses utan likvidation och i samband därmed överför samtliga sina tillgångar och skulder till fler än ett bolag i utbyte mot att aktieägarna i det delade bolaget tilldelas aktier i de bolag som mottar tillskott med anledning av delningen och, i förekommande fall, kontant ersättning som inte överstiger 10 % av det nominella värdet (såvida inte annat anges i tillämplig nationell lagstiftning) eller, om det inte finns något nominellt värde, av det bokföringsmässiga parivärdet för dessa värdepapper eller andelar,

ii) ett bolag upplöses utan likvidation och i samband därmed överför samtliga sina tillgångar och skulder till fler än ett nybildat bolag i utbyte mot att aktieägarna i det delade bolaget tilldelas aktier i de mottagande bolagen och, i förekommande fall, kontant ersättning som inte överstiger 10 % av det nominella värdet (såvida inte annat anges i tillämplig nationell lagstiftning) eller, om det inte finns något nominellt värde, av det bokföringsmässiga parivärdet för dessa värdepapper eller andelar,

iii) förfarandet utgörs av en kombination av de förfaranden som beskrivs i leden i) och ii,

iv) ett bolag som delas överför en del av sina tillgångar och skulder till ett eller flera mottagande bolag i utbyte mot att aktieägarna i det bolag som

delas får ersättning i form av andelar i de mottagande bolagen, i det bolag som delas eller i både de mottagande bolagen och det bolag som delas och, i förekommande fall, kontant ersättning som inte överstiger 10 % av det nominella värdet (såvida inte annat anges i tillämplig nationell lagstiftning) eller, om det inte finns något nominellt värde, av det bokföringsmässiga parivärdet för dessa värdepapper eller andelar,

v) ett bolag som delas överför en del av sina tillgångar och skulder till ett eller flera mottagande bolag i utbyte mot att det bolag som delas får ersättning i form av värdepapper eller andelar i de mottagande bolagen.

Artikel 27k

Anmälan och bedömning av fusionen eller delningen

1. Medlemsstaterna ska kräva att institut, finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, finansiella moderholdingföretag inom EU och blandade finansiella moderholdingföretag inom EU, eller finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som måste ansöka om godkännande i enlighet med artikel 21a.1 på undergruppsnivå (*de finansiella aktörerna*), som genomför en fusion eller delning (*det tilltänkta förfarandet*) ska underrätta de behöriga myndigheter som kommer att vara ansvariga för tillsynen av de enheter som bildas till följd av det tilltänkta förfarandet och lämna de relevanta uppgifter som anges i artikel 27l.4 före slutförandet av det tilltänkta förfarandet.

Vid tillämpning av första stycket ska ECB vara den behöriga myndighet som ska underrättas och som ska vara ansvarig för bedömningen av om de enheter som bildas till följd av det tilltänkta förfarandet uppfyller något av följande villkor på undergruppsnivå:

a) Det sammanlagda värdet av dess tillgångar överstiger 30 miljarder EUR.

b) Förhållandet mellan dess sammanlagda tillgångar och BNP i den deltagande medlemsstat där etableringen föreligger överstiger 20 %, utom i de fall det sammanlagda värdet av dess tillgångar understiger 5 miljarder EUR.

Vid tillämpning av första stycket, om det tilltänkta förfarandet gäller en delning, ska den behöriga myndighet som är ansvarig för tillsynen av den enhet som genomför det tilltänkta förfarandet vara den behöriga myndighet som ska underrättas och vara ansvarig för bedömningen.

2. De behöriga myndigheterna ska bekräfta mottagandet av den underrättelse som avses i punkt 1 eller de kompletterande uppgifter som lämnats i enlighet med punkt 3 utan dröjsmål och under alla omständigheter senast tio arbetsdagar efter mottagandet av underrättelsen eller de kompletterande uppgifterna.

Om det tilltänkta förfarandet endast inbegriper finansiella aktörer från samma grupp ska de behöriga myndigheterna utföra den bedömning som föreskrivs i artikel 27l.1 inom 60 arbetsdagar från datumet för det skriftliga mottagningsbeviset för underrättelsen och alla de bifogade handlingar som medlemsstaten kräver i enlighet med artikel 27l.5 (*bedömningsperioden*).

Den behöriga myndigheten ska, vid tidpunkten för den skriftliga bekräftelsen, informera den finansiella aktören om det datum då bedömningsperioden löper ut.

3. Behöriga myndigheter får begära ytterligare uppgifter som behövs för att slutföra bedömningen. En sådan begäran ska vara skriftlig och ska klart ange vilka ytterligare uppgifter som krävs.

Om det tilltänkta förfarandet endast inbegriper finansiella aktörer från samma grupp får behöriga myndigheter inte begära ytterligare uppgifter efter den femtionde arbetsdagen av bedömningsperioden.

Bedömningsperioden ska suspenderas mellan det datum då de behöriga myndigheterna begär ytterligare uppgifter och det datum då svar tas emot från de finansiella aktörerna med alla begärda uppgifter. Suspensionen får inte överstiga 20 arbetsdagar. Om de behöriga myndigheterna därefter begär ytterligare uppgifter för komplettering eller förtydligande av de lämnade uppgifterna, vilket de själva får besluta om, får detta inte leda till att bedömningsperioden suspenderas.

4. Genom undantag från punkt 3 tredje stycket får behöriga myndigheter förlänga den suspension som avses däri till högst 30 arbetsdagar om

a) den förvärvade enheten är belägen i eller omfattas av regelverk i ett tredjeland**,**

b) ett utbyte av information med de myndigheter som är ansvariga för tillsynen av de förpliktigade enheter som avses i artikel 2.1.1 och 2.1.2 i direktiv (EU) 2015/849 är nödvändigt för att utföra den bedömning som föreskrivs i artikel 27l.1 i detta direktiv.

5. De tilltänkta förfarandena får inte slutföras förrän de behöriga myndigheterna har utfärdat ett positivt yttrande.

6. De behöriga myndigheterna ska, inom två arbetsdagar efter att de har slutfört sin bedömning, utfärda ett motiverat positivt eller negativt yttrande skriftligen till de finansiella aktörerna. Om inget annat följer av nationell rätt kan en lämplig motivering av yttrandet göras tillgänglig för allmänheten på de finansiella aktörernas begäran. Detta ska inte hindra en medlemsstat från att ge den behöriga myndigheten befogenhet att offentliggöra informationen utan att den finansiella aktören begär detta.

De finansiella aktörerna ska vidarebefordra det motiverade yttrande som utfärdats av deras behöriga myndigheter enligt första stycket till de myndigheter som enligt nationell rätt är ansvariga för granskningen av det tilltänkta förfarandet.

7. Om det tilltänkta förfarandet endast inbegriper finansiella aktörer från samma grupp, och om de behöriga myndigheterna inte motsätter sig det tilltänkta förfarandet skriftligen inom bedömningsperioden, ska yttrandet anses vara positivt.

8. Det positiva yttrande som utfärdas av den behöriga myndigheten kan vara tidsbegränsat.

9. Medlemsstaterna får inte införa strängare krav än de som fastställs i detta kapitel när det gäller den anmälan och det godkännande som beskrivs häri.

10. Detta kapitel påverkar inte tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 139/2004*[8] och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132.

11. Den bedömning som avses i artikel 27k.1 ska inte utföras om det tilltänkta förfarandet kräver en auktorisation i enlighet med artikel 8 eller ett godkännande i enlighet med artikel 21a.

_____

*[8] Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EG:s koncentrationsförordning).

Artikel 27l

Bedömningskriterier

1. Vid bedömningen av den underrättelse som föreskrivs i artikel 27k.1 och de uppgifter som avses i artikel 27k.3 ska de behöriga myndigheterna, för att säkerställa sundheten hos de finansiella aktörernas tillsynsprofil efter slutförandet av det tilltänkta förfarandet, och i synnerhet de risker som den finansiella aktören är eller kan bli exponerad för i samband med det tilltänkta förfarandet och de risker som den finansiella aktör som följer av det tilltänkta förfarandet kan bli exponerad för, bedöma det tilltänkta förfarandet i enlighet med följande kriterier:

a) Anseendet hos de enheter som är delaktiga i det tilltänkta förfarandet.

b) Huruvida varje ledamot av det ledningsorgan som kommer att leda verksamheten för den finansiella aktör som följer av det tilltänkta förfarandet har ett tillräckligt gott anseende och tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter enligt artikel 91.1.

c) Den finansiella sundheten hos de enheter som är delaktiga i det tilltänkta förfarandet, i synnerhet när det gäller den typ av verksamhet som bedrivs och planeras för den finansiella aktör som följer av det tilltänkta förfarandet.

d) Huruvida den enhet som följer av det tilltänkta förfarandet kommer att kunna uppfylla och fortsätta att uppfylla de tillsynskrav som fastställs i detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 samt, i tillämpliga fall, andra rättsakter i unionslagstiftningen, i synnerhet direktiven 2002/87/EG och 2009/110/EG.

e) Huruvida genomförandeplanen för det tilltänkta förfarandet är realistisk, sund och ändamålsenlig ur ett tillsynsperspektiv.

f) Huruvida det finns rimliga skäl att misstänka att det tilltänkta förfarandet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, i den mening som avses i artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849, eller att det tilltänkta förfarandet skulle kunna öka riskerna för detta.

Den genomförandeplan som avses i led d ska vara föremål för lämplig övervakning av den behöriga myndigheten fram till slutförandet av det tilltänkta förfarandet.

2. Vid bedömningen av det kriterium som fastställs i punkt 1 f ska de behöriga myndigheterna, inom ramen för sina kontroller, rådgöra med de myndigheter som är behöriga för tillsynen av företagen i linje med direktiv (EU) 2015/849.

3. De behöriga myndigheterna får endast utfärda ett negativt yttrande om det tilltänkta förfarandet om de kriterier som fastställs i punkt 1 inte är uppfyllda eller om de uppgifter som lämnats av den finansiella aktören är ofullständiga trots att en begäran har gjorts i enlighet med artikel 27k.

När det gäller det kriterium som fastställs i punkt 1 f ska en skriftlig invändning från de myndigheter som är behöriga för tillsynen av företagen i linje med direktiv (EU) 2015/849 utgöra ett rimligt skäl för ett negativt yttrande.

4. Medlemsstaterna ska inte tillåta att deras behöriga myndigheter granskar det tilltänkta förfarandet mot bakgrund av marknadens ekonomiska behov.

5. Medlemsstaterna ska offentliggöra en förteckning över de uppgifter som är nödvändiga för att utföra den bedömning som avses i artikel 27k.1 och som måste lämnas till de behöriga myndigheterna vid tidpunkten för den underrättelse som avses i den artikeln. De uppgifter som krävs ska vara proportionerliga och lämpliga för det tilltänkta förfarandet. Medlemsstaterna får inte kräva uppgifter som inte är relevanta för bedömningen.

Artikel 27m

Samarbete mellan behöriga myndigheter

1. De berörda behöriga myndigheterna ska rådgöra med varandra när de utför den bedömning som avses i artikel 27l om det tilltänkta förfarandet, utöver den finansiella aktören, inbegriper enheter som tillhör någon av följande kategorier:

a) Ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller ett förvaltningsbolag enligt artikel 2.1 b i direktiv 2009/65/EG (*förvaltningsbolag för fondföretag*) som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.

b) Ett moderföretag till ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller ett förvaltningsbolag för fondföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.

c) En juridisk person som kontrollerar ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller ett förvaltningsbolag för fondföretag som är auktoriserat i annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.

2. De behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med alla uppgifter som är relevanta för bedömningen. I detta avseende ska de behöriga myndigheterna på begäran förse varandra med alla relevanta uppgifter och på eget initiativ överlämna alla väsentliga uppgifter. Ett beslut av den finansiella aktörens behöriga myndighet ska omfatta eventuella synpunkter eller reservationer som framförts av den behöriga myndighet som utövar tillsyn över en eller flera av de enheter som förtecknas ovan och som är delaktiga i det tilltänkta förfarandet.

3. De behöriga myndigheterna ska sträva efter att samordna sina bedömningar, säkerställa att de utfärdar konsekventa yttranden och uppge i sina yttranden om den behöriga myndighet som utövar tillsyn över andra finansiella aktörer har framfört synpunkter eller reservationer.

4. EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande för upprättandet av gemensamma förfaranden, formulär och mallar för samrådet mellan de relevanta behöriga myndigheterna enligt denna artikel.

EBA ska lägga fram dessa utkast till tekniska standarder för genomförande för kommissionen senast [Publikationsbyrån: för in datumet = 18 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 27n

Informationskrav och sanktioner

Medlemsstaterna ska kräva att de behöriga myndigheterna vidtar lämpliga åtgärder om de finansiella aktörerna underlåter att lämna in en förhandsanmälan av det tilltänkta förfarandet i enlighet med artikel 27k.1 eller har utfört det tilltänkta förfarande som avses i den artikeln utan ett positivt yttrande från de behöriga myndigheterna. Sådana åtgärder kan omfatta förelägganden, viten och sanktionsavgifter, enligt artiklarna 65–72, för ledamöter i ledningsorganet och cheferna för de finansiella aktörerna eller för den enhet som följer av det tilltänkta förfarandet.”.

(8) Avdelning VI ska ersättas med följande:

”Avdelning VI
TILLSYN ÖVER FILIALER FRÅN TREDJELAND OCH FÖRBINDELSER MED TREDJELÄNDER

KAPITEL 1

Tillsyn över filialer från tredjeland

AVSNITT I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 47

Tillämpningsområde och definitioner

1. I detta kapitel fastställs reglerna för bedrivande i en medlemsstat av

a) någon av de verksamheter som anges i bilaga I till detta direktiv av ett företag som är etablerat i ett tredjeland,

b) de verksamheter som avses i artikel 4.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 av ett företag som är etablerat i ett tredjeland och som uppfyller något av de kriterier som fastställs i artikel 4.1 b i–iii i den förordningen.

2. Genom undantag från punkt 1, och om företaget i tredjelandet inte är ett kreditinstitut eller ett företag som uppfyller kriterierna i punkt 1 b, ska det företagets bedrivande i en medlemsstat av någon av de verksamheter som anges i punkterna 4, 5 och 7–15 i bilaga I till detta direktiv omfattas av avdelning II kapitel IV i direktiv 2014/65/EU.

3. I denna avdelning gäller följande definitioner:

a) *filial från tredjeland*: filial som är etablerad i en medlemsstat av antingen

i) ett företag som har sitt huvudkontor i ett tredjeland för att bedriva någon av de verksamheter som avses i punkt 1,

ii) ett kreditinstitut som har sitt huvudkontor i ett tredjeland.

b) *huvudföretag*: ett företag som har sitt huvudkontor i tredjelandet och som har etablerat filialen från tredjeland i medlemsstaten samt företagets intermediära och yttersta moderföretag, beroende på vad som är tillämpligt.

Artikel 48

Förbud mot diskriminering

När filialer från tredjeland börjar eller fortsätter att bedriva sin verksamhet får medlemsstaterna inte tillämpa bestämmelser som medför att dessa filialer ges en förmånligare behandling än filialer till institut med huvudkontor i en annan medlemsstat i Europeiska unionen.

Artikel 48a

Klassificering av filialer från tredjeland

1. Medlemsstaterna ska klassificera filialer från tredjeland som klass 1 om de filialerna uppfyller något av följande villkor:

a) Det totala värdet av tillgångar som bokförts av filialen från tredjeland i medlemsstaten är lika med eller större än 5 miljarder EUR, enligt redovisningen för den närmast föregående årliga rapporteringsperioden i enlighet med avsnitt II underavsnitt 4.

b) Den auktoriserade verksamhet som bedrivs av filialen från tredjeland inbegriper att ta emot insättningar och andra återbetalbara medel från privatpersoner.

c) Filialen från tredjeland är inte en kvalificerad filial från tredjeland i enlighet med artikel 48b.

2. Medlemsstaterna ska klassificera filialer från tredjeland som inte uppfyller något av villkoren i punkt 1 som klass 2.

3. De behöriga myndigheterna ska uppdatera klassificeringen av filialer från tredjeland enligt följande:

a) Om en filial från tredjeland i klass 1 upphör att uppfylla villkoren i punkt 1 ska den omedelbart anses tillhöra klass 2.

b) Om en filial från tredjeland i klass 2 börjar uppfylla något av villkoren i punkt 1 ska den anses tillhöra klass 1 först efter en tremånadersperiod från den dag då den började uppfylla de villkoren.

Artikel 48b

Villkor för kvalificerade filialer från tredjeland

1. Om följande villkor är uppfyllda i förhållande till en filial från tredjeland ska den filialen anses vara en kvalificerad filial från tredjeland i enlighet med denna avdelning:

(a) Huvudföretaget till filialen från tredjeland är etablerat i ett land som tillämpar tillsynsstandarder och tillsyn i enlighet med tredjelandets bankregelverk som är åtminstone likvärdiga med detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013.

(b) De tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över huvudföretaget till filialen från tredjeland omfattas av konfidentialitetskrav som är åtminstone likvärdiga med de krav som fastställs i avdelning VII kapitel 1 avsnitt II i detta direktiv.

(c) Det land där huvudföretaget till filialen från tredjeland är etablerat är inte identifierat som ett högrisktredjeland med strategiska brister i sitt system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, i enlighet med artikel 9 i direktiv (EU) 2015/849.

2. Kommissionen kan genom genomförandeakter anta beslut om huruvida villkoren i punkt 1 a och b i denna artikel är uppfyllda i förhållande till tredjeländers bankregelverk. För dessa ändamål ska kommissionen följa det granskningsförfarande som avses i artikel 464.2 i förordning (EU) nr 575/2013.

3. Innan ett beslut antas enligt punkt 2 får kommissionen begära stöd från EBA i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att göra en bedömning av det berörda tredjelandets bankregelverk och konfidentialitetskrav samt för att utfärda en rapport om regelverkets efterlevnad av villkoren i punkt 1 a och b i denna artikel. EBA ska offentliggöra resultatet av sin bedömning på sin webbplats.

4. EBA ska föra ett offentligt register över de tredjeländer och myndigheter i tredjeländer som uppfyller villkoren i punkt 1.

5. När de behöriga myndigheterna tar emot en ansökan om auktorisation i enlighet med artikel 48c ska de bedöma de villkor som fastställs i punkt 1 i denna artikel och i artikel 48a för att klassificera filialen från tredjeland som klass 1 eller klass 2. Om det berörda tredjelandet inte finns upptaget i det register som avses i punkt 4 i denna artikel ska den behöriga myndigheten be kommissionen att bedöma tredjelandets bankregelverk och konfidentialitetskrav i enlighet med punkt 2 i denna artikel, under förutsättning att det villkor som avses i punkt 1 c i denna artikel är uppfyllt. Den behöriga myndigheten ska klassificera filialen från tredjeland som klass 1 i avvaktan på att kommissionen ska anta ett beslut i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

AVSNITT II

AUKTORISATIONS- OCH REGLERINGSKRAV

UNDERAVSNITT 1
AUKTORISATIONSKRAV

Artikel 48c

Villkor för auktorisation av filialer från tredjeland

1. Medlemsstaterna ska kräva att företag från tredjeland etablerar en filial på medlemsstaternas territorium innan de börjar bedriva någon av de verksamheter som avses i artikel 47.1. Etableringen av en filial från tredjeland ska kräva förhandsauktorisation i enlighet med detta kapitel.

2. Medlemsstaterna ska kräva att ansökningarna om auktorisation av filialer från tredjeland åtföljs av en verksamhetsplan med den tilltänkta affärsverksamheten, de verksamheter som ska bedrivas bland dem som avses i artikel 47.1 samt organisationsstrukturen och riskkontrollerna avseende filialen i den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 48h.

3. Filialer från tredjeland får endast auktoriseras om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Filialen från tredjeland uppfyller de lägsta regleringskraven i underavsnitt 2.

b) De verksamheter för vilka huvudföretaget söker auktorisation i medlemsstaten omfattas av en auktorisation som huvudföretaget innehar i det tredjeland i vilket moderföretaget är etablerat och omfattas av tillsyn i det landet.

c) Den tillsynsmyndighet som utövar tillsyn över huvudföretaget i tredjelandet har underrättats om ansökan att etablera en filial i medlemsstaten och de medföljande dokument som avses i punkt 2.

d) Enligt auktorisationen får filialen från tredjeland endast bedriva de auktoriserade verksamheterna i den medlemsstat i vilken den är etablerad, och det är uttryckligen förbjudet för filialen från tredjeland att erbjuda eller bedriva samma verksamheter i andra medlemsstater över gränserna.

e) För att kunna fullgöra sin tillsynsfunktion har den behöriga myndigheten tillgång till all nödvändig information om huvudföretaget till filialen från tredjeland från den tillsynsmyndighet som utövar tillsyn över huvudföretaget och kan effektivt samordna sin tillsyn med den tillsyn som utövas av tillsynsmyndigheterna i tredjelandet, i synnerhet under kriser eller finansiella nödlägen som påverkar huvudföretaget, dess grupp eller det finansiella systemet i tredjelandet.

f) Det finns inga rimliga skäl att misstänka att filialen från tredjeland skulle användas för att utöva eller underlätta penningtvätt i den mening som avses i artikel 1.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller finansiering av terrorism enligt definitionen i artikel 1.5 i det direktivet.

I enlighet med led e i denna punkt ska de behöriga myndigheterna sträva efter att använda de modeller för administrativa avtal som utarbetats av EBA i enlighet med artikel 33.5 i förordning (EU) nr 1093/2010.

4. För att avgöra huruvida villkoret i punkt 3 f har uppfyllts ska de behöriga myndigheterna vända sig till den myndighet som ansvarar för tillsynen av penningtvätt i medlemsstaten i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 och erhålla en skriftlig bekräftelse på att villkoret är uppfyllt innan filialen från tredjeland auktoriseras.

5. EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera följande:

a) De uppgifter som ska överlämnas till de behöriga myndigheterna i samband med ansökan om auktorisation av en filial från tredjeland, inbegripet verksamhetsplanen samt organisationsstrukturen och styrformerna enligt artikel 2.

b) Förfarandet för auktorisation av filialen från tredjeland samt standardformulär och mallar för tillhandahållandet av de uppgifter som avses i led a i denna punkt.

c) De villkor för auktorisation som avses i punkt 3.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet = sex månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 48d

Villkor för avslag eller återkallande av en auktorisation för en filial från tredjeland

1. Medlemsstaterna ska åtminstone föreskriva följande villkor för avslag eller återkallande av en auktorisation för en filial från tredjeland:

a) Filialen från tredjeland uppfyller inte de auktorisationskrav som fastställs i artikel 48c eller i nationell rätt.

b) Huvudföretaget till filialen från tredjeland eller huvudföretagets grupp uppfyller inte de tillsynskrav som tillämpas på dem enligt lagstiftningen i tredjelandet eller det finns rimliga skäl att misstänka att de inte uppfyller eller att de kommer att bryta mot dessa krav inom de nästkommande 12 månaderna.

Filialer från tredjeland ska utan dröjsmål underrätta sina behöriga myndigheter i de fall de omständigheter som avses i led b i denna punkt har förekommit.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 får de behöriga myndigheterna återkalla en auktorisation som beviljats en filial från tredjeland om något av följande villkor är uppfyllt:

a) Filialen från tredjeland utnyttjar inte auktorisationen inom tolv månader, avstår uttryckligen från auktorisationen eller har inte bedrivit någon verksamhet under minst sex månader, såvida inte den berörda medlemsstaten har infört bestämmelser om att auktorisationen ska upphöra att gälla i sådana fall.

b) Filialen från tredjeland har erhållit auktorisationen på grundval av oriktiga uppgifter eller på något annat sätt i strid med gällande regler.

c) Filialen från tredjeland uppfyller inte längre eventuella ytterligare villkor eller krav enligt vilka auktorisationen beviljades.

d) Filialen från tredjeland kan inte längre förväntas fullgöra sina skyldigheter gentemot borgenärerna och har särskilt inte längre säkerhet för kontoinnehavarnas anförtrodda medel.

e) Filialen från tredjeland omfattas av något annat fall där nationell rätt föreskriver att auktorisationen måste återkallas.

f) Filialen från tredjeland begår en av de överträdelser som avses i artikel 67.1.

g) Det finns rimliga skäl att misstänka pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, med koppling till filialen från tredjeland, dess huvudföretag eller dess grupp, eller att det finns en ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, i förhållande till filialen från tredjeland, dess huvudföretag eller dess grupp.

3. För att avgöra huruvida villkoret i punkt 2 g har uppfyllts ska de behöriga myndigheterna vända sig till den myndighet som ansvarar för tillsynen av penningtvätt i medlemsstaten i enlighet med direktiv (EU) 2015/849.

4. EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn i vilka specificeras

a) villkoren i punkterna 1 och 2 för avslag eller återkallande av en auktorisation för en filial från tredjeland,

b) förfarandet för att återkalla auktorisationen för filialen från tredjeland,

c) innehållet i och förfarandet för den underrättelse till de behöriga myndigheterna som avses i punkt 1 sista stycket i denna artikel.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet = 12 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

UNDERAVSNITT 2
LAGSTADGADE MINIMIKRAV

Artikel 48e
Krav för särskilt tillskjutet kapital

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra tillämpliga kapitalkrav i enlighet med nationell rätt ska medlemsstaterna kräva att filialer från tredjeland vid varje tidpunkt bibehåller ett lägsta särskilt tillskjutet kapital som åtminstone motsvarar

a) 1 % av deras genomsnittliga skulder för filialer från tredjeland i klass 1, enligt vad som rapporterats för de tre närmast föregående årliga rapportperioderna i enlighet med underavsnitt 4, men minst 10 miljoner EUR,

b) 5 miljoner EUR för filialer från tredjeland i klass 2.

2. Filialer från tredjeland ska uppfylla det krav om lägsta särskilt tillskjutna kapital som avses i punkt 1 med tillgångar i form av

a) kontanter eller kontantliknande instrument,

b) räntebärande värdepapper som har givits ut av stater eller centralbanker i någon av EU:s medlemsstater, eller

c) något annat instrument som är tillgängligt för filialen från tredjeland för obegränsad och omedelbar användning för att täcka risker eller förluster så snart dessa uppkommer.

3. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland sätter in de instrument för särskilt tillskjutet kapital som avses i punkt 2 på ett spärrkonto hos ett kreditinstitut i den medlemsstat där filialen är auktoriserad eller, om det är tillåtet enligt nationell rätt, hos medlemsstatens centralbank. De instrument för särskilt tillskjutet kapital som satts in på spärrkontot ska pantsättas eller ställas som säkerhet till resolutionsmyndighetens förmån för att säkra de fordringar som innehas av borgenärerna till filialen från tredjeland. Medlemsstaterna ska fastställa regler för att bevilja resolutionsmyndigheten befogenheten att agera i egenskap av förvaltare till förmån för de borgenärerna för de ändamål som avses i denna artikel och artikel 48g.

4. EBA ska utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att specificera de krav som fastställs i punkt 2 c i denna artikel i förhållande till instrument som är tillgängliga för obegränsad och omedelbar användning för att täcka risker eller förluster så snart som dessa uppkommer. EBA

ska utfärda dessa riktlinjer senast den [Publikationsbyrån: för in datumet = 12 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Artikel 48f

Likviditetskrav

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra tillämpliga likviditetskrav i enlighet med nationell rätt ska medlemsstaterna åtminstone kräva att filialer från tredjeland vid varje tidpunkt bibehåller en volym icke-pantsatta och likvida tillgångar som är tillräcklig för att täcka likviditetsutflöden under en period på minst 30 dagar.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska medlemsstaterna kräva att filialer från tredjeland i klass 1 uppfyller det krav på likviditetstäckning som fastställs i del sex avdelning I i förordning (EU) nr 575/2013 och kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61[*9].

3. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland placerar de likvida tillgångar som innehas för att uppfylla kraven i denna artikel på ett spärrkonto hos ett kreditinstitut i den medlemsstat där filialen är auktoriserad eller, om det är tillåtet enligt nationell rätt, hos medlemsstatens centralbank. De likvida tillgångar som placerats på spärrkontot ska pantsättas eller ställas som säkerhet till resolutionsmyndighetens förmån för att säkra de fordringar som innehas av borgenärerna till filialen från tredjeland. Medlemsstaterna ska fastställa regler för att bevilja resolutionsmyndigheten befogenhet att agera i egenskap av förvaltare till förmån för de borgenärerna för de ändamål som avses i denna artikel och artikel 48g.

4. De behöriga myndigheterna får göra undantag från likviditetskravet i denna artikel för kvalificerade filialer från tredjeland.

_____

[*9] Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut (EUT L 11, 17.1.2015, s. 1).

Artikel 48g

Insolvens och resolution av filialer från tredjeland

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheter, i händelse av insolvens eller resolution av en filial från tredjeland enligt artikel 96 i direktiv 2014/59/EU, har den rättsliga befogenhet och auktoritet som krävs för att göra gällande säkerhetsrätter avseende likvida tillgångar och instrument för särskilt tillskjutet kapital som innehas på spärrkontot i enlighet med artiklarna 48e.3 och 48f.3 i detta direktiv. Vid hanteringen av dessa likvida tillgångar och instrument för särskilt tillskjutet kapital efter det att säkerhetsrätter gjorts gällande ska resolutionsmyndigheterna beakta de befintliga nationella bestämmelserna samt tillsynsbefogenheter och rättsliga befogenheter och säkerställa lämplig samordning med de nationella administrativa eller rättsliga myndigheterna i enlighet med nationell insolvenslagstiftning och de principer som fastställs i artikel 96 i direktiv 2014/59/EU, beroende på vad som är tillämpligt.

2. Eventuella överskott av likvida tillgångar eller instrument för särskilt tillskjutet kapital som innehas på spärrkontot och inte används i enlighet med punkt 1 ska hanteras i enlighet med tillämplig nationell rätt.

Artikel 48h
Intern styrning och riskkontroller

1. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland har minst två personer som i praktiken leder dess verksamhet i medlemsstaten efter förhandsgodkännande av de behöriga myndigheterna. Dessa personer ska ha ett gott anseende samt tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter och ska avsätta tillräcklig tid för att kunna utföra sina arbetsuppgifter.

2. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland i klass 1 uppfyller kraven i artiklarna 74, 75 och 76.5. De behöriga myndigheterna får kräva att filialer från tredjeland etablerar en lokal förvaltningskommitté för att säkerställa att filialen styrs på lämpligt sätt.

3. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland i klass 2 uppfyller kraven i artiklarna 74 och 75 samt har interna kontrollfunktioner i enlighet med artikel 76.5 första, andra och tredje styckena.

Beroende på deras storlek och interna organisation samt verksamhetens art, omfattning och komplexitet kan de behöriga myndigheterna kräva att filialer från tredjeland i klass 2 utser chefer för interna kontrollfunktioner i enlighet med artikel 76.5 fjärde och femte styckena.

4. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland upprättar rapporteringsvägar till huvudföretagets ledningsorgan som täcker alla väsentliga risker och strategier för riskhantering samt ändringar av dessa, och har infört lämpliga IKT-system och kontroller för att säkerställa att strategierna tillämpas på vederbörligt sätt.

5. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland övervakar och förvaltar sina utkontrakteringsavtal och att de säkerställer att deras behöriga myndigheter har fullständig tillgång till alla uppgifter de behöver för att fullgöra sin tillsynsfunktion.

6. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland som gör back-to-back-transaktioner eller gruppinterna transaktioner har tillräckliga resurser för att identifiera och hantera sin motparts kreditrisk när väsentliga risker kopplade till tillgångar som är bokförda av filialen från tredjeland överförs till motparten.

7. Om kritiska eller viktiga funktioner delegeras till huvudföretaget ska de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen över filialer från tredjeland ha tillgång till alla uppgifter de behöver för att fullgöra sin tillsynsfunktion.

8. De behöriga myndigheterna ska kräva att en oberoende tredje part regelbundet bedömer genomförandet och den fortlöpande efterlevnaden av kraven i denna artikel samt lägger fram en rapport för den behöriga myndigheten med sina resultat och slutsatser.

9. EBA ska utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, om tillämpningen på filialer från tredjeland av de styrformer, processer och metoder som avses i artikel 74.1, med beaktande av artikel 74.2, och om tillämpningen på filialer från tredjeland av artikel 75 och artikel 76.5, senast den [Publikationsbyrån: för in datumet = sex månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Artikel 48i

Bokföringskrav

1. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland för ett bokföringsregister så att dessa filialer kan spåra och registrera heltäckande och exakt information om samtliga tillgångar och skulder kopplade till den verksamhet som bedrivs av filialen i tredjeland i medlemsstaten och självständigt förvalta de tillgångarna och skulderna inom filialen. Bokföringsregistret ska innehålla tillräcklig information om de risker som filialen från tredjeland genererat samt om hur de förvaltas.

2. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland utarbetar strategier för bokföringsarrangemang för förvaltningen av det bokföringsregister som avses i punkt 1 för de ändamål som fastställs i den punkten. Dessa strategier ska dokumenteras och valideras av det berörda styrande organet för huvudföretaget till filialen från tredjeland. Det policydokument som avses i denna punkt ska innehålla en tydlig motivering av bokföringsarrangemangen och en beskrivning av hur de arrangemangen överensstämmer med filialens affärsstrategi.

3. De behöriga myndigheterna ska kräva att ett oberoende, skriftligt och motiverat yttrande om genomförandet och den fortlöpande efterlevnaden av kraven i denna artikel, med resultat och slutsatser, regelbundet utarbetas och översänds till den behöriga myndigheten.

4. EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de bokföringsarrangemang som filialen från tredjeland ska följa vid tillämpningen av denna artikel, i synnerhet när det gäller

a) den metod som filialen från tredjeland ska använda för att identifiera och föra ett omfattande och exakt register över de tillgångar och skulder som är kopplade till filialens verksamhet i medlemsstaten, och

b) den särskilda behandlingen för att identifiera och föra ett register över tillgångar och skulder med ursprung hos filialen från tredjeland som bokförts eller innehas av andra filialer eller dotterföretag inom samma grupp på den ursprungliga filialens vägnar eller till förmån för den ursprungliga filialen.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet = sex månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

UNDERAVSNITT 3

BEFOGENHET ATT KRÄVA AUKTORISATION ENLIGT AVDELNING III OCH KRAV AVSEENDE SYSTEMVIKTIGA FILIALER

Artikel 48j

Befogenhet att kräva etablering av ett dotterföretag

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter har befogenhet att kräva att filialer från tredjeland ansöker om auktorisation enligt avdelning III kapitel 1 åtminstone om

a) filialen från tredjeland tidigare har deltagit eller för närvarande deltar i sammanlänkade verksamheter med andra filialer från tredjeland eller dotterinstitut inom samma grupp eller i en av de verksamheter som avses i artikel 47.1 med kunder eller motparter i andra medlemsstater i strid med reglerna för den inre marknaden, eller

b) filialen från tredjeland uppfyller de systemviktighetsindikatorer som avses i artikel 131.3 och utgör en betydande risk för den finansiella stabiliteten i unionen eller den medlemsstat i vilken den är etablerad.

2. Innan de behöriga myndigheterna fattar det beslut som avses i punkt 1 ska de samråda med de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den berörda gruppen från tredjeland har andra filialer från tredjeland och dotterinstitut.

Vid oenighet kan de behöriga myndigheterna för gruppen från tredjeland i andra medlemsstater hänskjuta frågan till EBA för medling i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad från det att frågan hänsköts, och den behöriga myndigheten för den berörda filialen från tredjeland ska avstå från att fatta sitt beslut under den perioden.

Den behöriga myndigheten för den berörda filialen från tredjeland ska fatta det beslut som avses i punkt 1 i överensstämmelse med EBA:s beslut.

3. Före införandet av det krav som fastställs i denna artikel för en filial från tredjeland i enlighet med punkt 1 a ska den behöriga myndigheten be EBA att utfärda en rekommendation i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 om tolkningen av den punkten i förhållande till filialen från tredjeland.

4. EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de systemviktighetsindikatorer som avses i artikel 131.3 vad gäller filialer från tredjeland vid tillämpningen av punkt 1 b i denna artikel samt artikel 48k. EBA ska beakta följande aspekter:

a) De typer av verksamheter som bedrivs och tjänster som tillhandahålls samt de transaktioner som utförs av filialer från tredjeland, och i synnerhet huruvida filialen från tredjeland bedriver dessa verksamheter och tillhandahåller dessa tjänster samt utför dessa transaktioner med ett mycket begränsat antal kunder eller motparter.

b) Komplexiteten hos strukturen, organisationen och affärsmodellen för filialen från tredjeland.

c) Graden av sammanlänkning mellan filialen från tredjeland och det finansiella systemet i unionen och i den medlemsstat där filialen är etablerad.

d) Möjligheten att ersätta de berörda verksamheterna, tjänsterna eller transaktionerna eller den finansiella infrastruktur som filialen från tredjeland tillhandahåller.

e) Marknadsandelen för filialen från tredjeland i unionen och i den medlemsstat där filialen är etablerad vad gäller sammanlagda banktillgångar och i förhållande till filialens verksamheter, tjänster och transaktioner.

f) Den troliga effekt som en suspension eller en nedläggning av verksamheten för filialen från tredjeland har på den systemrelaterade likviditeten eller på betalnings-, clearing- och avvecklingssystemen i unionen och i den medlemsstat där filialen är etablerad.

g) Den troliga effekt som en suspension eller en nedläggning av verksamheten för filialen från tredjeland har på gruppinterna finansieringsöverenskommelser eller gruppinterna tjänster som omfattar kritiska funktioner i unionen och i den medlemsstat där filialen är etablerad.

h) Den gränsöverskridande verksamhet som filialen från tredjeland bedriver med sitt huvudföretag och med motparter i andra tredjeländer.

i) Filialen i tredjelands roll och betydelse för de verksamheter som bedrivs av, samt de tjänster som tillhandahålls och de transaktioner som utförs av, gruppen från tredjeland i unionen och i den medlemsstat där filialen är etablerad.

j) Volymen affärsverksamhet som gruppen från tredjeland bedriver via filialer från tredjeland i förhållande till den affärsverksamhet som samma grupp bedriver via dotterinstitut som auktoriserats i unionen och i den medlemsstat där filialerna från tredjeland är etablerade.

k) Huruvida filialen från tredjeland är en kvalificerad filial från tredjeland i enlighet med artikel 48b.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet = 12 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 48k

Bedömning av systemviktigheten och krav för systemviktiga filialer från tredjeland

1. Den eller de filialer från tredjeland i unionen som tillhör samma grupp från tredjeland ska omfattas av den bedömning som fastställs i punkt 2 i denna artikel om det sammanlagda belopp för sina bokförda tillgångar i unionen såsom rapporterats enligt underavsnitt 4 är lika med eller större än 30 miljarder EUR, antingen

a) i genomsnitt för de tre närmast föregående årliga rapportperioderna, eller

b) i absoluta tal för minst tre av de fem närmast föregående årliga rapportperioderna.

2. De behöriga myndigheterna ska bedöma om de filialer från tredjeland som avses i punkt 1 är systemviktiga för unionen och för de medlemsstater där de är etablerade. För dessa ändamål ska de behöriga myndigheterna bedöma om dessa filialer från tredjeland uppfyller de indikatorer för systemviktighet som avses i artikel 48j.4 och artikel 131.3.

3. Den bedömning av systemviktigheten som avses i punkt 2 i denna artikel ska utföras av någon av följande aktörer:

a) Om artikel 111 tillämpas på den berörda gruppen från tredjeland, den samordnande tillsynsmyndigheten för den gruppen från tredjeland i unionen i enlighet med den artikeln.

b) Om artikel 111 inte tillämpas på den berörda gruppen från tredjeland, den behöriga myndighet som skulle ha blivit samordnande tillsynsmyndighet för den gruppen från tredjeland i unionen i enlighet med den artikeln om filialerna från tredjeland hade behandlats som dotterinstitut.

c) Om gruppen från tredjeland har filialer från tredjeland och dotterinstitut i endast en medlemsstat, den behöriga myndigheten i den medlemsstaten.

d) EBA om, när tre månader har gått efter startdatumet för den årliga rapporteringsperiod som direkt följer på den senaste årliga rapporteringsperiod som medförde skyldigheten att utföra en bedömning i enlighet med punkt 1 i denna artikel

i) bedömningen inte har påbörjats av någon av de behöriga myndigheter som avses i leden a, b eller c, eller

ii) den behöriga myndighet som ska vara samordnande tillsynsmyndighet i enlighet med led b inte har fastställts.

De behöriga myndigheter som avses i leden a och b, som agerar i egenskap av ledande behörig myndighet, eller i tillämpliga fall EBA, ska genomföra bedömningen i fullt samarbete med alla de berörda behöriga myndigheterna. De berörda behöriga myndigheterna ska bistå och tillhandahålla all nödvändig dokumentation till den ledande behöriga myndigheten eller i tillämpliga fall EBA. Med *berörda behöriga myndigheter* avses i detta sammanhang alla myndigheter som ansvarar för tillsynen av filialer från tredjeland och dotterinstitut som ingår i den berörda gruppen från tredjeland i unionen.

Innan bedömningen av systemviktigheten slutförs ska den ledande behöriga myndigheten, den behöriga myndighet som avses i led c eller i tillämpliga fall EBA höra gruppen från tredjeland och fastställa rimliga tidsfrister för gruppen från tredjeland för att tillhandahålla dokumentation och lämna sina synpunkter skriftligen.

4. Den ledande behöriga myndigheten ska slutföra den bedömning som avses i punkt 2 och utfärda en rapport senast sex månader efter startdatumet för den årliga rapporteringsperiod som omedelbart följer på den senaste rapporteringsperiod som medförde skyldigheten att utföra en bedömning i enlighet med punkt 1. Om EBA utför bedömningen, i enlighet med punkt 3, ska den perioden inledas den dag då EBA blev ansvarig för att utföra bedömningen. Rapporten ska innefatta följande:

a) Bedömningen av systemviktigheten, som ska inbegripa en tydlig och detaljerad analys av de systemviktighetsindikatorer som avses i punkt 2 i förhållande till de berörda filialerna från tredjeland samt slutsatsen från den ledande behöriga myndigheten eller i tillämpliga fall EBA.

b) Om den ledande behöriga myndigheten, eller i tillämpliga fall EBA, konstaterar att filialerna från tredjeland är systemviktiga, ett utkast till beslut

i) med krav på att filialerna från tredjeland ska ansöka om auktorisation enligt avdelning III kapitel 1,

ii) med krav på att filialerna från tredjeland ska omstrukturera sina tillgångar eller verksamheter i unionen så att de inte längre betraktas som systemviktiga i enlighet med punkt 2 i den här artikeln,

iii) om att införa ytterligare krav på filialer från tredjeland eller dotterinstitut inom gruppen från tredjeland i unionen i enlighet med artikel 48p respektive avdelning VII kapitel 2 avsnitt IV,

iv) om att inte införa något av de krav som avses i leden i–iii under en uppskovsperiod på högst 12 månader och förutsatt att en ny bedömning görs av filialerna från tredjeland innan den perioden löper ut.

c) Motiveringen till det utkast till beslut som avses i led b, vilket ska inbegripa en detaljerad förklaring av hur beslutet kopplas till den bedömning som avses i led a.

Den ledande behöriga myndigheten, eller i tillämpliga fall EBA, ska endast lämna ett utkast till beslut enligt vad som avses i led b iv om den kan motivera att avsaknaden av krav för filialer från tredjeland enligt denna artikel inte skulle leda till en betydande ökning av den risk som de filialerna utgör för den finansiella stabiliteten och marknadsintegriteten i unionen eller medlemsstaterna under den uppskovsperiod som avses i det ledet.

I tillämpliga fall ska hänvisningar till *den ledande behöriga myndigheten* i denna artikel förstås som hänvisningar till den behöriga myndighet som avses i punkt 3 c. Om den behöriga myndigheten ansvarar för att utfärda den rapport som fastställs i denna punkt ska beslutet i den rapporten träda i kraft den dag då det meddelas filialerna från tredjeland. Den behöriga myndigheten ska även meddela EBA beslutet.

5. Den ledande behöriga myndigheten, eller i tillämpliga fall EBA, ska lämna in den rapport som avses i punkt 5 till de berörda behöriga myndigheterna. Den ledande behöriga myndigheten och de berörda behöriga myndigheterna ska efter bästa förmåga fatta ett gemensamt enhälligt beslut om rapporten och, i tillämpliga fall, utkastet till beslut inom tre månader från den dag då rapporten översändes.

Om de behöriga myndigheterna inte har kunnat enas när den tremånadersperiod som avses i första stycket har löpt ut ska det gemensamma beslutet fattas inom den månad som direkt följer på den föregående tremånadersperioden med en majoritet av de avgivna rösterna. I detta syfte ska röstandelarna tilldelas de behöriga myndigheterna i enlighet med följande:

a) Om inte annat följer av led b ska varje behörig myndighet, inklusive den ledande behöriga myndigheten, ha rätt till en röstandel som motsvarar andelen tillgångar hos gruppen från tredjeland som står under dess tillsyn i förhållande till den gruppens totala tillgångar i unionen.

b) Den ledande behöriga myndighetens röstandel ska ökas upp till 25 % om den inte har uppnått den andelen vid tillämpningen av led a.

c) Om den ledande behöriga myndighetens röstandel har ökat till 25 % i enlighet med led b ska de röstandelar för de resterande behöriga myndigheterna som följer av led a justeras på lämpligt sätt som andelar för de resterande 75 % av rösträtterna.

Vid tillämpningen av led a ska de tillgångar som innehas både hos filialerna i tredjeland och hos dotterinstituten inom gruppen från tredjeland ingå i beräkningen.

När det gemensamma beslutet har antagits ska det träda i kraft den dag då det meddelas filialerna från tredjeland. Det gemensamma beslutet ska även meddelas EBA.

6. Filialerna från tredjeland ska ha en period på tre månader på sig från dagen för beslutets ikraftträdande i enlighet med punkt 5 eller 6 för att uppfylla kraven i det beslutet.

Om filialerna från tredjeland måste ansöka om att auktoriseras som institut i enlighet med avdelning III kapitel 1 ska deras auktorisation enligt denna avdelning fortsätta att vara giltig tillfälligt till dess att den tidsfrist som avses i första stycket i denna

punkt löper ut eller, i förekommande fall, till dess att processen för att auktoriseras som institut har slutförts. Filialerna från tredjeland kan begära att den behöriga myndigheten förlänger den tremånadersperiod som avses i första stycket om de kan motivera varför en sådan förlängd tidsfrist behövs för att uppfylla det relevanta krav som ställs på dem.

Om det tröskelvärde som avses i punkt 1 har uppnåtts genom aggregering av tillgångar från olika filialer får de behöriga myndigheterna införa det krav som avses i detta stycke i fallande ordning med avseende på storlekarna på tillgångarna fram till det att de totala återstående tillgångarna i räkenskaperna för filialerna från tredjeland i unionen understiger 30 miljarder EUR.

7. EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn för att specificera reglerna för tolkningen av artikel 111 i detta direktiv för att fastställa den hypotetiska samordnande tillsynsmyndighet som avses i punkt 3 b i denna artikel.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet = 12 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

UNDERAVSNITT 4
RAPPORTERINGSKRAV

Artikel 48l

Tillsynsinformation, finansiell information och information om huvudföretaget

1. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland regelbundet rapporterar information till sina behöriga myndigheter om

a) tillgångar och skulder i sina räkenskaper i enlighet med artikel 48i, med en uppdelning som visar

   i) de största bokförda tillgångarna och skulderna uppdelade per sektor och typ av motpart (framför allt exponeringar inom den finansiella sektorn),

   ii) väsentliga koncentrationer av exponeringar och finansieringskällor till särskilda typer av motparter,

   iii) väsentliga interna transaktioner med moderföretaget och med medlemmar i huvudföretagets grupp,

b) huruvida filialerna från tredjeland uppfyller de krav som tillämpas på dem enligt detta direktiv,

c) de arrangemang för insättningsskydd som finns tillgängliga för insättare i filialen från tredjeland i enlighet med artikel 15.2 och 15.3 i direktiv 2014/49/EU, på ad hoc-basis,

d) ytterligare tillsynskrav som medlemsstaterna infört för filialen från tredjeland i nationell rätt.

När filialerna från tredjeland rapporterar informationen om de bokförda tillgångarna och skulderna i enlighet med led a ska de tillämpa de internationella

redovisningsstandarder som antagits i enlighet med förfarandet i artikel 6.2 i förordning (EG) nr 1606/2002[*10] eller tillämplig god redovisningssed i medlemsstaten.

2. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland rapporterar följande information till sina behöriga myndigheter om sitt huvudföretag:

a) Aggregerad information om tillgångar och skulder som innehas respektive bokförs av dotterföretagen och andra filialer från tredjeland inom huvudföretagets grupp i unionen, på regelbunden basis.

b) Huvudföretagets efterlevnad av de tillämpliga tillsynskraven individuellt och för gruppen, på regelbunden basis.

c) Omfattande översyner och bedömningar när dessa utförs rörande huvudföretaget samt de efterföljande tillsynsbesluten, på ad hoc-basis.

d) Huvudföretagets återhämtningsplaner och de specifika åtgärder som kan vidtas beträffande filialen från tredjeland i enlighet med de planerna samt eventuella senare uppdateringar och ändringar av planerna.

e) Huvudföretagets affärsstrategi i förhållande till filialen från tredjeland och eventuella senare ändringar av den strategin.

f) De tjänster som huvudföretaget erbjuder godtagbara motparter eller professionella kunder i den mening som avses i avsnitt 1 i bilaga II till direktiv 2014/65/EU som är etablerade i eller befinner sig i unionen på basis av kundinitierade kontakter (s.k. reverse solicitation) avseende tjänster i enlighet med artikel 21c i detta direktiv.

3. Rapporteringsskyldigheterna i denna artikel får inte hindra de behöriga myndigheterna från att införa särskilda ytterligare rapporteringskrav för filialer från tredjeland om de anser att det krävs ytterligare information för att få en helhetsbild av filialens eller huvudföretagets affärsverksamhet eller finansiella sundhet, för att kontrollera att filialen och dess huvudföretag efterlever den tillämpliga lagstiftningen och för att säkerställa att filialen efterlever den lagstiftningen.

_____

[*10] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (EGT L 243, 11.9.2002, s. 1).

Artikel 48m

Standardformulär och mallar samt rapporteringsfrekvens

1. EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande för att specificera de enhetliga format, definitioner och it-lösningar samt den rapporteringsfrekvens som ska tillämpas i enlighet med artikel 48l.

De rapporteringskrav som avses i första stycket ska stå i proportion till klassificeringen av filialer från tredjeland som antingen klass 1 eller klass 2.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet = sex månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

2. Den tillsynsinformation och den finansiella information som avses i denna artikel ska rapporteras åtminstone två gånger per år av filialer från tredjeland i klass 1 och åtminstone en gång per år av filialer från tredjeland i klass 2.

3. De behöriga myndigheterna får göra undantag från alla eller delar av de krav på att rapportera information om huvudföretaget som fastställs i punkt 48l.3 för kvalificerade filialer från tredjeland, förutsatt att den behöriga myndigheten kan erhålla den relevanta informationen direkt från tillsynsmyndigheterna i det berörda tredjelandet.

AVSNITT III

TILLSYN

Artikel 48n

Tillsyn över filialer från tredjeland och program för tillsynsgranskning

1. Medlemsstaterna ska kräva att de behöriga myndigheterna uppfyller kraven i detta avsnitt och, i tillämpliga delar, avdelning VII vid tillsynen över filialer från tredjeland.

2. De behöriga myndigheterna ska inkludera filialer från tredjeland i det program för tillsynsgranskning som avses i artikel 99.

Artikel 48o

Översyn och utvärdering

1. Medlemsstaterna ska kräva att de behöriga myndigheterna ser över de styrformer, strategier, processer och rutiner som filialer från tredjeland har infört för att följa de bestämmelser som tillämpas på dem enligt detta direktiv och, i förekommande fall, ytterligare tillsynskrav i nationell rätt.

2. På grundval av den översyn som utförts i enlighet med punkt 1 ska de behöriga myndigheterna utvärdera huruvida de styrformer, strategier, processer och rutiner som filialerna från tredjeland infört, såväl som det särskilt tillskjutna kapital och den likviditet de förfogar över, är tillräckliga för att säkerställa en sund hantering och täckning av deras väsentliga risker samt deras ekonomiska bärkraft.

3. De behöriga myndigheterna ska utföra den översyn och utvärdering som avses i punkterna 1 och 2 i enlighet med den proportionalitetsprincip som offentliggjorts i enlighet med artikel 143.1 c. Framför allt ska de behöriga myndigheterna fastställa hur ofta och hur ingående översynen enligt punkt 1 ska utföras i proportion till klassificeringen som filialer från tredjeland i klass 1 och klass 2 och med beaktande av andra relevanta kriterier såsom arten, omfattningen av och komplexiteten hos den verksamhet som bedrivs av filialerna från tredjeland.

4. Om en översyn, särskilt utvärderingen av styrformerna, affärsmodellen eller verksamheten för en filial från tredjeland, ger de behöriga myndigheterna rimliga skäl att misstänka att den filialen har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, eller att det finns en ökad risk för detta, ska den behöriga myndigheten omedelbart underrätta EBA och

den myndighet som utövar tillsyn över filialen från tredjeland i enlighet med direktiv (EU) 2015/849. Om det finns en ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism ska den behöriga myndigheten och den myndighet som utövar tillsyn över filialen från tredjeland i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 samarbeta och omedelbart underrätta EBA om sin gemensamma bedömning. Den behöriga myndigheten ska vidta lämpliga åtgärder i enlighet med detta direktiv, vilket kan inbegripa ett återkallande av tillståndet för filialen från tredjeland i enlighet med artikel 48d.2 g.

5. Behöriga myndigheter, finansunderrättelseenheter och myndigheter som utövar tillsyn över filialer från tredjeland ska ha ett nära samarbete med varandra inom ramen för sina respektive behörigheter och utbyta information som är relevant inom ramen för detta direktiv, förutsatt att detta samarbete och informationsutbyte inte undergräver någon pågående utredning eller undersökning eller något pågående förfarande i enlighet med straffrätten eller förvaltningsrätten i den medlemsstat där den behöriga myndighet, finansunderrättelseenhet eller myndighet som anförtrotts det offentliga uppdraget att utöva tillsyn över filialerna från tredjeland är belägen. EBA får på eget initiativ bistå de behöriga myndigheterna och de myndigheter som ansvarar för tillsynen över filialen från tredjeland i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 om det råder oenighet om samordningen av tillsynsverksamheten enligt denna artikel. I sådana fall ska EBA agera i enlighet med artikel 19.1 andra stycket i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera följande:

a) De gemensamma förfarandena och metoderna för den översyns- och utvärderingsprocess som avses i denna artikel och för bedömningen av hur väsentliga risker hanteras.

b) Mekanismerna för samarbete och informationsutbyte mellan de myndigheter som avses i punkt 5 i denna artikel när det gäller att identifiera allvarliga överträdelser av bestämmelserna om bekämpning av penningtvätt.

Vid tillämpning av led a ska de förfaranden och metoder som avses i det ledet fastställas på ett sätt som står i proportion till klassificeringen som filialer från tredjeland i klass 1 eller klass 2 och med beaktande av andra relevanta kriterier såsom verksamhetens art, omfattning och komplexitet.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet = 12 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 48p

Tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter

1. De behöriga myndigheterna ska kräva att filialer från tredjeland i ett tidigt skede vidtar nödvändiga åtgärder för att

a) säkerställa att de uppfyller de krav som ska tillämpas på dem enligt detta direktiv och enligt nationell rätt eller vidtar åtgärder för att säkerställa att de på nytt uppfyller de kraven, och

b) säkerställa att de väsentliga risker som de står inför täcks och hanteras på ett sunt sätt och i tillräcklig utsträckning och att de bibehåller sin ekonomiska bärkraft.

2. De behöriga myndigheternas befogenheter vid tillämpning av punkt 1 ska åtminstone inbegripa befogenheten att kräva att filialer från tredjeland

a) innehar ett belopp för särskilt tillskjutet kapital som överstiger minimikraven i artikel 48e eller uppfyller andra ytterligare kapitalkrav; eventuellt ytterligare särskilt tillskjutet kapital som innehas av filialen från tredjeland i enlighet med detta led ska uppfylla kravet i artikel 48e,

b) uppfyller andra specifika likviditetskrav i enlighet med kravet i artikel 48f; eventuella ytterligare likvida tillgångar som innehas av filialen från tredjeland i enlighet med detta led ska uppfylla kraven i artikel 48f,

c) stärker sina styrformer, riskkontrollåtgärder och bokföringsarrangemang,

d) begränsar omfattningen av sin affärsverksamhet eller de verksamheter de bedriver, såväl som motparterna i de verksamheterna,

e) minskar den inneboende risken i sina verksamheter, produkter och system, inbegripet utkontrakterad verksamhet, och upphör att bedriva sådan verksamhet eller erbjuda sådana produkter,

f) uppfyller de ytterligare rapporteringskraven i enlighet med artikel 48l.3 eller ökar frekvensen för den regelbundna rapporteringen,

g) offentliggör information.

Artikel 48q

Samarbete mellan behöriga myndigheter och tillsynskollegier

1. Behöriga myndigheter som utövar tillsyn över filialer från tredjeland och dotterinstitut inom samma grupp från tredjeland ska ha ett nära samarbete och utbyta information med varandra. De behöriga myndigheterna ska ha fastställt ordningar för samordning och samarbete skriftligen i enlighet med artikel 115.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska filialer från tredjeland i klass 1 vara föremål för heltäckande tillsyn som utövas av ett tillsynskollegium i enlighet med artikel 116, enligt följande krav:

a) Om ett tillsynskollegium har inrättats i förhållande till dotterinstituten inom en grupp från tredjeland ska de filialer från tredjeland i klass 1 som ingår i samma grupp omfattas av det tillsynskollegiets tillämpningsområde.

b) Om gruppen från tredjeland har filialer från tredjeland i klass 1 i mer än en medlemsstat men inget dotterinstitut i unionen som omfattas av artikel 116 ska ett tillsynskollegium inrättas i förhållande till de filialerna.

c) Om gruppen från tredjeland har filialer från tredjeland i klass 1 i mer än en medlemsstat eller minst en filial från tredjeland i klass 1 och ett eller flera dotterinstitut i unionen som inte omfattas av artikel 116 ska ett tillsynskollegium inrättas i förhållande till de filialerna och dotterinstituten.

3. Vid tillämpning av punkt 2 b och c ska det finnas en ledande behörig myndighet som antar samma roll som den samordnande tillsynsmyndigheten i enlighet med artikel 116. Den ledande behöriga myndigheten ska tillhöra den medlemsstat där den största filialen från tredjeland i förhållande till det totala värdet för bokförda tillgångar är belägen.

4. Utöver de uppgifter som anges i artikel 116 ska tillsynskollegierna

a) utarbeta en rapport om strukturen och verksamheterna för gruppen från tredjeland i unionen och uppdatera denna rapport årligen,

b) utbyta information om resultaten av den översyns- och utvärderingsprocess som avses i artikel 48o,

c) sträva efter att harmonisera tillämpningen av de tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter som avses i artikel 48p.

5. Tillsynskollegiet ska säkerställa att samordning och samarbete vid behov sker med tillsynsmyndigheter i tredjeländer.

6. EBA ska bidra till att främja och övervaka effektivitet, ändamålsenlighet och konsekvens i arbetet inom de tillsynskollegier som avses i denna artikel i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1093/2010.

7. EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn för att specificera

(a) mekanismerna för samarbete och utkasten till avtalsmallar mellan behöriga myndigheter vid tillämpning av punkt 1 i denna artikel, och

(b) villkoren för tillsynskollegiernas funktion vid tillämpning av artiklarna 2–6 i denna artikel.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet = 12 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 48r

Rapportering till EBA

Behöriga myndigheter ska underrätta EBA om följande:

a) Alla auktorisationer som beviljats filialer från tredjeland och alla efterföljande ändringar av sådana auktorisationer.

b) De totala tillgångar och skulder som bokförts av de auktoriserade filialerna från tredjeland, enligt regelbundna rapporter.

c) Namnet på den grupp från tredjeland som en auktoriserad filial från tredjeland tillhör.

EBA ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över alla filialer från tredjeland som är auktoriserade att bedriva verksamhet i unionen i enlighet med denna avdelning, med uppgift om den medlemsstat där de är auktoriserade att bedriva verksamhet.

KAPITEL 2

Förbindelser med tredjeländer

Artikel 48s

Samarbete med tillsynsmyndigheter i tredjeländer om gruppbaserad tillsyn

1. Unionen får ingå överenskommelser med ett eller flera tredjeländer om metoderna för att utöva gruppbaserad tillsyn över

a) institut vars moderföretag har huvudkontor i ett tredjeland, och

b) institut som är belägna i ett tredjeland och vars moderföretag, antingen detta är ett institut, finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag, har huvudkontor inom unionen.

2. De överenskommelser som avses i punkt 1 ska särskilt säkerställa att

a) medlemsstaternas behöriga myndigheter kan få den information som behövs för gruppbaserad tillsyn över institut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som är belägna inom unionen och som har dotterföretag som är institut eller finansinstitut i ett tredjeland eller som innehar ägarintressen i sådana enheter,

b) tredjeländernas tillsynsmyndigheter kan få den information som behövs för tillsyn över moderföretag som har huvudkontor inom deras territorium och som har dotterföretag som är institut eller finansinstitut i en eller flera medlemsstater eller som har ägarintressen i sådana enheter, och

c) EBA kan inhämta den information som medlemsstaternas behöriga myndigheter har mottagit från nationella myndigheter i tredjeländer i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1093/2010.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 218 i EUF-fördraget ska kommissionen med bistånd av europeiska bankkommittén granska resultatet av de i punkt 1 nämnda förhandlingarna och de omständigheter som uppstår till följd av dem.

4. EBA ska bistå kommissionen vid tillämpning av denna artikel, i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(9) Artiklarna 65 och 66 ska ersättas med följande:

”*Artikel 65*

Administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder

1. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar tillsynsbefogenheterna för de behöriga myndigheter som avses i artikel 64 och medlemsstaternas rätt att föreskriva och ålägga straffrättsliga påföljder, fastställa regler för administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder vid överträdelser av nationella bestämmelser om genomförande av detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa tillämpas. De administrativa sanktionerna, vitena och de andra administrativa åtgärderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Om de skyldigheter som avses i punkt 1 är tillämpliga på institut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag, ska medlemsstaterna, vid

överträdelser av nationella bestämmelser om införlivande av detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013, säkerställa att administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder kan tillämpas på ledamöter i ledningsorganet och andra fysiska personer som enligt nationell rätt är ansvariga för överträdelsen, om inte annat följer av de villkor som föreskrivs i nationell rätt.

3. Tillämpningen av viten ska inte utgöra något hinder för de behöriga myndigheterna att förelägga administrativa sanktioner för samma överträdelse.

4. De behöriga myndigheterna ska ha alla de informationsinsamlings- och undersökningsbefogenheter som de behöver för att utöva sina funktioner. Detta inbegriper följande befogenheter:

a) Befogenheten att ålägga följande fysiska eller juridiska personer att lämna all information som krävs för att de behöriga myndigheterna ska kunna utföra sina arbetsuppgifter, däribland information som ska lämnas vid återkommande tillfällen och i angivna format för tillsynsändamål och därtill hörande statistiska ändamål:

   i) De institut som är etablerade i den berörda medlemsstaten.

   ii) De finansiella holdingföretag som är etablerade i den berörda medlemsstaten.

   iii) De blandade finansiella holdingföretag som är etablerade i den berörda medlemsstaten.

   iv) De holdingföretag med blandad verksamhet som är etablerade i den berörda medlemsstaten.

   v) Personer vid de enheter som avses i leden i–iv.

   vi) Parter till vilka enheterna i leden i–iv har gett i uppdrag att utföra operativa uppgifter eller operativ verksamhet.

b) Befogenheten att utföra alla nödvändiga utredningar av alla personer som avses i led a i–vi och som är etablerade eller belägna i den berörda medlemsstaten, om detta är nödvändigt för att de behöriga myndigheterna ska kunna utföra sina uppgifter, däribland befogenheten att

   i) begära inlämning av handlingar,

   ii) granska räkenskaperna och affärshandlingarna för de personer som avses i led a i–vi och ta kopior av eller utdrag ur de räkenskaperna och affärshandlingarna,

   iii) inhämta skriftliga eller muntliga förklaringar från de personer som avses i led a i–iv eller deras företrädare eller personal,

   iv) höra alla personer som går med på att höras i syfte att samla in uppgifter som rör föremålet för en utredning, och

   v) på de övriga villkor som anges i unionsrätten, genomföra alla nödvändiga kontroller i företagslokaler som tillhör de juridiska personer som avses i led a i–vi och alla andra företag som omfattas av gruppbaserad tillsyn, om en behörig myndighet är samordnande tillsynsmyndighet, förutsatt att de berörda nationella behöriga myndigheterna har anmälts i förväg. Om en kontroll enligt nationell rätt kräver tillstånd från en rättslig myndighet ska det ansökas om ett sådant tillstånd.

5. Genom undantag från punkt 1 får denna artikel, om det i medlemsstatens rättssystem inte finns några föreskrifter om administrativa sanktioner, tillämpas så att förfarandet inleds av den behöriga myndigheten och sanktioner sedan utdöms av rättsliga myndigheter, varvid det säkerställs att rättsmedlen är effektiva och har motsvarande verkan som de administrativa sanktioner som påförs av behöriga myndigheter. De sanktioner som påförs ska i alla händelser vara effektiva, proportionella och avskräckande. Dessa medlemsstater ska informera kommissionen om bestämmelserna i de lagar som de antar i enlighet med denna punkt senast den [Publikationsbyrån: för in datumet = dagen för införlivandet av detta ändringsdirektiv] och ska utan dröjsmål informera om eventuell efterföljande ändringslagstiftning eller ändringar som påverkar dem.

Artikel 66

Administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder för överträdelser av en auktorisation och krav för förvärv eller avyttring av kvalificerade innehav, betydande överföringar av tillgångar och skulder, fusioner eller delningar

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det i nationella lagar och andra författningar föreskrivs administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder åtminstone om

a) en rörelse vars verksamhet omfattar att ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel från allmänheten drivs utan att vederbörande är auktoriserad som ett kreditinstitut, i strid med artikel 9,

b) en verksamhet som kreditinstitut inleds utan att vederbörande först har erhållit auktorisation, i strid med artikel 9,

c) ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut direkt eller indirekt förvärvas eller direkt eller indirekt ökas ytterligare så att andelen rösträtter eller andelen kapitalinnehav når eller överstiger de tröskelvärden som avses i artikel 22.1 eller så att kreditinstitutet blir ett dotterföretag till förvärvaren utan att de behöriga myndigheterna för det kreditinstitut i vilket förvärvaren avser att förvärva eller öka det kvalificerade innehavet har underrättats skriftligen under bedömningsperioden, eller trots att behöriga myndigheter har motsatt sig detta, i strid med den artikeln,

d) ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut direkt eller indirekt avyttras eller minskas så att andelen rösträtter eller andelen kapitalinnehav understiger de tröskelvärden som avses i artikel 25 eller så att kreditinstitutet upphör att vara ett dotterföretag till förvärvaren, utan att de behöriga myndigheterna underrättats skriftligen, i strid med den artikeln,

e) ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 21a.1 underlåter att ansöka om godkännande, i strid med artikel 21a, eller bryter mot något annat krav i den artikeln,

f) en förvärvare enligt definitionen i artikel 27a.1 direkt eller indirekt förvärvar ett kvalificerat innehav i ett institut eller ökar ett befintligt kvalificerat innehav så att förvärvarens andel rösträtter eller andel kapitalinnehav i institutet överstiger 15 % av institutets godtagbara kapital utan att förvärvaren underrättat de behöriga myndigheterna, i strid med den artikeln,

g) någon av de parter som avses i artikel 27d i detta direktiv direkt eller indirekt avyttrar ett kvalificerat innehav som överstiger det tröskelvärde som avses i

artikel 89 i förordning (EU) nr 575/2013 utan att underrätta de behöriga myndigheterna, i strid med artikel 27d i detta direktiv,

h) någon av de parter som avses i artikel 27f.1 gör en väsentlig överföring av tillgångar och skulder utan att underrätta de behöriga myndigheterna, i strid med den artikeln,

i) någon av de parter som avses i artikel 27k.l deltar i en process för fusion eller delning, i strid med den artikeln.

2. I de fall som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna säkerställa att de åtgärder som kan tillämpas inbegriper följande:

a) Administrativa sanktioner:

i) I fråga om en juridisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 10 % av företagets totala årliga nettoomsättning.

ii) I fråga om en fysisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 17 juli 2013.

iii) Administrativa sanktionsavgifter på upp till två gånger den vinst som erhållits eller de förluster som undvikits genom överträdelsen, om dessa kan fastställas.

b) Viten:

i) I fråga om en juridisk person, viten på upp till 5 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen som, om det rör sig om en pågående överträdelse, den juridiska personen ska vara skyldig att betala för varje dag som överträdelsen pågår till dess att skyldigheten återigen uppfylls och som kan åläggas för en period på upp till sex månader från den dag som angavs i beslutet om att överträdelsen ska upphöra och vite utdömas.

ii) I fråga om en fysisk person, viten på upp till 500 000 EUR som, om det rör sig om en pågående överträdelse, den fysiska personen ska vara skyldig att betala för varje dag som överträdelsen pågår till dess att skyldigheten återigen uppfylls och som kan åläggas för en period på upp till sex månader från den dag som angavs i beslutet om att överträdelsen ska upphöra och vite utdömas.

c) Andra administrativa åtgärder:

i) Ett offentligt utlåtande med uppgift om vilken fysisk person eller vilket institut, finansiellt holdingföretag, blandat finansiellt holdingföretag eller intermediärt moderföretag som bär ansvaret och om överträdelsens karaktär.

ii) Ett föreläggande enligt vilket det krävs att den ansvariga fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar det.

iii) Förbud att utöva rösträtten för den eller de aktieägare som är ansvariga för de överträdelser som avses i punkt 1.

iv) Tillfälligt eller slutgiltigt förbud, om inte annat följer av artikel 65.2, för en ledamot i institutets ledningsorgan eller annan fysisk person som hålls ansvarig för åsidosättandet av sitt uppdrag vid institutet.

3. Den totala årliga nettoomsättning som avses i punkt 2 a i och 2 b i i denna artikel ska vara lika med den verksamhetsindikator som fastställs i artikel 314 i förordning (EU) nr 575/2013. Vid tillämpningen av denna artikel ska verksamhetsindikatorn beräknas utifrån den senast tillgängliga årliga finansiella tillsynsinformationen, såvida inte resultatet är lika med noll eller negativt. Om resultatet är lika med noll eller negativt ska beräkningen bygga på den senaste årliga finansiella tillsynsinformation som har en indikator över noll. Om det berörda företaget ingår i en grupp ska den relevanta totala årliga nettoomsättningen vara den totala årliga nettoomsättning som följer av de konsoliderade räkenskaperna för det yttersta moderföretaget.

4. Den genomsnittliga dagliga omsättning som avses i punkt 2 b i ska vara den totala årliga nettoomsättning som avses i punkt 3 delat med 365.”.

(10) Artikel 67 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Leden d och e ska ersättas med följande:

”d) Ett institut har inte inrättat styrformer eller en könsneutral ersättningspolicy enligt kraven från de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 74.

e) Ett institut underlåter att lämna information till de behöriga myndigheterna eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013 i strid med artikel 430.1 i den förordningen.”.

ii) Led j ska ersättas med följande:

”j) Ett institut underlåter att upprätthålla en stabil nettofinansieringskvot i strid med artikel 413 eller 428b i förordning (EU) nr 575/2013 eller underlåter vid upprepade tillfällen eller systematiskt att inneha likvida tillgångar i strid med artikel 412 i den förordningen.”.

iii) Följande led ska läggas till som leden r–ab:

”r) Ett institut underlåter att uppfylla kapitalbaskraven i artikel 92.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

s) Ett institut eller en fysisk person underlåter att uppfylla en skyldighet som följer av ett beslut som utfärdats av den behöriga myndigheten eller en skyldighet som följer av nationella bestämmelser som syftar till att införliva direktiv 2013/36/EU eller av förordning (EU) nr 575/2013.

t) Ett institut underlåter att uppfylla ersättningskraven i enlighet med artiklarna 92, 94 och 95 i detta direktiv.

u) Ett institut agerar utan förhandstillstånd från den behöriga myndigheten, om det krävs att institutet ska erhålla ett sådant förhandstillstånd enligt de nationella bestämmelser som syftar till att införliva direktiv 2013/36/EU eller förordning (EU) nr 575/2013, eller om institutet har erhållit ett sådant tillstånd på grundval av oriktiga uppgifter eller om institutet inte uppfyller de villkor enligt vilka ett sådant tillstånd beviljades.

v) Ett institut underlåter att uppfylla kraven för sammansättning, villkor, justeringar och avdrag kopplade till kapitalbas enligt vad som föreskrivs i del två i förordning (EU) nr 575/2013.

w) Ett institut underlåter att uppfylla kraven för stora exponeringar mot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning enligt vad som föreskrivs i del fyra i förordning (EU) nr 575/2013.

x) Ett institut underlåter att uppfylla kraven för beräkningen av bruttosoliditetsgraden, inbegripet tillämpningen av undantag, enligt vad som föreskrivs i del sju i förordning (EU) nr 575/2013.

y) Ett institut underlåter att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information till de behöriga myndigheterna när det gäller de uppgifter som avses i artikel 430.1, 430.2 och 430.3 samt i artiklarna 430a och 430b i förordning (EU) nr 575/2013.

z) Ett institut underlåter att uppfylla kraven för datainsamling och styrning i del tre avdelning III kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013.

aa) Ett institut underlåter att uppfylla kraven för beräkningen av de riskvägda exponeringsbeloppen eller kapitalbaskraven eller underlåter att införa de styrformer som fastställs i del tre avdelningarna II–VI i förordning (EU) nr 575/2013.

ab) Ett institut underlåter att uppfylla kraven för beräkningen av likviditetstäckningskvoten eller den stabila nettofinansieringskvoten enligt del sex avdelning I respektive avdelning IV i förordning (EU) nr 575/2013 och den delegerade akt som avses i artikel 460.1 i den förordningen.”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. I de fall som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna säkerställa att de åtgärder som kan tillämpas åtminstone inbegriper följande:

a) Administrativa sanktioner:

i) I fråga om en juridisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 10 % av företagets totala årliga nettoomsättning.

ii) I fråga om en fysisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 17 juli 2013.

iii) Administrativa sanktionsavgifter på upp till två gånger den vinst som erhållits eller de förluster som undvikits genom överträdelsen, om dessa kan fastställas.

b) Viten:

i) I fråga om en juridisk person, viten på upp till 5 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen som, om det rör sig om en pågående överträdelse, den juridiska personen ska vara skyldig att betala för varje dag som överträdelsen pågår till dess att skyldigheten återigen uppfylls och som kan åläggas för en period

på upp till sex månader från den dag som angavs i beslutet om att överträdelsen ska upphöra och vite utdömas. Den genomsnittliga dagliga omsättning som avses i denna punkt ska vara den totala årliga nettoomsättningen delat med 365.

ii) I fråga om en fysisk person, viten på upp till 500 000 EUR som, om det rör sig om en pågående överträdelse, den fysiska personen ska vara skyldig att betala för varje dag som överträdelsen pågår till dess att skyldigheten återigen uppfylls och som kan åläggas för en period på upp till sex månader från den dag som angavs i beslutet om att överträdelsen ska upphöra och vite utdömas.

c) Andra administrativa åtgärder:

i) Ett offentligt utlåtande med uppgift om vilken fysisk person eller vilket institut, finansiellt holdingföretag, blandat finansiellt holdingföretag eller intermediärt moderföretag som bär ansvaret och om överträdelsens karaktär.

ii) Ett föreläggande enligt vilket det krävs att den ansvariga fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar det.

iii) I fråga om ett institut, återkallelse av institutets auktorisation enligt artikel 18.

iv) Tillfällig eller slutgiltig avstängning, om inte annat följer av artikel 65.2, för en ledamot i institutets ledningsorgan eller annan fysisk person som hålls ansvarig för åsidosättandet av sitt uppdrag vid institutet.

v) Förbud att utöva rösträtten för den eller de aktieägare som är ansvariga för de överträdelser som avses i punkt 1.”.

c) Följande punkter ska läggas till som punkterna 3 och 4:

”3. Den totala årliga nettoomsättning som avses i punkt 2 a i och 2 b i i denna artikel ska vara lika med den verksamhetsindikator som fastställs i artikel 314 i förordning (EU) nr 575/2013. Vid tillämpningen av denna artikel ska verksamhetsindikatorn beräknas utifrån den senast tillgängliga årliga finansiella tillsynsinformationen, såvida inte resultatet är lika med noll eller negativt. Om resultatet är lika med noll eller negativt ska beräkningen bygga på den senaste årliga finansiella tillsynsinformation som har en indikator över noll. Om det berörda företaget ingår i en grupp ska den relevanta totala årliga nettoomsättningen vara den totala årliga nettoomsättning som följer av de konsoliderade räkenskaperna för det yttersta moderföretaget.

4. Den genomsnittliga dagliga omsättning som avses i punkt 2 b i ska vara den totala årliga nettoomsättning som avses i punkt 3 delat med 365.”.

(11) Artikel 70 ska ersättas med följande:

”*Artikel 70*

Effektiv tillämpning av administrativa sanktioner och de behöriga myndigheternas utövande av befogenheter att utdöma sanktioner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna vid fastställandet av de administrativa sanktionernas eller de andra administrativa åtgärdernas typ och nivå beaktar alla relevanta omständigheter, inbegripet, där så är lämpligt, följande:

a) Överträdelsens svårighetsgrad och varaktighet.

b) Graden av ansvar hos den fysiska eller juridiska person som gjort sig skyldig till överträdelsen.

c) Den finansiella ställningen för den fysiska eller juridiska person som gjort sig skyldig till överträdelsen, som den indikeras genom bland annat en juridisk persons totala omsättning eller en fysisk persons årsinkomst.

d) Omfattningen av de vinster som erhållits eller av förluster som undvikits av den fysiska eller juridiska person som har gjort sig skyldig till överträdelsen, i den mån de kan bestämmas.

e) Förluster för tredje parter orsakade av överträdelsen, i den mån de kan fastställas.

f) Viljan hos den fysiska eller juridiska person som har gjort sig skyldig till överträdelsen att samarbeta med den behöriga myndigheten.

g) Tidigare överträdelser av den fysiska eller juridiska person som har gjort sig skyldig till överträdelsen.

h) Överträdelsens eventuella konsekvenser för det finansiella systemet.

i) Tidigare tillämpning av straffrättsliga påföljder på samma fysiska eller juridiska person som har gjort sig skyldig till samma överträdelse.

2. När behöriga myndigheter utövar sina befogenheter att utdöma sanktioner ska de samarbeta nära varandra för att säkerställa att sanktionerna ger de resultat som eftersträvas i detta direktiv. De ska även samordna sina åtgärder för att förhindra ackumulering och överlappning vid tillämpningen av sanktioner och administrativa åtgärder i gränsöverskridande ärenden. De behöriga myndigheterna ska verka i nära samarbete med rättsliga myndigheter när de handlägger samma ärenden.

3. Behöriga myndigheter får tillämpa sanktioner i förhållande till samma fysiska eller juridiska person som är ansvarig för samma handlingar eller underlåtenheter vid ackumulering av administrativa och straffrättsliga förfaranden och sanktioner för bestraffning av samma överträdelse. Sådan ackumulering av förfaranden och sanktioner ska emellertid vara absolut nödvändig och proportionell för att uppnå olika och kompletterande mål av allmänt intresse. Ingen av de sanktioner och andra administrativa åtgärder som utdöms vid ackumulering av administrativa och straffrättsliga förfaranden ska vara allvarligare än vad som krävs mot bakgrund av hur allvarlig den berörda överträdelsen är. Medlemsstaterna ska fastställa tydliga och exakta regler för de omständigheter under vilka handlingarna eller underlåtenheterna får omfattas av en sådan ackumulering av administrativa och straffrättsliga förfaranden och sanktioner.

4. Medlemsstaterna ska fastställa regler om fullständigt samarbete mellan behöriga myndigheter och rättsliga myndigheter för att säkerställa att de administrativa och

straffrättsliga förfarandena är tillräckligt nära förbundna i materiellt och tidsmässigt hänseende.

5. Senast den 18 juli 2029 ska EBA lägga fram en rapport för kommissionen om samarbetet mellan behöriga myndigheter och rättsliga myndigheter i samband med tillämpningen av administrativa sanktioner. EBA ska dessutom bedöma eventuella skillnader i tillämpningen av sanktioner mellan de behöriga myndigheterna i detta avseende. EBA ska framför allt bedöma följande:

a) Graden av samarbete mellan behöriga myndigheter och rättsliga myndigheter i samband med tillämpningen av sanktioner.

b) Graden av samarbete mellan behöriga myndigheter i samband med sanktioner som är tillämpliga i gränsöverskridande ärenden eller vid ackumulering av administrativa och straffrättsliga förfaranden.

c) Tillämpningen av och nivån på skyddet av principen att samma sak inte får prövas två gånger vad gäller administrativa sanktioner och straffrättsliga påföljder från medlemsstaternas sida.

d) Tillämpningen av proportionalitetsprincipen när både administrativa sanktioner och straffrättsliga påföljder åläggs vid ackumulering av administrativa och straffrättsliga förfaranden.

e) Utbytet av information mellan behöriga myndigheter vid hantering av gränsöverskridande ärenden.”.

(12) I artikel 73 ska första stycket ersättas med följande:

”Instituten ska ha infört sunda, effektiva och heltäckande strategier och processer för att fortlöpande värdera och upprätthålla internt kapital som till belopp, slag och fördelning enligt deras uppfattning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som de är eller kan bli exponerade för på kort, medellång eller lång sikt, inbegripet risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning.”.

(13) I artikel 74 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Instituten ska ha robusta styrformer, i vilka ingår

a) en tydlig organisationsstruktur med väldefinierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning,

b) effektiva processer för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera risker som de är eller kan bli exponerade för på kort, medellång eller lång sikt, inbegripet risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning,

c) tillfredsställande metoder för intern kontroll, inklusive sunda administrations- och redovisningsrutiner,

d) ersättningspolicy och ersättningspraxis som är förenliga med och främjar sund och effektiv riskhantering.

Den ersättningspolicy och den ersättningspraxis som avses i första stycket ska vara könsneutral.”.

(14) Artikel 76 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ledningsorganet godkänner och åtminstone vartannat år ser över strategier och riktlinjer för att ta på sig,

hantera, övervaka och reducera de risker som instituten är eller kan bli exponerade för, bl.a. de risker som är en följd av det makroekonomiska klimat i vilket de verkar i förhållande till konjunkturcykelns olika faser samt de risker som följer av verkningarna av miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsfaktorer, i dagsläget samt på kort, medellång och lång sikt.”.

b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att ledningsorganet upprättar särskilda planer och kvantifierbara mål för att övervaka och ta itu med de risker på kort, medellång och lång sikt som följer av diskrepansen mellan institutens affärsmodell och strategi och de relevanta politiska målen i unionen eller utvecklingen mot en bredare omställning till en hållbar ekonomi i förhållande till miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsfaktorer.”.

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Medlemsstaterna ska, i enlighet med rimlighetskravet i artikel 7.2 i kommissionens direktiv 2006/73/EG[*11], säkerställa att instituten har interna kontrollfunktioner som är oberoende av de operativa funktionerna och som har tillräcklig auktoritet och ställning samt tillräckliga resurser och möjligheter att vända sig direkt till ledningsorganet.

Medlemsstaterna ska säkerställa att de interna kontrollfunktionerna säkerställer att alla väsentliga risker identifieras, mäts och blir korrekt rapporterade. De ska säkerställa att de interna kontrollfunktionerna aktivt deltar i utarbetandet av institutets riskstrategi och i alla betydande riskhanteringsbeslut och att de interna kontrollfunktionerna kan lämna en fullständig syn på alla slags risker som gäller för institutet.

Medlemsstaterna ska säkerställa att den interna kontrollfunktionen kan rapportera direkt till ledningsorganet i dess tillsynsfunktion, oberoende av ledamöterna i ledningsorganet i dess ledningsfunktion eller den verkställande ledningen, och när så är lämpligt ta upp problem och varna ledningsorganet i situationer med särskild riskutveckling som påverkar eller kan komma att påverka institutet, utan att detta inverkar på ledningsorganets ansvar i enlighet med detta direktiv och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013.

De som leder de interna kontrollfunktionerna ska vara oberoende högre chefer med särskilt ansvar för riskhanteringsfunktionen, funktionen för regelefterlevnad och internrevisionsfunktionen. Om institutet har en verksamhet vars art, omfattning och komplexitet inte motiverar att en specifik person utses för varje intern kontrollfunktion, kan en annan högre befattningshavare inom institutet kombinera ansvarsområdena för de uppdragen, förutsatt att det inte förekommer intressekonflikter.

De som leder de interna kontrollfunktionerna ska inte kunna avsättas utan att ledningsorganet i dess tillsynsfunktion godkänner detta och ska vid behov kunna vända sig direkt till ledningsorganet i dess tillsynsfunktion.

[*11] Kommissionens direktiv 2006/73/EG av den 10 augusti 2006 om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag,

och definitioner för tillämpning av det direktivet (EUT L 241, 2.9.2006, s. 26).”.

(15) Artikel 78 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”**Tillsynsmyndigheternas riktmärkning av metoder för beräkning av kapitalbaskraven**”.

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheterna ska säkerställa följande:

a) Att institut som tillåts använda interna metoder för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp eller kapitalbaskrav rapporterar resultaten av sina beräkningar för sina exponeringar eller positioner som ingår i referensportföljerna.

b) Att institut som använder den alternativa schablonmetoden enligt del tre avdelning IV kapitel 1a i förordning (EU) nr 575/2013 rapporterar resultaten av sina beräkningar för sina exponeringar eller positioner som ingår i referensmallarna.

c) Att institut som tillåts använda interna metoder enligt del tre avdelning II kapitel 3 i förordning (EU) nr 575/2013, samt betydande institut som tillämpar schablonmetoden enligt del tre avdelning II kapitel 2 i den förordningen, rapporterar resultaten av beräkningarna av de metoder som använts för att fastställa beloppet för förväntade kreditförluster för sina exponeringar eller positioner som ingår i referensmallarna, om något av följande villkor är uppfyllt:

i) Instituten upprättar sin redovisning i överensstämmelse med internationella redovisningsstandarder som har antagits i enlighet med artikel 6.2 i förordning (EG) nr 1606/2002.

ii) Instituten utför värderingen av tillgångar och poster utanför balansräkningen samt fastställandet av sin kapitalbas i överensstämmelse med internationella redovisningsstandarder som har antagits i enlighet med artikel 24.2 i förordning (EU) nr 575/2013.

iii) Instituten utför värderingen av tillgångar och poster utanför balansräkningen i överensstämmelse med redovisningsstandarderna i direktiv 86/635/EEG[*12] och använder en modell för förväntad kreditförlust av samma slag som den som används i de internationella redovisningsstandarder som har antagits i enlighet med artikel 6.2 i förordning (EG) nr 1606/2002.

Instituten ska lämna in resultaten av de beräkningar som avses i första stycket till de behöriga myndigheterna minst en gång per år, tillsammans med en förklaring av vilka metoder som använts för att generera dem och eventuell kvalitativ information, på begäran av EBA, som kan förklara hur dessa beräkningar har påverkat kapitalbaskraven, men EBA ska ha möjlighet att genomföra funktionen vartannat år efter att funktionen genomförts fem gånger.”.

c) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

”De behöriga myndigheterna ska på grundval av den information som instituten tillhandahållit enligt punkt 1 övervaka de olika beräkningar av riskvägda exponeringsbelopp eller i förekommande fall kapitalbaskrav för exponeringar eller transaktioner i referensportföljen som gjorts i enlighet med dessa instituts metoder. De behöriga myndigheterna ska med de intervall som avses i punkt 1 andra stycket göra en bedömning av dessa metoders kvalitet, med särskild hänsyn till följande:”.

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”EBA ska ta fram en rapport för att bistå de behöriga myndigheterna vid bedömningen av metodernas kvalitet på grundval av den information som avses i punkt 2.”.

d) I punkt 5 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”De behöriga myndigheterna ska säkerställa att deras beslut om lämpligheten av de korrigerande åtgärderna enligt punkt 4 respekterar principen att sådana åtgärder måste upprätthålla målen i metoderna inom ramen för denna artikel och därför inte”.

e) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. EBA får utfärda riktlinjer och rekommendationer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 om den anser att sådana behövs på basis av de uppgifter och bedömningar som avses i punkterna 2 och 3 i denna artikel för att förbättra tillsynsmetoderna eller institutens praxis när det gäller metoderna inom ramen för tillsynsmyndigheternas riktmärkning.”.

f) Punkt 8 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska följande led läggas till som led c:

”c) den förteckning över betydande institut som avses i punkt 1 c.”.

ii) Följande stycke ska införas som andra stycke:

”Vid tillämpning av led c ska EBA, när myndigheten upprättar förteckningen över betydande institut, ta hänsyn till proportionalitetsprincipen.”.

[*12] Rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (EGT L 372, 31.12.1986, s. 1).

(16) Artikel 85.1 ska ändras på följande sätt:

”1. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att instituten tillämpar riktlinjer och processer för att utvärdera och hantera exponeringarna för operativa risker, även i fråga om risker som följer av utkontraktering, och för att täcka extrema händelser med stor inverkan på institutets verksamhet. Instituten ska ange vad som utgör operativ risk vid tillämpningen av dessa riktlinjer och processer.”.

(17) Följande nya artikel ska införas som artikel 87a:

”*Artikel 87a*

Risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning

1. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att instituten har robusta styrformer, inklusive en ram för riskhantering enligt kraven i artikel 74.1, som omfattar robusta strategier, riktlinjer, processer och system för identifiering, mätning, hantering och övervakning av risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning under en lämplig tidshorisont.

2. De strategier, riktlinjer, processer och system som avses i punkt 1 ska stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos riskerna avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning kopplade till affärsmodellen och tillämpningsområdet för institutets verksamhet och omfattas av en kort, medellång och lång tidshorisont på minst tio år.

3. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att instituten testar sin motståndskraft mot långsiktiga negativa effekter av miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsfaktorer, både i ett grundscenario och i ett negativt scenario, inom en fastställd tidsram, med början med klimatrelaterade faktorer. För testningen ska de behöriga myndigheterna säkerställa att instituten tar med ett antal miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsscenarier som speglar potentiella effekter av miljömässiga och sociala förändringar och relaterad offentlig politik beträffande företagsklimatet på lång sikt.

4. De behöriga myndigheterna ska bedöma och övervaka utvecklingen av institutens praxis vad gäller deras strategi och riskhantering avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning, inklusive de planer som ska utarbetas i enlighet med artikel 76, såväl som de framsteg som gjorts och de medföljande riskerna, så att de kan anpassa sina affärsmodeller till de relevanta politiska målen i unionen eller utvecklingen mot en bredare omställning till en hållbar ekonomi, med beaktande av hållbarhetsrelaterade produktutbud, riktlinjer för finansieringen av omställningen, relaterade riktlinjer för låneutgivning samt mål och gränser i förhållande till miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning.

5. EBA ska utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för att specificera följande:

a) Minimistandarderna och referensmetoderna för identifiering, mätning, hantering och övervakning av risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning.

b) Innehållet i de planer som ska utarbetas i enlighet med artikel 76, vilka ska omfatta särskilda tidslinjer och kvantifierbara delmål och milstolpar för att ta itu med de risker som följer av diskrepansen mellan institutens affärsmodell och affärsstrategi och de relevanta politiska målen i unionen eller utvecklingen mot en bredare omställning till en hållbar ekonomi i förhållande till miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsfaktorer.

c) Kvalitativa och kvantitativa kriterier för att bedöma hur riskerna avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning påverkar institutens finansiella stabilitet på kort, medellång och lång sikt.

d) Kriterier för att upprätta de scenarier och metoder som avses i punkt 3, inbegripet de parametrar och antaganden som ska användas i vart och ett av scenarierna och de specifika riskerna.

EBA ska offentliggöra dessa riktlinjer senast den [Publikationsbyrån: för in datumet = 18 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande]. EBA ska regelbundet uppdatera dessa riktlinjer för att återspegla de framsteg som görs vid mätningen och hanteringen av miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsfaktorer såväl som utvecklingen av politiska hållbarhetsmål i unionen.”.

(18) Artikel 88 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 e ska ersättas med följande:

”e) Ordföranden i ledningsorganet i sin tillsynsfunktion avseende ett institut får inte samtidigt vara verkställande direktör i samma institut.”.

b) I artikel 88 ska följande punkt läggas till som punkt 3:

”3. Medlemsstaterna ska säkerställa att instituten utarbetar, upprätthåller och uppdaterar individuella arbetsbeskrivningar för varje ledamot i ledningsorganet, den verkställande ledningen och personer som innehar nyckelfunktioner tillsammans med en kartläggning av arbetsuppgifterna, inklusive uppgifter om rapporteringsvägar och ansvarsfördelning, för de personer som deltar i de styrformer som avses i artikel 74.1 och deras arbetsuppgifter som godkänts av ledningsorganet.

Medlemsstaterna ska säkerställa att arbetsbeskrivningarna och kartläggningen av arbetsuppgifter görs tillgängliga och meddelas de behöriga myndigheterna i god tid och på begäran.

EBA ska utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för att säkerställa genomförandet av denna punkt och dess enhetliga tillämpning. EBA ska utfärda dessa riktlinjer senast den [Publikationsbyrån: för in datumet = 12 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].”.

(19) Artikel 91 ska ersättas med följande:

”*Artikel 91*

Lämplighetskriterier för ledamöter i enheternas ledningsorgan

1. Institut, finansiella holdingbolag och blandade finansiella holdingbolag, enligt godkännande i enlighet med artikel 21a.1, (*enheterna*) ska ha det främsta ansvaret för att säkerställa att ledamöter i ledningsorganet vid varje tidpunkt har ett gott anseende och tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna utföra sina arbetsuppgifter och uppfylla kraven i punkterna 2–8 i denna artikel.

De behöriga myndigheterna ska i synnerhet kontrollera huruvida de kriterier och krav som anges i första stycket i denna artikel fortfarande är uppfyllda om de har rimliga skäl att misstänka att institutet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism i den mening som avses i artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849, eller försök till detta, eller att det finns en ökad risk för detta.

2. Varje ledamot i ledningsorganet ska avsätta tillräcklig tid för att kunna utföra sina uppdrag vid enheterna.

3. Varje ledamot i ledningsorganet ska agera med ärlighet, integritet och självständigt tänkande, för att vid behov effektivt kunna bedöma och ifrågasätta den verkställande ledningens beslut och effektivt kontrollera och övervaka ledningens beslutsfattande.

Medlemskap i ledningsorganet vid ett kreditinstitut som är permanent underställt ett centralt organ ska inte i sig utgöra ett hinder för att agera med självständigt tänkande.

4. Ledningsorganet ska ha tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna förstå institutets verksamhet samt de tillhörande risker som institutet står inför, på kort, medellång och lång sikt och med beaktande av miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsfaktorer. Ledningsorganets övergripande sammansättning ska på ett adekvat sätt avspegla tillräckligt breda erfarenheter.

5. Det antal uppdrag i ledningsorgan som en ledamot får inneha samtidigt ska vara avhängigt av omständigheterna i det enskilda fallet och arten, omfattningen och komplexiteten hos institutets verksamhet. Om de inte representerar en medlemsstats intressen får ledamöterna i ledningsorganet vid ett institut som är betydande i fråga om storlek, intern organisation och verksamhetens art, omfattning och komplexitet, från och med den 1 juli 2014 endast inneha en av följande kombinationer av uppdrag i ledningsorgan samtidigt:

a) Ett uppdrag i ledningsorgan med verkställande funktioner och två uppdrag i ledningsorgan utan verkställande funktioner.

b) Fyra uppdrag i ledningsorgan utan verkställande funktioner.

6. Vid tillämpning av punkt 5 ska följande räknas som ett enda uppdrag i ledningsorgan:

a) Uppdrag i ledningsorgan med eller utan verkställande funktioner inom samma grupp.

b) Uppdrag i ledningsorgan med eller utan verkställande funktioner inom något av följande:

   i) Institut som omfattas av samma institutionella skyddsordning, förutsatt att villkoren i artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda.

   ii) Företag, inklusive icke-finansiella enheter, där institutet har ett kvalificerat innehav.

Vid tillämpning av led a i denna punkt ska en *grupp* avse en grupp av företag som är knutna till varandra enligt vad som avses i artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU[*13].

7. Uppdrag i ledningsorgan i organisationer som inte huvudsakligen har kommersiellt syfte ska inte beaktas vid tillämpningen av punkt 5.

8. De behöriga myndigheterna får ge en ledamot i ledningsorganet tillåtelse att inneha ett uppdrag i ledningsorgan utan verkställande funktioner utöver de uppdrag i ledningsorgan som avses i punkt 5 a och b.

9. Enheterna ska avsätta tillräckligt med personalresurser och finansiella resurser för att introducera och utbilda ledamöter i ledningsorganet.

10. Medlemsstaterna eller de behöriga myndigheterna ska kräva att enheterna och deras respektive nomineringskommittéer, om sådana har inrättats, beaktar en bred uppsättning egenskaper och kunskaper vid utnämning av ledamöter till sina ledningsorgan och därför inför en policy som främjar mångfald i ledningsorganet.

11. De behöriga myndigheterna ska samla in den information som offentliggjorts i enlighet med artikel 435.2 c i förordning (EU) nr 575/2013 och använda den som referenspunkt för att jämföra metoderna för diversifiering. De behöriga

myndigheterna ska lämna denna information till EBA. EBA ska använda den informationen som referenspunkt för att jämföra metoderna för diversifiering på unionsnivå.

12. EBA ska utfärda riktlinjer om följande:

(a) Begreppet tillräcklig tid som en ledamot i ledningsorganet ska avsätta för att kunna utföra sina uppgifter, i förhållande till omständigheterna i det enskilda fallet och arten, omfattningen och komplexiteten hos institutets verksamhet.

(b) Begreppen ärlighet, integritet och oberoende tänkande, i enlighet med vilka en ledamot i ledningsorganet ska agera, som avses i punkt 3.

(c) Begreppet tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter i ledningsorganet som helhet, som avses i punkt 4.

(d) Begreppet tillräckliga personalresurser och finansiella resurser för att introducera och utbilda ledningsorganets ledamöter, som avses i punkt 9.

(e) Begreppet diversifiering som ska beaktas vid val av ledamöterna i ledningsorganet, som avses i punkt 10.

EBA ska utfärda dessa riktlinjer senast den [Publikationsbyrån: för in datumet = 12 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

13. Denna artikel och artiklarna 91a–91d ska inte påverka tillämpningen av medlemsstaternas bestämmelser om arbetstagarrepresentation i ledningsorganen.”.

_____

[*13] Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

(20) Följande artiklar ska införas som artiklarna 91a–91d:

”*Artikel 91a*

Enheternas lämplighetsbedömning av ledamöter i ledningsorganen

1. De enheter som avses i artikel 91.1 ska säkerställa att ledamöterna i ledningsorganet vid varje tidpunkt uppfyller kriterierna och kraven i artikel 91.1–91.8.

2. Enheterna ska bedöma om ledamöterna i ledningsorganet är lämpliga innan de tillträder. Om enheterna utifrån lämplighetsbedömningen konstaterar att en ledamot inte uppfyller kriterierna och kraven i punkt 1 ska de säkerställa att den ledamoten inte tillträder.

Om det är absolut nödvändigt att ersätta en ledamot i ledningsorganet omedelbart får enheterna emellertid bedöma huruvida en sådan ersättare är lämplig efter ersättarens tillträde. Enheterna ska kunna motivera ett sådant omedelbart ersättande på vederbörligt sätt.

3. Enheterna ska säkerställa att informationen om lämpligheten hos ledamöterna i ledningsorganet hålls uppdaterad. På begäran ska enheterna meddela de behöriga myndigheterna den informationen.

4. Enheter som förnyar mandatet för ledamöter i ledningsorganet ska skriftligen informera de behöriga myndigheterna om detta inom 15 arbetsdagar från dagen för förnyandet.

Artikel 91b

De behöriga myndigheternas lämplighetsbedömning av ledamöter i enheternas ledningsorgan

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna bedömer huruvida ledamöter i ledningsorganen för de enheter som avses i artikel 91.1 vid varje tidpunkt uppfyller kriterierna och kraven i artikel 91.1–91.8.

2. För den bedömning som avses i punkt 1 ska enheterna lämna in en första ansökan för den berörda ledamoten i ledningsorganet till de behöriga myndigheterna utan onödigt dröjsmål efter att den interna lämplighetsbedömningen har slutförts. Den ansökan ska åtföljas av all information och dokumentation som de behöriga myndigheterna behöver för att utföra lämplighetsbedömningen på ett effektivt sätt.

3. De behöriga myndigheterna ska skriftligen bekräfta mottagandet av ansökan och den dokumentation som krävs enligt punkt 2 inom två arbetsdagar.

De behöriga myndigheterna ska slutföra den bedömning som avses i punkt 1 inom 80 arbetsdagar (*bedömningsperioden*) från dagen för den skriftliga bekräftelse som avses i första stycket i denna punkt.

4. Om de behöriga myndigheterna begär ytterligare information eller dokumentation, inklusive intervjuer eller utfrågningar, av enheterna får de förlänga bedömningsperioden med högst 40 arbetsdagar. Bedömningsperioden får emellertid inte överstiga 120 arbetsdagar. Begäran om ytterligare information eller dokumentation ska vara skriftlig och specifik. Enheterna ska bekräfta mottagandet av begäran om ytterligare information eller dokumentation inom två arbetsdagar och ska tillhandahålla den ytterligare information eller dokumentation som efterfrågas inom tio arbetsdagar från dagen för den skriftliga bekräftelsen av de behöriga myndigheternas begäran.

5. Om enheterna eller en ledamot i ledningsorganet får kännedom om nya omständigheter eller andra förhållanden som kan påverka den ledamotens lämplighet ska enheterna utan onödigt dröjsmål informera den berörda behöriga myndigheten om detta.

6. När mandatet för en ledamot i ledningsorganet förnyas ska de behöriga myndigheterna endast göra en ny bedömning av den berörda ledamotens lämplighet om den relevanta information som de behöriga myndigheterna innehar förändras och den förändringen kan påverka ledamotens lämplighet.

7. Om ledamöterna i ledningsorganet inte vid varje tidpunkt uppfyller kraven i artikel 91.1–91.8 eller om enheterna inte iakttar skyldigheterna och tidsfristerna i punkt 2 respektive punkt 4 i denna artikel ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna har de befogenheter som krävs för att

a) förhindra att dessa ledamöter ingår i ledningsorganet,

b) avsätta dessa ledamöter från ledningsorganet,

c) kräva att de berörda enheterna vidtar de åtgärder som krävs för att säkerställa att dessa ledamöter blir lämpliga för befattningen i fråga.

8. I enlighet med punkterna 1–7 ska de behöriga myndigheterna utföra en lämplighetsbedömning innan ledamöter i ledningsorganet tillträder befattningar vid följande enheter:

a) Moderinstitut inom EU som definieras som stora institut.

b) Moderinstitut i en medlemsstat som definieras som stora institut.

c) Centrala organ som definieras som stora institut eller som utövar tillsyn över stora institut som är dem underställda.

d) Fristående institut inom EU som definieras som stora institut.

e) Relevanta dotterföretag.

f) Finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, finansiella moderholdingföretag inom EU och blandade finansiella moderholdingföretag inom EU som har stora institut eller relevanta dotterföretag inom gruppen.

Om det är absolut nödvändigt att ersätta en ledamot i ledningsorganet omedelbart får de behöriga myndigheterna emellertid utföra lämplighetsbedömningen av ledamöter i ledningsorganet efter deras tillträde. Enheterna ska kunna motivera ett sådant omedelbart ersättande på vederbörligt sätt.

9. Vid tillämpning av punkt 2 ska EBA utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn med angivelse av den information eller de åtföljande dokument som ska lämnas in till de behöriga myndigheterna för lämplighetsbedömningen.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet = 12 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

10. EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande avseende standardformulären, mallarna och förfarandena för tillhandahållandet av den information som avses i punkt 2.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet = 12 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 91c

Lämplighetskriterier och enheternas bedömning av personer som innehar nyckelfunktioner

1. De enheter som avses i artikel 91.1 ska ha det främsta ansvaret för att säkerställa att personer som innehar nyckelfunktioner har ett gott anseende, agerar med ärlighet och integritet samt besitter tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att vid varje tidpunkt kunna utföra sina arbetsuppgifter.

2. Om enheterna utifrån den bedömning som avses i punkt 1 konstaterar att en person inte uppfyller kraven i den punkten ska de inte utse den personen till person som innehar nyckelfunktioner. Enheterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att befattningen utövas på lämpligt sätt.

3. Enheterna ska säkerställa att informationen om lämpligheten för personerna som innehar nyckelfunktioner hålls uppdaterad. På begäran ska enheterna meddela de behöriga myndigheterna den informationen.

Artikel 91d

De behöriga myndigheternas lämplighetsbedömning av chefer för interna kontrollfunktioner och finansdirektör

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna bedömer huruvida chefer för interna kontrollfunktioner och finansdirektör, innan de tillträder, uppfyller lämplighetskriterierna i artikel 91c.1, om de ska utses till befattningar vid följande enheter:

a) Moderinstitut inom EU som definieras som stora institut.

b) Moderinstitut i en medlemsstat som definieras som stora institut.

c) Centrala organ som definieras som stora institut eller som utövar tillsyn över stora institut som är dem underställda.

d) Fristående institut inom EU som definieras som stora institut.

e) Relevanta dotterföretag.

2. För den bedömning av lämpligheten hos chefer för interna kontrollfunktioner och finansdirektörer som avses i punkt 1 ska de enheter som avses i den punkten lämna in en första ansökan för den berörda personen till de behöriga myndigheterna utan onödigt dröjsmål efter att den interna lämplighetsbedömningen har slutförts. Den ansökan ska åtföljas av all information och dokumentation som de behöriga myndigheterna behöver för att utföra lämplighetsbedömningen på ett effektivt sätt.

3. De behöriga myndigheterna ska skriftligen bekräfta mottagandet av ansökan och den dokumentation som krävs enligt punkt 2 inom två arbetsdagar.

De behöriga myndigheterna ska bedöma lämpligheten hos chefer för interna kontrollfunktioner och finansdirektören inom 80 arbetsdagar (*bedömningsperioden*) från dagen för den skriftliga bekräftelse som avses i första stycket.

4. Om de behöriga myndigheterna begär ytterligare information eller dokumentation, inklusive intervjuer eller utfrågningar, av de enheter som avses i punkt 1 får de förlänga bedömningsperioden med högst 40 arbetsdagar. Bedömningsperioden får emellertid inte överstiga 120 arbetsdagar. Begäran om ytterligare information eller dokumentation ska vara skriftlig och specifik. De enheter som avses i punkt 1 ska bekräfta mottagandet av begäran om ytterligare information eller dokumentation inom två arbetsdagar och ska tillhandahålla den ytterligare information eller dokumentation som efterfrågas inom tio arbetsdagar från dagen för den skriftliga bekräftelsen av de behöriga myndigheternas begäran.

5. Om de enheter som avses i punkt 1 eller en ledamot i ledningsorganet får kännedom om nya omständigheter eller andra förhållanden som kan påverka den ledamotens lämplighet ska de enheterna utan onödigt dröjsmål informera den berörda behöriga myndigheten om detta.

6. Om cheferna för interna kontrollfunktioner eller finansdirektören inte uppfyller kraven i artikel 91c.1 eller om de enheter som avses i punkt 1 i denna artikel inte iakttar skyldigheterna och tidsfristerna i punkt 2 respektive punkt 4 i denna artikel ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna har de befogenheter som krävs för att

a) förhindra att dessa chefer eller direktörer utför sina uppgifter,

b) avsätta dessa chefer eller direktörer,

c) kräva att de enheter som avses i punkt 1 vidtar lämpliga åtgärder för att säkerställa att dessa chefer eller direktörer blir lämpliga för befattningen i fråga.

7. Vid tillämpning av denna artikel ska EBA utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn med angivelse av den information eller de åtföljande dokument som ska lämnas in till de behöriga myndigheterna för lämplighetsbedömningen.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet = 12 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

8. EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande avseende standardformulären, mallarna och förfarandena för tillhandahållandet av den information som avses i punkt 2.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet = 12 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

9. EBA ska utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för att underlätta genomförandet och en enhetlig tillämpning av de förfarandekrav som fastställs i artiklarna 91a–91d i detta direktiv samt tillämpningen av befogenheter och åtgärder som ska vidtas av de behöriga myndigheterna enligt artikel 91b.7 och artikel 91d.6 i detta direktiv. EBA ska utfärda dessa riktlinjer senast den [Publikationsbyrån: för in datumet = 12 månader efter dagen för detta direktivs ikraftträdande].”.

(22) Artikel 92 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska leden e och f ersättas med följande:

”e) Personal som utövar interna kontrollfunktioner är oberoende i förhållande till de affärsenheter de övervakar, har lämplig befogenhet och får ersättning i förhållande till uppnåendet av de mål som är kopplade till deras funktion, oberoende av resultatet i de affärsområden de kontrollerar.

f) Ersättningen till högre befattningshavare som ansvarar för interna kontrollfunktioner övervakas direkt av den ersättningskommitté som avses i artikel 95 eller, om en sådan kommitté inte har inrättats, av ledningsorganet i sin tillsynsfunktion.”.

b) Punkt 3 b ska ersättas med följande:

”b) Anställda med ledningsansvar för institutets interna kontrollfunktioner eller väsentliga affärsenheter.”.

(23) Artikel 94 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska femte strecksatsen i led g ii ersättas med följande:

”— Institutet ska utan dröjsmål informera den behöriga myndigheten om de beslut som fattats av dess aktieägare eller ägare eller medlemmar, inklusive godkända, högre maximala kvoter i enlighet med första stycket i denna punkt, och de behöriga myndigheterna ska använda den inhämtade informationen för att jämföra institutens praxis på detta område. De behöriga myndigheterna ska lämna dessa jämförelser till EBA som ska offentliggöra dem i ett gemensamt rapporteringsformat uppdelat efter hemmedlemsstat. EBA kan utarbeta riktlinjer för att underlätta tillämpningen av denna strecksats och säkerställa enhetligheten hos den information som samlas in.”.

b) I punkt 2 tredje stycket ska led a ersättas med följande:

”a) Ledningsansvar och interna kontrollfunktioner.”.

c) I punkt 3 ska led a ersättas med följande:

”a) Ett institut som inte är ett stort institut och vars tillgångar i genomsnitt och på enskild nivå i enlighet med detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 är lika med eller mindre än 5 miljarder EUR över den fyraårsperiod som föregår innevarande räkenskapsår.”.

(24) I artikel 98 ska följande punkt läggas till som punkt 9:

”9. Den översyn och utvärdering som utförs av de behöriga myndigheterna ska innefatta bedömningen av institutens processer för styrning och riskhantering i syfte att ta itu med risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning samt institutens exponeringar mot sådana risker. För att fastställa om institutens processer och exponeringar är adekvata ska de behöriga myndigheterna beakta institutens affärsmodeller.”.

(25) I artikel 100 ska följande punkter läggas till som punkterna 3 och 4:

”3. Instituten och eventuella tredje parter som agerar i egenskap av rådgivare till instituten ska avstå från verksamheter som kan äventyra ett stresstest, såsom jämförelser, informationsutbyten dem emellan, överenskommelser om gemensamma tillvägagångssätt eller optimering av deras inlämningar i stresstest. Utan att det påverkar tillämpningen av andra relevanta bestämmelser i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna ha alla de informationsinsamlings- och utredningsbefogenheter som de behöver för att upptäcka sådant agerande.

4. EBA, Eiopa och Esma ska, genom den gemensamma kommitté som avses i artikel 54 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010, utarbeta riktlinjer för att säkerställa att konvergens, långsiktiga överväganden och gemensamma standarder för bedömningsmetoder integreras i stresstesterna av risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning. De behöriga myndigheterna bör inleda stresstesterna av risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning med klimatrelaterade faktorer. EBA, Eiopa och Esma ska, genom den gemensamma kommitté som avses i artikel 54 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010, undersöka hur risker avseende samhällsansvar och bolagsstyrning kan integreras i stresstesterna.”.

(26) Artikel 104 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”Vid tillämpning av artiklarna 97, 98.4, 98.5, 98.9, 101.4 och artikel 102 i detta direktiv och av förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna åtminstone ha befogenhet att”.

ii) Följande led ska läggas till som led m:

”m) kräva att instituten minskar de risker som följer av deras bristande anpassning till relevanta politiska mål i unionen och utvecklingen mot en bredare omställning i förhållande till miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsfaktorer på kort, medellång och lång sikt, inbegripet genom justeringar av sina affärsmodeller, sina bolagsstyrningsstrategier och sin riskhantering.”.

b) Följande punkt ska läggas till som punkt 3:

”3. EBA ska utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för att specificera hur de behöriga myndigheterna kan fastställa att institutens kreditvärdighetsjusteringsrisker enligt artikel 381 i förordning (EU) nr 575/2013 innebär överdrivna risker för de institutens sundhet.”.

(27) Artikel 104a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”Om det krävs ytterligare kapitalbas för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna fastställa nivån på den ytterligare kapitalbas som ska krävas enligt punkt 1 a i denna artikel som skillnaden mellan det kapital som anses vara tillräckligt enligt punkt 2 i denna artikel, undantaget femte stycket i den punkten, och de relevanta kapitalbaskrav som anges i delarna tre och sju i förordning (EU) nr 575/2013.”.

b) Följande punkter ska läggas till som punkterna 6 och 7:

”6. Om ett institut blir bundet av kapitalgolvet ska följande gälla:

a) Det nominella beloppet för den ytterligare kapitalbas som institutets behöriga myndighet kräver i enlighet med artikel 104.1 a för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet ska inte öka till följd av att institutet blir bundet av kapitalgolvet.

b) Institutets behöriga myndighet ska, utan onödigt dröjsmål och senast vid slutdagen för nästa översyns- och utvärderingsprocess, se över den ytterligare kapitalbas som den krävde av institutet i enlighet med artikel 104.1 a och avlägsna alla delar av denna som skulle leda till dubbelräkning av de risker som redan till fullo omfattas av det faktum att institutet är bundet av kapitalgolvet.

Vid tillämpning av denna artikel och artiklarna 131 och 133 i detta direktiv ska ett institut anses vara bundet av kapitalgolvet om institutets totala riskexponeringsbelopp beräknat i enlighet med artikel 92.3 a i förordning (EU) nr 575/2013 överstiger dess totala riskexponeringsbelopp som inte omfattas av golvet beräknat i enlighet med artikel 92.4 i den förordningen.

7. Vid tillämpning av punkt 2 ska institutets behöriga myndighet, så länge institutet är bundet av kapitalgolvet, inte införa något ytterligare kapitalbaskrav som skulle leda till dubbelräkning av de risker som redan till fullo omfattas av det faktum att institutet är bundet av kapitalgolvet.”.

(28) I artikel 106 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska ge de behöriga myndigheterna befogenheter att kräva att instituten

a) offentliggör den information som avses i del åtta i förordning (EU) nr 575/2013 mer än en gång per år och sätter tidsfrister för stora och övriga institut att lämna in den informationen till EBA, som ska offentliggöra den på sin centrala webbplats,

b) använder andra specifika medier och platser för offentliggörande än EBA:s webbplats för centrala offentliggöranden eller institutens årsredovisning.”.

(29) Artikel 121 ska ersättas med följande:

”Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser som är tillämpliga på finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som godkänts i enlighet med artikel 21a.1 ska medlemsstaterna kräva att ledamöterna i ett finansiellt holdingföretags eller ett blandat finansiellt holdingföretags ledningsorgan har tillräckligt gott anseende och tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter i enlighet med artikel 91.1 för att kunna utföra sina arbetsuppgifter, med beaktande av det finansiella holdingbolagets eller det blandade finansiella holdingföretagets särskilda roll.”.

(30) I avdelning VII kapitel 3 ska följande avsnitt införas som avsnitt 0:

”AVSNITT 0

TILLÄMPNING AV DETTA KAPITEL PÅ VÄRDEPAPPERSFÖRETAGSKONCERNER

Artikel 110a

Tillämpningsområde för värdepappersföretagskoncerner

Detta kapitel tillämpas på värdepappersföretagskoncerner, enligt definitionen i artikel 4.1.25 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033[*], om åtminstone ett värdepappersföretag i koncernen omfattas av förordning (EU) nr 575/2013 i enlighet med artikel 1.2 i förordning (EU) 2019/2033[*14].

Detta kapitel tillämpas inte på värdepappersföretagskoncerner om inget värdepappersföretag i koncernen omfattas av förordning (EU) nr 575/2013 i enlighet med artikel 1.2 i förordning (EU) 2019/2033.”.

_____

[*14] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1).”.

(31) Artikel 131 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 5 ska följande stycke läggas till:

”Om ett annat systemviktigt institut är bundet av kapitalgolvet ska dess behöriga eller utsedda myndighet, beroende på vad som är tillämpligt, se över buffertkravet för detta andra systemviktiga institut i syfte att säkerställa att kalibreringen av buffertvärdet fortsätter att vara lämplig.”.

b) I punkt 5a ska andra stycket ersättas med följande:

”Inom sex veckor från mottagandet av den anmälan som avses i punkt 7 i denna artikel ska ESRB avge ett yttrande till kommissionen om huruvida bufferten för andra systemviktiga institut bedöms vara lämplig. EBA får också avge ett yttrande till kommissionen angående bufferten i enlighet med artikel 16a.1 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

c) I punkt 15 ska första stycket ersättas med följande:

”Om summan av systemriskbuffertvärdet beräknat enligt artikel 133.10, 133.11 eller 133.12 och det buffertvärde för globala systemviktiga institut eller det buffertvärde för andra systemviktiga institut som gäller för samma institut skulle vara högre än 5 %, ska förfarandet i punkt 5a i denna artikel tillämpas. Vid tillämpning av denna punkt ska förfarandet i punkt 5a i denna artikel inte tillämpas om beslutet att fastställa ett systemriskbuffertvärde, ett buffertvärde för globala systemviktiga institut eller ett buffertvärde för andra systemviktiga institut leder till en minskning eller ingen förändring alls jämfört med de tidigare fastställda värdena.”.

(32) Artikel 133 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Varje medlemsstat ska säkerställa att det är möjligt att fastställa en systemriskbuffert i kärnprimärkapital för den finansiella sektorn eller för en eller flera delar av denna sektor när det gäller alla exponeringar eller en undergrupp av dem som avses i punkt 5 i denna artikel, för att förhindra och minska makrotillsynsrisker eller systemrisker som inte omfattas av förordning (EU) nr 575/2013 och av artiklarna 130 och 131 i detta direktiv, det vill säga en sådan risk för störningar av det finansiella systemet som kan få allvarliga negativa effekter på det finansiella systemet och den reella ekonomin i en viss medlemsstat.”.

b) Följande punkt ska införas som punkt 2a:

”2a. Om ett institut är bundet av kapitalgolvet ska följande gälla:

a) Taket för hur stort kärnprimärkapital som krävs i enlighet med första stycket ska beräknas enligt formeln

$$r_T \cdot E_T^* + \sum_i r_i \cdot E_i^*$$

där

E_T = institutets totala riskvägda exponeringsbelopp som inte omfattas av golvet, beräknat i enlighet med artikel 92.4 i förordning (EU) nr 575/2013,

E_i = institutets riskvägda exponeringsbelopp som inte omfattas av golvet, för undergruppen av exponeringar (i), beräknat i enlighet med artikel 92.4 i förordning (EU) nr 575/2013,

r_T, $r_i = r_T$ och r_i enligt definitionen i första stycket.

b) Den behöriga eller utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, ska utan onödigt dröjsmål se över kalibreringen av systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena, beroende på vad som är tillämpligt, för att säkerställa att de fortsätter att vara lämpliga och inte medför någon dubbelräkning av de risker som redan omfattas av det faktum att institutet är bundet av kapitalgolvet.

Beräkningen i led a ska tillämpas till dess att den utsedda myndigheten har slutfört den översyn som avses i led b och har offentliggjort ett nytt beslut om kalibreringen av systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena i enlighet med förfarandet i denna artikel. Från den tidpunkten ska taket i led a inte längre tillämpas.”.

c) I punkt 8 ska led c ersättas med följande:

”c) Systemriskbufferten får inte användas för att hantera

i) risker som omfattas av artiklarna 130 och 131,

ii) risker som till fullo omfattas av beräkningen i artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.”.

d) I punkt 9 ska följande led läggas till som led g:

”g) hur beräkningen i artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 påverkar kalibreringen av det eller de systemriskbuffertvärden, beroende på vad som är tillämpligt, som den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, avser att införa.”.

e) Punkterna 11 och 12 ska ersättas med följande:

”11. Om fastställandet eller ändringen av ett eller flera systemriskbuffertvärden för någon grupp eller undergrupp av exponeringar i punkt 5 som omfattas av en eller flera systemriskbuffertar medför ett kombinerat systemriskbuffertvärde på mer än 3 % och upp till 5 % för någon av dessa exponeringar, ska den behöriga eller den utsedda myndigheten i den medlemsstat där den bufferten fastställs begära yttranden av kommissionen och ESRB i den anmälan som lämnats in i enlighet med punkt 9.

Inom en månad från mottagandet av den anmälan som avses i punkt 9 ska ESRB avge ett yttrande till kommissionen om huruvida systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena bedöms vara lämpligt/lämpliga. Inom två månader från mottagandet av anmälan ska kommissionen, med beaktande av ESRB:s bedömning, avge sitt yttrande om huruvida den anser att systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena inte medför några oproportionella negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet som utgör eller skapar hinder för en väl fungerande inre marknad.

Om kommissionens yttrande är negativt ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, i den medlemsstat där systemriskbufferten fastställts rätta sig efter det yttrandet eller förklara varför den inte gör det.

Om ett eller flera institut som omfattas av ett eller flera systemriskbuffertvärden är ett dotterföretag vars moderföretag är etablerat i en

annan medlemsstat ska ESRB och kommissionen i sina yttranden även överväga huruvida det anses lämpligt att tillämpa systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena på de instituten.

Om dotterföretagets och moderföretagets myndigheter är oense om det eller de systemriskbuffertvärden som gäller för det institutet och om såväl kommissionen som ESRB har avgett ett negativt yttrande, får den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, hänskjuta frågan till EBA och begära bistånd i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. Beslutet att fastställa ett eller flera systemriskbuffertvärden för dessa exponeringar ska vila till dess att EBA har fattat ett beslut.

Vid tillämpning av denna punkt ska erkännandet av ett systemriskbuffertvärde som fastställts av en annan medlemsstat i enlighet med artikel 134 inte tas med i beräkningen av det tröskelvärde som avses i första stycket i denna punkt.

12. Om fastställandet eller ändringen av ett eller flera systemriskbuffertvärden för någon av de grupper eller undergrupper av exponeringar i punkt 5 som omfattas av en eller flera systemriskbuffertar medför ett kombinerat systemriskbuffertvärde på mer än 5 % för någon av dessa exponeringar, ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, begära kommissionens auktorisation innan en systemriskbuffert tillämpas.

Inom sex veckor från mottagandet av den anmälan som avses i punkt 9 i denna artikel ska ESRB avge ett yttrande till kommissionen om huruvida systemriskbufferten bedöms vara lämplig. EBA får också avge ett yttrande till kommissionen om den systemriskbufferten i enlighet med artikel 16a.1 i förordning (EU) nr 1093/2010, inom sex veckor från mottagandet av anmälan.

Inom tre månader från mottagandet av den anmälan som avses i punkt 9 ska kommissionen, med beaktande av ESRB:s och EBA:s bedömning, om detta är lämpligt, och om den är övertygad om att systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena inte medför några oproportionella negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet som utgör eller skapar hinder för en väl fungerande inre marknad, anta en akt som ger den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, befogenhet att anta den föreslagna åtgärden.

Vid tillämpning av denna punkt ska erkännandet av ett systemriskbuffertvärde som fastställts av en annan medlemsstat i enlighet med artikel 134 inte tas med i beräkningen av det tröskelvärde som avses i första stycket i denna punkt.”.

(33) Artikel 142 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska led c ersättas med följande:

”c) En plan och en tidsram för att öka kapitalbasen med målet att fullt ut uppfylla det kombinerade buffertkravet eller, i tillämpliga fall, buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden.”.

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den behöriga myndigheten ska utvärdera kapitalkonserveringsplanen och ska endast godkänna planen om den anser att det är sannolikt att planen, om den genomförs, kommer att leda till att kapital bevaras eller mobiliseras i

tillräcklig grad för att institutet ska kunna uppfylla sitt kombinerade buffertkrav eller, i tillämpliga fall, sitt buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden inom en tidsperiod som den behöriga myndigheten anser lämplig.”.

c) I punkt 4 ska led b ersättas med följande:

”b) Utöva sina befogenheter enligt artikel 102 i syfte att införa strängare restriktioner för utdelning än vad som krävs enligt artiklarna 141 och 141b, beroende på vad som är tillämpligt.”.

(34) I artikel 161 ska punkt 3 utgå.

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2014/59/EU

Direktiv 2014/59/EU[*15] ska ändras på följande sätt:

(1) I artikel 27 ska följande punkter läggas till som punkterna 6, 7 och 8:

”6. När nya ledamöter i ledningsorganet eller den verkställande ledningen utses enligt denna artikel och artikel 28 i detta direktiv ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna utför en bedömning av ledamöterna i ledningsorganet enligt kraven i artikel 91b.1 i direktiv 2013/36/EU och av personerna som innehar nyckelfunktioner enligt kraven i artikel 91d.1 i det direktivet först efter deras tillträde.

Artikel 91a.2 och artikel 91c.2 i direktiv 2013/36/EU ska inte tillämpas när nya ledamöter i ledningsorganet eller den verkställande ledningen utses enligt första stycket.

7. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att de utför de bedömningar som avses i punkt 6 utan onödigt dröjsmål. De ska slutföra bedömningarna inom 20 arbetsdagar från den dag då de mottog anmälan av utnämningen.

8. De behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål informera resolutionsmyndigheten om resultatet av de bedömningar som avses i punkt 6.”.

(2) I artikel 34 ska följande punkter läggas till som punkterna 7, 8 och 9:

”7. När nya ledamöter i ledningsorganet eller den verkställande ledningen utses enligt denna artikel och artikel 63 i detta direktiv ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna utför en bedömning av ledamöterna i ledningsorganet enligt kraven i artikel 91b.1 i direktiv 2013/36/EU och av personerna som innehar nyckelfunktioner enligt kraven i artikel 91d.1 i det direktivet först efter deras tillträde.

Artikel 91a.2 och artikel 91c.2 i direktiv 2013/36/EU ska inte tillämpas när nya ledamöter i ledningsorganet eller den verkställande ledningen utses enligt första stycket.

Första och andra styckena ska även tillämpas på bedömningen av de ledamöter i broinstitutets ledningsorgan som utses enligt artikel 41 omedelbart efter det att resolutionsåtgärder vidtagits.

8. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att de utför de bedömningar som avses i punkt 7 utan onödigt dröjsmål. De ska slutföra bedömningarna inom 20 arbetsdagar från den dag då de mottog anmälan av utnämningen.

9. De behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål informera resolutionsmyndigheten om resultatet av de bedömningar som avses i punkt 7.”.

_____

[*15] Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

Artikel 3

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [Publikationsbyrån: för in datumet = 18 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

   Medlemsstaterna ska börja tillämpa dessa bestämmelser den [Publikationsbyrån: för in datumet = en dag efter dagen för detta ändringsdirektivs införlivande].

   De bestämmelser som krävs för att uppfylla ändringarna i artikel 1.8 om tillsyn över filialer från tredjeland ska dock börja tillämpas den [Publikationsbyrån: för in datumet = 12 månader efter den dag då detta ändringsdirektiv börjar tillämpas].

   Genom undantag från föregående stycke ska medlemsstaterna tillämpa bestämmelserna om rapportering rörande filialer från tredjeland i avdelning VI kapitel 1 avsnitt II underavsnitt 4 i direktiv 2013/36/EU, som införts genom detta direktiv, från den tillämpningsdag som fastställs i andra stycket i denna artikel.

   När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar *Ordförande*	*På rådets vägnar* *Ordförande*